

302

Titel
me S
profess
in

Matthias Reidt
Linzensis

1713

Titulo commutationis annumerat
me Suis Fr. Joannes Braun
profersus Heislerbacensis. p. t. Pastor
in fleydheim. origine Linzensis.

TRIGINTA
MYST
PASS

DOMINI

*Succincte
Bibliotheca*

PRO

EJUS CURA

AD USUM

Per tot Medica

AU

CHRISTIANI

Regiminis Elec

tiliario, Ant

Sponheim

CUM PERMISSU

MOGU
Typi JOANNIS M

Ante Academi

TRIGINTA
MYSTERIA
PASSIONIS
DOMINICÆ

Succinctè Eucleata,
Bibliotheca R. E. M. V. de Heisterbach.

PRO DEVOTIS
EJUS CULTORIBUS

AD USUM MENSTRUUM

Per tot Meditationes distributa.

AUTHORE

CHRISTIANO RITTMEIER,
Regiminis Electoralis Palatini Con-
siliario, Anterioris Comitatus
Sponheimensis Satrapâ.

CUM PERMISSU SUPERIORUM.

MOGUNTIAE,
Typis JOANNIS MAYERI, Typographi
Aulico-Academici. Anno 1711.

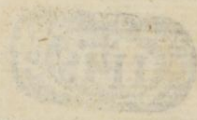
Syst. Th. IV. 302

MYSTICIS
PASSIONIS
DOMINICAE

Speciosa Functio
PRO DEVOTIS
EJUS CULTORIBUS

AD ESEM MENTIS
AUTHOR
CHRISTIANO RITTMER

Regium Electoralis Palatinus
Illius, Anteriori Curator
Sponsionibus Sarapa

1402 821 01

JOHANNIS MATHERII
Sponsionibus Sarapa

A SON
ELECT
PAL
Otr
rale
plain, la g
mettre, q
des divers
naval fern
mondains,
ce à un The
que je me su

A SON ALTESSE
ELECTORALE
PALATINE.

VOtre Altesse Electo-
rale me fera, s'il luy
plait, la grace de me per-
mettre, que lorsque la fin
des divertissemens du Car-
naval ferme les Theatres
mondains, il soit faite pla-
ce à un Theatre Spirituel,
que je me suis proposé d'ou-
vrir

*vrir dans le petit traité
présent; où, en ôtant les ri-
deaux, je représenteray
Nôtre Sauveur souffrant,
en quatre actes tragiques,
tantôt dans le jardin,
tantôt dans les maisons
d' Anne & Caïphe, tantôt
dans les palais de Pilate
& Herode, & finalement
sur le mont Calvaire; &
au lieu des entrées usitées
dans les jeux prophanes,
je placeray des petites &
courtes prières jaculatoi-
res, pour obtenir une ferme
constance dans la Sainte
Devotion & Meditation
de nôtre JESUS souffrant;*

au

*au lieu des ou-
re Myſteres
Airs cinq
niques, &
lutations
honneur
playes de
veur. Com
le Elector
de faire in-
té, & com
ardante po
souffrant
à l' Eglise
Militante,
e. quotidien
Sacrifice de
es Meditati
tre salutai*

au lieu des ouvertures tren-
te Mysteres ; au lieu des
Airs cinq Oraisons Domi-
nicales , & autant des sa-
lutations Angeliques , à l'
honneur de cinq sacrées
playes de nôtre Doux Sau-
veur. Comme Vôtre Altes-
se Electorale m'a ordonnée
de faire imprimer ce trai-
té , & comme sa devotion
ardante pour le JESUS
souffrant est notoire tant
à l'Eglise triomphante que
Militante , par l'assistan-
ce quotidienne au Saint
Sacrifice de la Messe ; où
ces Meditations peuvent
être salutairement em-
ployées

*ployées : je me flate de l'e-
s-
poir, que Vôtre Altesse E-
lectorale aggréera la har-
dieſſe, que je prens de
mettre ce traité à ſes piés,
comme une marque invio-
lable du tres-profond re-
ſpét, avec lequel je ſeray
toute ma vie*

**DE VOTRE ALTESSE
ELECTORALE**

Creutznach ce 14. Fevriſe

1711.

*Le plus-humble & le plus-obeiſſant
ſerviteur*

CHRETIEN RITMEYER.

Thren. 1. v. 12. O vos omnes, qui transitis
per viam, attendite & videte, si est dolor,
sicut dolor meus.

Eccles. 29. Gratiam Fidejussoris ne obli-
viscaris, dedit enim pro te animam suam.

1. Petri 2. v. 21. Christus passus est pro
nobis, relinquens exemplum, ut sequamur
vestigia ejus.

Paulus ad Galat. 6. Ego stigmata Domini
Jesu in corpore meo porto, mihi absit glo-
riari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Chri-
sti.

S. Bernard. serm. 61. in Cantic. Peccavi
peccatum grande, turbabitur conscientia,
sed non perturbabitur, quoniam Vulne-
rum Christi recordabitur.

*B. Laurentius Justinianus de Triumph. Christi a-
goniz. cap. 20.* Nihil eorum, quæ in sacro con-
tinentur Eloquio, sic humanum valet excita-
re affectum, mentem erigere, temperare
laborem, peregrinationis tædium auferre,
& æternæ felicitatis spem immittere, quem-
admodum SACROSANCTUM REDEMPTIONIS
HUMANÆ MYSTERIUM.

Leo Magn. serm. 9. de Passione Dom. Secura
est exspectatio promissæ beatitudinis, ubi
est participatio Dominicæ Passionis.

†

Ap-

APPROBATIO CENSORIS MOGUNTINI.

Non sine mysterio Sampson
favum mellis, quem in occiso Leo-
ne invenit, distribuit inter plures:
sic nempe & illa, quæ in vero nostro Leone
(CHRISTO PASSO) per Sampsonicum illum
presignato plus quam mellea invenitur dulce-
do, communis quadam fieri debet alimonia
immortalitatis. Rectè proin (titulus) Do-
minus CHRISTIANUS RITTMAYER, Sere-
nissimi Electoris Principis Palatini Con-
siliarius Regiminis, & per superiorem
Comitatum Sponheimensem Satrapa,
mella in melliflua Christi Domini Cruce, dum
amarissimas Crucifixi amaritudines piè me-
ditatur, feliciter inventa juris publici fa-
cienda esse censuit. At quæ, inquires, mella? so-
lidissima intellige solatia è mysterio Crucis
desumpta, & à D. Authore non aride, non
exsuccè, sed ad omnem gustum sapidissimè
sic conscripta, ut miserrimis multis peccato-
ribus, trepidis & suomet jam judicio con-
demnatis, spem non vanam excitatura sint

in gratiam cum Deo
mella, quibus nihil
nisi quæ autem em
putas, docerent?
terfamilias cum
natum, solenne e
symphoniam om
iens manducem
servi Dei, u
mo nostro Ag
nato, tandem
epulis credent
timor celestis qu
seo & desidero
nem,

Moguntia
1710.

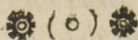
Joanni C
Lic
Canon
brun

in gratiam cum Deo redeundi. Nunquid mella, quibus nihil dulcius obtuleris peccatori? piis autem animabus quæ inde mella, putas, obvenient? Audi: apud S. Lucam Paterfamilias cum occidi jussisset vitulum saginatum, solemne epulum dedit & chorum & symphoniam omnibus servis suis, & ipse præiens manducemus, inquit, & epulemur: sic servi Dei, ubi hic legerint de innocentissimo nostro Agno, opprobriis & doloribus saginato, tandem & mactato, delicatissimis sese epulis credent accumbere, intersonante continuo cælesti quâdam symphonîâ. Ita censeo & desidero maturari Operis publicationem.

Moguntia 22. Novemb.

1710.

Joann. Gregorius Kirsch Ss. Theol.
Lic. Eminent. Mog. Consil. Eccles.
Canonicus Cap. in Moxstatt, Li-
brorum Censor.

PRÆFATIO

ET

EXHORTATIO

AD

BENEVOLUM LECTOREM

Pro excitandâ verâ erga Redemptorem Patientem devotione.

Divina Sapientia per sapientissimum Regem omnes fideles, ad continuam beneficiorum à Deo acceptorum memoriam illos invitatura, Prov. cap. 8. hisce emphaticis alloquitur verbis: *Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostii mei, qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino.* Quidnam Salomon per fores illas, postesque ostii divini intelligere voluerit, non una Interpretum est expli-

PRÆFATIO AD
plicatio. Mihi pro
rum pro ceteris ar
tuant, per fores qu
nibus, pedibusque
nata; per postes o
cea militari ape
mum enim est,
neribus, debiti
cundum alle
nive, salutem
berimis atern
mus. Quae ver
tum Spiritus Sa
qui perfunctor
res & ostium sa
satellitibus vigili
ti, has ostii divi
vigilantia obser
li, mundi, carnis
ostiumque illo
git. Nec sufficit
nulla erga vulne
moriam, sed ut co
nostr effragat,
taret boillo Quo
vna eorum cul
diebus, quantum C
mundam occupat
Crucifixi passionem

PRÆFATIO AD LECTOREM.

plicatio. Mihi pro mea intentione, eorum præ cæteris arridet sententia, qui statuunt, per fores quatuor illa Vulnera manibus, pedibusque venturi Messiaë destinata; per postes ostii autem latus ejus, lanceâ militari apertum denotari; certissimum enim est, quod in his quinque Vulneribus, debitis adhibitis adminiculis secundum allegatum Textum *Vitam invenire, salutemq; ex illis* quinque fontibus uberrimis *aternam in Domino haurire possimus*. Quot verba, tot ferè pondera. Beatum Spiritus Sanctus illum judicat, non qui perfunctoriè & oscitanter ad has fores & ostium salutis stertit, sed qui instar satellitis vigilis ad portas regias constituti, has ostii divini fores exactissimâ cum vigilantia observat, ad minimum diaboli, mundi, carnis strepitum aures arrigit, ostiumque illud nullo momento negligit. Nec sufficit vaga quædam & intermissa erga vulnera Christi devotio & memoria, sed ut continua illa sit, Salvator noster efflagitat, ideoque in textu allegato, verbo illo *QUOTIDIE* usus est; ita ut qui verus eorum cultor esse optat, singulis diebus, quantum Christiano aliis negotiis mundanis occupato licet, si non integram Crucifixi passionem, tamen unum vel al-

PRÆFATIO

rerum ejus Myſterium mente ſuâ reco-
 lere, quinque autem Redemptoris Vul-
 nera ſibi ſingulis momentis ob oculos po-
 nere teneatur. Sed qualem ejuſmodi af-
 ſiduus & vigilans Paſſionis & Vulnerum
 Chriſti contemplator ſibi acquirit utilita-
 tem? omnium maximam; inveniet enim,
 teſte Salomone, in ejuſmodi concatena-
 tâ memoriâ *vitam aternam, & hauriet ſa-
 lutem à Domino.* Ut in arte pictoriâ Pictor-
 um facilè Princeps Apelles ſummam ſibi
 conciliaret perfectionem, vix ullam in-
 termiſit diem, in qua non ad minimum
 unam vel alteram duceret lineam, ſecun-
 dùm ſymbolum illud ipſi familiare:

NULLA DIES SINE LINEA.

Ah! quantò majorem quilibet Chriſtia-
 nus, ad imaginem Dei creatus, & per lava-
 crum Baptiſmi albo fidelium inſcriptus
 adhibere debet diligentiam, ut imaginem
 Crucifixi in corde ſuo continuâ contem-
 platione vivis depingat coloribus. Ars il-
 la pictoria eſt vana; divina, ars meditando
 Paſſionem Domini; illa inflat, hæc humi-
 liat; illa cultorem ſuum interdum reddit
 fatuum, hæc contemplatorem ſapientem:
 illa obſcœnis ſapenumero inſervit
 uſibus, hæc obſcœnas extinguit cogita-
 tiones

tiones & phantafias: illa vanam in hoc mundo, hæc æternam in cœlo nobis acquirit gloriam: Passio Domini est ille *Fasciculus Myrrha*, qui inter ubera *Sponsæ Christo dilectæ* continuo commorari debet. *Cant. 1.* Passio Domini est Codex, ex quo Doctor gentium, uti ipse 1. ad Corinth. 2. testatur, summam & unicam suam accepit scientiam, dicens: *non judicavi, me scire aliquid, nisi Jesum Christum & hunc Crucifixum.* Passio Christi est insignis ille ambo sive cathedra, ex qua S. Apostolus Andreas in cruce pendens gentiles adstantes Evangelium usque ad extremum docuit halicum. Hæc est augustissima illa Bibliotheca, ex quâ S. Bonaventura (uti ipse erga S. Thomam Aquinatem testatus est) profundam illam, quam tota Ecclesia Catholica in hoc Doctore Seraphico admiratur, scientiam edidicit. Hæc memoria est uberrimus ille fons, ex quo *Vitam æternam & salutem à Domino* secundum textum allegatum *quotidie haurire possumus.* Hæc est illa salina, ex qua sal sapientiæ jugiter depromere licet. Hic est botrus in vectem Crucis appensus, qui nos, teste Taulero de vita & passione Domini cap. 24. *de terra promissionis reddit certos & securos.* Hæc me-

PRÆFATIO

moria secundum orthodoxam sententiam pii Blossii in instructione vitæ asceticæ fol. 690. est præstantissimum opo-balsamum, quod illi, qui Passionem & Mortem Domini quotidie & devotè mente suâ colit, suavissimum reddit odorem. Hæc firmissima in mundi pelago spei nostræ est anchora, tutissimumque contra tentationes diabolicas scutum & præsidium. Est armatura fidei, ut illâ instructi possimus stare contra insidias Diaboli, Ephes. 6. vers. 11. Audiamus aquilam inter Doctores Ecclesiæ S. Augustinum, qui ex propriâ experienciâ de hâc assiduâ commemoratione ita disserit in manu duct. cap. 22. *Cùm me pulsat turpis aliqua cogitatio, recurro ad vulnera Christi; eum me reprimat caro mea, recordatione vulnerum Domini mei resurgo; cùm diabolus mihi parit insidias, fugio ad viscera misericordiæ Domini mei; & recedit à me.* Et secundum testimonium S. Chrysostomi Tom. 5. serm. 8. *Christi Crux Dei in homines odium restinguit, eum cum hominibus reconciliat, terram cælum efficit, homines cum Angelis miscet, mortis arcem munitissimam diruit.* Et ideò allegatus Doctor Seraphicus in Tom. 7. stim. amor. cap. 1. exclamat: *O pas-*

passio mirabilis, quæ suum meditatorem non solum reddit Angelicum, sed etiam divinum. Devotus etiam Blossius in conclavianimæ cap. 10. §. 7. n. 2. utilitatem hujus contemplationis eleganter depingit in sequentibus verbis: *Neque scribi, neque cogitatione comprehendi potest, quantum fructum homo bonæ voluntatis referat ex pia meditatione Passionis Dominicæ.* De aliis quidem Christianæ Religionis articulis & mysteriis, imprimis de Redemptoris nostri Conceptione, Adventu, Nativitate, Circumcisione, Resurrectione, Ascensione, &c. certa, sancta Mater nostra Ecclesia Catholica eum in finem instituit Festa, ut ejusmodi Mysteria statis per annum temporibus recolantur; quod verò ejus Passionem & Mortem attinet, voluit, ut ejus memoria per totum terrarum orbem omni momento & quovis in loco celebretur, quia incruentum illud Sacrificium à Christo in ultimâ cœnâ institutum, & per totam Ecclesiam quotidie oblatum, est quædam Passionis & Mortis Domini renovatio mystica & perennis, ac proindè jure vocatur sacrificium, quia multis in locis eo tempore, quo apud nos nox ingruit, ad gentes remotas dies

PRÆFATIO

albescens ab aurorâ ortum suum ducit, uti hoc probè notavit Josephus Mansi in Biblioth. mor. Tom. 3. tract. 59. disc. 1.

Cùm igitur tam insignis in assiduâ Passionis Dominicæ memoriâ lateat utilitas & fructus, ita ut diligens contemplator in illâ *Vitam & salutem invenire*, & Angelicus, imò divinus reddi possit; quid cessas, O Benevole Lector, Redemptorem tuum patientem singulis diebus in verâ devotione & cordis contritione contemplari? molestum fortè hoc propter alia negotia officio tuo, vitæque statui incumbencia tibi videtur: ecce in sequentibus paginis compendiosam tibi methodum, quâ maximum illum thesaurum in commemoratione Passionis & Mortis repositum facilè, quartam horæ partem singulis diebus menstruè impendendo, sinè reliquorum negotiorum dispendio, depromere poteris, tibi subministrare, & dubio obmoto hoc pacto occurrere volui. Mitissimus Salvator noster tres suos Discipulos in prædio Gethsemani, dum ipse tempore nocturno orationibus vacat, in utramque sterrentes aurem blandis alloquitur verbis: *Simon dormis? Sic non potuisti unâ horâ*

Vi-

vigilare mecum? vigilate & orate, ut non intretis in tentationem. Crede mihi, o Lector, quod Redemptor mihi & cuilibet Christiano, qui mecum in ejusmodi meditationibus tam segnis haecenus fuit, eandem reprehensionem objiciat, dicens: O cosmophile dormis? non potuisti ad fores manuum & pedum meorum quotidie, non per integram horam, sed tantum per unius horulae quadrantem vigilare, & observare ad postes ostii in latere meo tibi lancea aperti? Vigila, & ora, ut non intres in tentationem; *Sed vitam invenire & Salutem à Domino tuo haurire possis. Gratiâ fidejussoris ne obliviscaris* (monet Ecclesiasticus cap. 29.) *dedit enim pro te animam suam.* Fidem quidem pro debitoribus alii fidejussores interponunt, & creditoribus bona sua hypothecâ obligant; animam verò & vitam sibi retinent. Quinam igitur ille est fidejussor? nemo alius, quàm Dominus noster Jesus Christus, qui tanquam Pastor fidelissimus animam suam pro ovibus posuisset suis. Hanc sumam gratiam à fidejussore sanguineo toti generi humano exhibitam, ut quotidie gratâ mente recolamus, efflagitat Ecclesiasticus in dicto textu. Ad hanc piam intentionem sequentes

PRÆFATIO

30. conscripsi meditationes, in iisque primaria & præcipua Passionis Domini-
cæ Myſteria tractavi, in honorem Ss, Vul-
nerum. Singulis meditationibus 3. Pater
& Ave, & in ſalutatione Angelica poſt no-
men JESUS nucleum abſolutæ medita-
tionis addidi. Noluï in hiſce contem-
plationibus verbis uti pompoſis & thea-
tralibus, quæ cogitationes noſtras faci-
lius diſtrahere, quàm colligere ſolent, ſed
illas rudi & vulgari ſtylo exaravi, quò
contemplator mentis acumen ad ipſum
Myſterium, verborum elegantiâ inſuper
habitâ, dirigere poſſit,

Quoniam verò hæc ſcribendi metho-
dus in perſonis negotiis civilibus obrutis
non adeò frequens eſſe ſolet, ne ſuſpicio-
nem incurram, ac ſi tanquam Saul inter
Prophetas ſalcem ſæcularem in alienam
meſſem ex vanâ oſtentatione immittere
voluerim; Benevolo Lectori occaſionem
harum lucubrationum paucis exponam.
Ante triennium in Feſto Nativitatis Chri-
ſti exhibuit mihi in Carmelo R. R. P. P.
Diſcalceatorum Heidelbergeniſi exerci-
tiis ſpiritualibus occupato Pater meus
Confefſarius libellum à R. P. Guilielmo
Stanhurſtio Soc. Jeſu, ſub titulo, *Dei im-*

mor-

AD LECTOREM.

mortalis in corpore mortali patientis historia,
 conscriptum; voluitque, ut durante hac
 devotione asceticâ per paucos tantum
 dies à me institutâ assiduâ hujus devo-
 tissimi libri lectione verum erga Jesum
 patientem amorem & dolorem in men-
 te meâ incendere, & continuam in corde
 humiliato de peccatis commissis contri-
 tionem elicere vellem. Præstiti (uti fi-
 lium spiritualem decet) salutari huic
 monito debitum obsequium, & ingenuè
 fateor, me ex frequenti hujus libri devo-
 tissimi usu majorem, quàm dictus Con-
 fessarius mihi laudare potuit, ac mens
 mea concipere, calamusque exprimere
 valet, accepisse utilitatem, ita ut finitis
 his exercitiis ad lares privatos reversus
 constituerim ex elegantissimo hoc libro
 flosculos quosdam pro privatâ meâ de-
 votione & jugi Christi patientis memo-
 riâ colligere: quod tamen propositum
 per concatenatos illos labores tum ratio-
 ne officii mei ordinarii, tum intuitu com-
 missionis circa religionem, ejusque exer-
 citium Catholicum clementissimè mihi
 per integrum Palatinatum inferiorem
 demandatâ incumbentes ad finem per-
 ducere impeditus fui. Demum Düssel-
 dor-

PRÆFATIO

dorpij Anno 1709. per tempus quadrimestre in majore degens otio lucubrationes Heidelbergæ interruptas reassumpsi, & excerpta Stanhurstiana, paucis tantum proprio Marte inventis & additis, in ordinem menstruum redegi. Supervenit laboranti Vir Reverendissimus Dominus Thyrion Canonix in Ravengirsburg Præpositus, Primarius in Aulâ Electorali Eleemosynarius & Sacellanorum primus, intuensque schedulas quasdam in mensâ meâ dispersas, in quam materiam calamus meus occupatus sit, scire voluit; exposui ipsi meum conatum, quem laudavit, & opus cœptum ut absolvere velim, auctor fuit, insuperque priorem illius partem, sive 15. meditationes priores jam elaboratas, in volumine separato compactas, secum contulit, quò illas in musæo suo majore cum otio perlustrare, & judicium suum, uti desideravi, mihi desuper communicare possit: qui factâ perlectione illas in tanto habuit pretio, ut non dubitaverit serenissimo ac potentissimo ELECTORI PALATINO, Principi ac Domino meo Clementissimo manuscriptum meum (ad quod tritum illud dicitur, *an etiam gallina habeant*

... recte quadrat
... exhibere.
... ELECTOR
... lucubrationis
... super pro summa
... erga Christum pa
... ne, tam quoad
... quam quoad im
... cam clementis
... tenor literarum
... Thyrion ad me
... gue gallica exa

Je joins icy
me Son Alt. Elec
apres l'avoir pa
tant, qu'il luy a
Alt. Elect. m'a
sa part, qu'il en
vous encourage
mettre à sa per
soin de l'impre

Dusseldorp d.

1710.

Cum regitur ser
lunas clementis
norma codicis n

AD LECTOREM.

manus, rectè quadrat) datâ occasione humillimè exhibere. Quid SUA SERENITAS ELECTORALIS de hîsce exiguis lucubrationibus judicaverit, & de super pro summa illa, quam in animo erga Christum patientem colit, devotione, tam quoad absolutionem opusculi, quàm quoad impressionem typographicam clementissimè disposuerit, sequens tenor literarum, quas laudatus Dom. Thyriion ad me ex Aula Electorali in lingua gallica exaravit, ostendet :

Je joins icy votre rare mauserit, comme Son Alt. Elect. me l'a remis en mains, apres l' avoir parcouru & l' avoir lû, autant, qu'il luy a été possible. Sa dite Alt. Elect. m'a chargé, de vous dire de sa part, qu'il en avoit eu du plaisir, & de vous encourager aussi de sa part, de le mettre à sa perfection, voulant avoir soin de l' impression.

Dusseldorp d. 9. Julliet

1710.

Cùm igitur serenissimi Electoris voluntas clementissima lex præscripta & norma constans mihi fervorum infimo esse

PRÆFATIO

esse meritò debeat, Lector hanc humillimam partitionem mihi vitio non vertet, potius ab omni vana gloria & inani (quæ in ejusmodi scripris sæpe numero quæri solet) ostentatione absolvet; Deum enim contestor, has contemplationes ab initio privatæ meæ devotioni unicè, minimè verò publicæ luci & aliorum usui destinatas fuisse.

Haftenus pro defendendâ fide orthodoxâ ejusque exercitio duodecim exaravi opuscula, eaque publici juris fieri curavi. Ad senium jam declinans (ætatibus enim annum 58. conversionis autem ad Ecclesiam Catholicam 18. ante paucos absolvi dies) calamum meum zelum quieti relinquo.

Claudite nunc rivus, satis est, jam præta biberunt.

Unicus mihi adhuc superfuit rivus ex Vulneribus Christi profluens, omnium reliquorum rivulorum optimus & fecundissimus, quo animam meam in hisce 30. meditationibus quotidianâ contemplatione inundare, ac peccatorum sordes abluere mihi proposui; illum tamen ex ansâ enarratâ, & humillimâ obedientiâ, mediantibus typis, in aliena simul de-

cli-

AD LECT
 nari præta. Fax
 stor omnes fructus
 onis Dominice
 re potest, ex affid
 meditationum
 igitur Christi h
 scularum & labo
 potius corona i
 Omnia tunc
 do bona
 Finis alias o
 finale scriptum
 cipium est & fi
 nare possit, Lec
 bit.

Cruentaci 29

17

clinavi prata. Faxit Deus, ut benevolus lector omnes fructus, quos ex devota passionis Dominicæ contemplatione sperare potest, ex assiduo harum exiguarum meditationum usu consequatur. Passio igitur Christi sit omnium meorum opusculorum & laboris exantlati coronis, vel potius corona immarcessibilis.

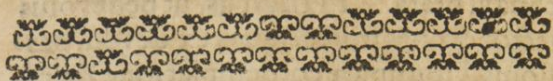
Omnia tunc bona sunt, clausula quando bona est.

Finis aliàs coronat opus. An verò hoc finale scriptum in nomine illius, qui principium est & finis, finitum reliqua coronare possit, Lector æquo animo iudicabit.

Crucenaci 29. Decembr.

1710.

CHRISTIANUS RITTMAYER.

P R E C E S

*Ante meditationem pro lubitis
recitanda.*

Antiph. Veni Sancte Spiritus,
reple tuorum corda fidelium ; &
tui amoris in eis ignem accende :
qui per diversitatem linguarum
cunctarum gentes in unitate fi-
dei congregasti. Alleluja, Alleluja.

O R A T I O.

ACtiones nostras, quæsumus
Domine, aspirando præve-
ni, & adjuvando prosequere ; ut
cuncta nostra oratio & opera-
tio à te semper incipiat, & per te
cœpta finiatur, Per Dominum
nostrum Jesum Christum. &c.

O Do-

O Domine
Dei vivi, qui, ut
primorum patrum
prævaricationem
condemnatam
coelesti concilio
liberares, de
di terrena
Virgineo ca-
mere, & post
dem in fide
pro deponen-
storum fare
ignominiosa
subire dignatus
quæso, in hoc
to gratiâ tua,
bus vanis, alieni-
gationibus m-
illumina, mem-

O! Domine JESU Christe, Fili
Dei vivi; qui, ut genus humanum,
primorum parentum nostrorum
prævaricatione, ad æternam mor-
tem condemnatum, Patri tuo
coelesti conciliares, & ab interitu
liberares, de coelo ad hujus mun-
di terrena descendere, in utero
Virgineo carnem nostram assu-
mere, & post varia tormenta tan-
dem in sanctissimâ Crucis arâ
pro deponendâ peccatorum no-
strorum farcinâ temporalem &
ignominiosam mortem spontè
subire dignatus es: assiste mihi,
quæso, in hoc temporis momen-
to gratiâ tuâ, cor meum ab omni-
bus vanis, alienis & perversis co-
gitationibus munda, intellectum
illumina, memoriam excita, vo-
lun-

luntatem & affectum inflama,
& hanc præsentem meditationem,
in quâ abscondita sanctissimæ
Passionis tuæ Mysteria animo
revolvere mihi proposui, ritè
instituire, & ad finem perducere,
de omnibus peccatis meis cum verâ
cordis contritione dolere, dignè,
devotè & attentè orare & exaudiri
merear, per Passionis & mortis
tuæ Mysteria & merita; qui vivis
cum Deo Patre, in unitate Spiritûs
Sancti Deus, per omnia sæcula
sæculorum. Amen.

MY-

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
PRIMUM.

Meditatio pro prima die Mensis.

I.

*Christus in horto propter peccata
nostra usq. ad mortem angustiatur.*

Domine Jesu Chri-
ste, Alpha & Omega,
Principium & Finis, Vita
& Virtus in omni tempore, cui
omnis potestas data est in coelo
& in terrâ, tuo auxilio, & favo-
re æterni Patris, qui in principio
creavit coelum & terram, nec
non assistentiâ Spiritus Sancti, qui
replevit orbem terrarum gratiâ
suâ, proposui mihi, per singulos

A

præ-

præsentis Mensis N.N. hodie cœ-
 pti dies primaria quædam Passio-
 nis tuæ sanctissimæ Mysteria de-
 votè meditari, quoniam docen-
 te Thoma de Kempis in Solilo-
 quio animæ, cap. 25. *Beneficium*
redemptionis nostræ ex Passione
Dominica profluentis bene cogita-
tum, excitat desideria nostra, in-
flammat corda, nutrit devotio-
nem, illuminat mentem, purgat
affectum, trahit ad cælum, retra-
hit à mundo, ducit ad Christum
Et animam unit Christo. Sit igitur
 in nomine Jesu Patientis pri-
 ma primæ diei materia medita-
 tionis, *extremus ille pavor Et tri-*
stitia, quàm dilectissimus Salva-
 tor noster in horto Gethsemane
 ad Patrem suum orans in animâ

usque ad mortem tristi sustinuit.

Magnus ille Samson, ex Decreto sanctissimæ Trinitatis de cœlo ad terram, ut exspoliaret Principatus ac Potestates, totúmque genus humanum ab æternâ damnatione liberaret, missus, tempore nocturno properat ad dictum prædium Gethsemane, tanquam locum Orationis consuetum, solitarium, â turbis secretum, ab arbitris remotum, ac ita in arenam prælia Patris ^{sui} ~~sub~~ præliaturus descendit, & ideò hortum elegit, in illóque initium hujus prælii fecit, quia Protoplasti Divinæ Majestati ejus leges præscriptas, instinctu Satanæ transgrediendo, primum in horto indixerunt bellum. Simul ac hortum in-

greditur & ad magnum illud prælium, ex cujus victoriâ totius generis humani dependebat salus & redemptio, se accingit, ipsi omnia hujus mundi mala tam præterita & præsentia, quam futura in funestissimo theatro proponuntur. Audivit enim ex fumoso tartarorum baratro sub pedibus patefacto terrificos dæmonum ac damnatorum rugitus, eorumque blasphemias voces, ex flammis sulphureis contra Divinam Majestatem indefinenter eructatas, insimulq; reprobationem malorum per sua flagitia damnandorum, in serenissimo speculo conspexit, & ad hunc funestissimum aspectum tremunt ejus membra, expallescit vultus, anhelat pectus, palpitat cor, horret animus, pavet spiritus.

Ob-

Ira prima
 Obtupuit
 na, vox fauce
 clamare co
 noster, trist
 ad mortem,
 contestari,
 in horrore
 quando sop
 mines, par
 mor, & om
 rita sunt, &
 Psalm 54, co
 mor veneru
 Deum imm
 et spectaculo
 et tragedia!
 rapidat, const
 talis vna time
 ver, et que am
 in tristitia. S
 A

Obstupuit, steteruntque comæ, vox faucibus hæsit! ita ut exclamare coactus sit Redemptor noster, *tristis est anima mea usq; ad mortem*, & cum Jobo cap. 14. contestari, *in tristissima hac nocte, in horrore visionis nocturna, quando sopor solet occupare homines, pavor tenuit me & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt*, & cum Regio Vate Psalm 54. conqueri, *timor & tremor venerunt super me*. Prô Deum immortalem, quale hoc est spectaculum! quam feralis hæc est tragoedia! dum ipsa fortitudo trepidat, constantia nutat, potentia Divina timet, Deus-Homo pavet, ejusque *anima usq; ad mortem tristis est*. Sed dic mihi O tri-

stissime JESU! causam hujus pavoris, ostende originem hujus extremæ mœstitiæ, monstra mihi impium illum authorem, qui tibi ejusmodi extremam tristitiam & angustiam inferre non erubuit. O peccator! super te & propter peccata tua ita paveo, *tristisq; est anima mea usq; ad mortem*, quia animam tuam variis contaminasti flagitiis & peccatis mortalibus. Egone O JESU, tibi causas ejusmodi pavoris & tristitiæ dedi? Egone ex corde tuo tot extorsit gemitus, ex ore tuo lamenta? Egone author angustiarum, quas in horto perpessus est, fui? Prô! quantas mihi ipsi peccatis meis conciliaui miserias! quo me in his angustis convertam, nisi ad te O
 mitif-

Pro prima
 missime JESU
 est, misereri
 cujus gaud
 carore, vera
 gente. Pecc
 Majestatem
 offendi.
 coram te,
 tuam tristit
 cata mea c
 catori ad
 quidem es
 gitia mea
 carus, & id
 scio infirmu
 qui tollit pe
 in te spero.
 tum metuo,
 te unifico.
 Confige iugur

mitissime JESU, cujus proprium est, misereri semper & parcere, cujus gaudium est super uno peccatore, veram pœnitentiam agente. Peccavi, fateor, & divinam Majestatem flagitiis meis millies offendi. Peccavi in Cœlum & coram te, sed propter tantam tuam tristitiam in horto ob peccata mea conceptam parce peccatori ad te revertenti. Leo quidem es de tribu Juda, per flagitia mea toties ad iram provocatus, & ideo merito paveo, sed scio insimul, *te esse agnum DEI, qui tollit peccata mundi,* & ideo in te spero. Justus es, cujus justitiam metuo, sed frater es, & ideo te ut misericordiæ fontem diligo. *Confige igitur timore tuo carnes*

meas, ut omnipræsentiam tuam mihi jugiter ob oculos ponere, omnia quæ Divinæ Majestatis tuæ purissimis oculis ullo modo displicent, in timote & tremore evitare, & à malo declinare possim. Accende insuper, O Amor, amoris mei cor meum in amorem tui, ut te ex intimo corde diligere, mandata tua ad amissim observare, & in eorum semitâ constanter ambulare possim, ac ita à malo declinando, rigorem justitiæ tuæ declinabo, *miseri- cordias autem tuas benefaciendo in aeternum cantabo. Amen.*

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post Nomen Jesu :

Qui in horto usque ad mortem angustiatuſ est.

MY-

MYSTERIUM

PASSIONIS DOMINICÆ
SECUNDUM.

Meditatio pro secunda die Mensis.

I I.

Christi in horto Oratio.

Dominus noster Iesus Christus æternus Dei Filius totius mundi in maligno positi, molem solus sustinens, usque ad tœdium mœstus, usque ad tremorem pavidus, usque ad mortem tristis, torcular iræ divinæ solus calcans, tanquam Advocatus noster apud Patrem iratum in horto incurvat genua, projicit se in terram, & ad Patrem suum expansis in cœlum manibus exclamat: *Pater*
mi!

mi! si possibile est, transeat à me Calix iste, verum non sicut ego volo, sed sicut tu.

O prodigium humilitatis, qui enim in principio creavit coelum & terram, exclamat in coelum, & super hanc in faciem suam procidens ad Patrem orat; ac ita Majestas Divina propter humani generis flagitia in terram prostrata est. Succincta quidem fuit Christi oratio, sed maximi ponderis & solatii, in qua præprimis insignem illam, quam Dominus inter timorem & amorem expertus est, luctam cum stupore admirari licet: exclamat timor, transeat à me calix iste, reclamatione amor, non sicut ego volo, sed sicut tu. Propinat Medicus coelestis calicem,

eun-

eundem homo infirmus rejicit; Timor vult calicem in terram effundere, amor autem illum bibere desiderat. Dum igitur Christus ipse illam inter timorem & amorem luctam subire non dubitavit, quid mirum! miseros nos mortales in hac fragilitate humana eandem experiri. Porrigit quidem nobis Divina Majestas calicem paupertatis, ignominiae, famis, morbi, persecutionum, calamitatum variarum &c. promptus etiam est Spiritus noster ad accipiendum calicem istum licet amarum, infirma autem resistit caro, calicemque porrectum accipere & bibere recusat, potius ut ille transeat, urget. In aulis Magnatum moris imprimis, vero Impe-

ra-

ratorum & Regum Coronatione
 solennitatis est, ut Archi-Pincer-
 na poculum porrectum, ad ex-
 cludendam veneni suspicionem,
 evitandumque toxici periculum,
 prægustet. O Christiane ad quan-
 tam evectus es dignitatem, dum
 Salvator tuus JESUS CHRISTUS, tan-
 quam Archi-Pincerna cœlestis,
 in horto calicem à Patre oblatū,
 non tantum dulcissimis suis labiis
 prægustavit, sed ad fundum ferè,
 relictis tantum pro discipulis suis,
 & aliis piis fidelibus paucis guttu-
 lis, exhaustit; & tu quem Deus
 ad Coronam æternæ gloriæ vo-
 cavit, hunc calicem bibere re-
 nuis. Absit! amplectere potiùs
 calicem illum ambabus manibus,
 & suspira.

Eja

Pro secula
 Eja Pater
 quotidie Calicem
 lam, offerens,
 porrigitur me
 Te proficiscens
 igitur cum
 quæ omni
 luntas; absit
 & amor me
 vis, sed pot
 tuæ displice
 lutas, mea
 tua esse cœ
 est, sed in o
 ti conformi
 tur me ange
 Vis me tab
 me ad incita
 spuo paupert
 oribus affigi

Eja Pater cœlestis, tu mihi
quotidie Calicem, ut hauriam il-
lum, offers, à tuis paternis mihi sic
porrigitur manibus, acità, quia à
Te proficiscitur, tuus est, fiat
igitur cum illo non mea, sed tua,
quæ omnia liberè disponit, Vo-
luntas: absit à me O Deus meus
& amor meus, ut quod tu non
vis, sed potiùs Divinæ Majestati
tuæ displicet, ego velim. Tua vo-
luntas, mea voluntas, imò quia
tua esse cœpit, mea ampliùs non
est, sed in omnibus tuæ volunta-
ti conformis esse debet. Vis igi-
tur me angustiari? volo & ego.
Vis me tabescere? fiat ità. Vis
me ad incitas redigi? non re-
spuo paupertatem. Vis me do-
loribus affligi? non reluctor. Vis
me

me ab omnibus amicis deferi & solatio destitui? non renuo. Vis me pluribus exerceri adversis? paratus ad omnes afflictiones sum. Vis variis inimicorum meorum calumniis & persecutionibus me exponere? non recuso. Vis me converti & vivere? quoniam hanc voluntatem tuam per Vatem tuum juratò contestatus es, en cor meum contritum & humiliatum, quod tu nunquam despiciere voluisti. Vis me mori? etiam in morte ad ultimum halitum mea voluntas tuæ sit conformis. Eam quam mihi largitus es, arbitrii mei libertatem, tuæ omnimodè dispositioni ita subjicio, ut illam cum Ecclesia orans: *nostras etiam rebelles ad te propitius compelle*

pelle voluntates, etiam cogi & vinciri cupiam, ne contra divinam voluntatem tuam, vel minimum committam, sed hæc mea unica sit voluntas, voluntatis tuæ placitum in omnibus quærere, facere & adimplere. Submissâ igitur totius tum corporis, tum animi reverentiâ, ad pedes tuos me proster- no, cum summâ veneratione exhibentis manum, in quâ omnes sortes meæ notatæ sunt, exoscu- lor, & ex illa calicem licet ama- rum lubenter & spiritu ad patien- tiam prompto, reluctante quam- vis carnis infirmitate, accipio, certus illum nullo intoxicatum esse veneno, sed potius ani- mæ maximè salutarem: ut ve-
rò

rò illa quæ in hoc calice adhuc
 superest amaritudo tollatur, sup-
 pono illum sacratissimæ tuæ fron-
 ti, ut in calicem particula sangui-
 nei in horto sudoris destillet, sub-
 mitto hunc amabilissimis oculis
 tuis, ut in illum defluat vel unica
 lachrymula, applico illum lateri
 tuo lanceâ militari aperto, ut in
 illum una tantum sanguinis tui
 pretiosissimi gutta decidat, quo-
 niam ad tollendam omnem cali-
 cis mihi propinati amaritudinem
 vel unica sanguinis guttula suffi-
 cit. Sic bibam calicem hunc
 quem Paternis tuis exhibuisti
 manibus salutarem, ut illo exhau-
 sto introducas me in cellam vi-
 nariam, ubi torrente æternæ vo-
 lupta-

Pro ter-
 raris pota-
 bor ubertate

Quinque
 ne Anglica pop-

Qui in
 sti.

MY

PASSION

Meditatio

Christus

Utm Sa
 Christu

vane oratio

san illam ma

ris humani

rem raupian

luptatis potabis me, & inebriabor ubertate domus tuæ. Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen Jesu :*

Qui in horto ad Patrem ora-
sti.

MYSTERIUM

PASSIONIS DOMINICÆ

TERTIUM.

Meditatio pro tertia die Mensis.

I I I.

*Christus in horto Sanguinem
sudat.*

DUM Salvator noster JESUS
Christus in prædio Gethse-
mane orationibus vacat, & cau-
sam illam maximam totius gene-
ris humani salutem concernen-
tem tanquam fidelissimus apud

B

Pa-

Patrem Advocatus & Mediator strenuè agit, maximum in sacratissimo ejus pectore timorem inter & amorè exoritur certamen, dum timor ipsi instantis passionis & mortis crudelitatem ob oculos ponit, Amor ejus verò necessitatem efflagitat. Sed tandem timori succumbenti amor, omnia vincens, palmam præripit, & sanguis, qui ex timore circa cor ad illud corroborandum se effudit, ab amore ad exteriores corporis partes tantâ cum vehementiâ repulsus est, ut patefactis cunctis totius corporis poris ipsam carnem penetraverit, ex omnibus membris maximo cum impetu sese effuderit, & locum orationis sanguineo suo sudore rigaverit.

Si

Pro ter
Si igitur O
dinem pecc
gnoscere, a
potes, prop
semene, co
vatoris tu
gultiarum
quam crea
foratum,
propter pe
ram profu
neum sude
timor quat
ejus memb
expressit,
ducine grav
leg, & si hæ
ferimus aspe
cordis contri
nervorum

Si igitur O peccator magnitudinem peccatorum tuorum cognoscere, & de iis rectè dolere non potes, propera ad hortum Gethsemane, considera animam Salvatoris tui usque ad mortem angustiatam, vide ab Angelo tanquam creaturâ Creatorem confortatum, Regem cœli & terræ propter peccata nostra ad terram prostratum, aspice sanguineum sudorem, quem non tam timor quàm amor è sacratissimis ejus membris tanquam ex botro expressit; ex amaritudine medicinæ gravitatem morbi tui collige, & si hæc tragoedia, hic miserimus aspectus, te ad veram cordis contritionem morúmque perversorum emendationem mo-

vere non poterit, truncus es, lapis, saxumque, & de tua salute actum erit. Horret innocentissimus Iesus instantem & prævisam corporis mortem, & tu O mortalis! non horres mortem animæ tuæ, peccatum scilicet mortale, mediante quo anima periculo æternæ mortis exponitur? largissimas durante oratione & agoniâ Redemptor noster Deo Patri offert lachrymas, & tu O peccator perverse commoveri non potes, ut vel unica lachrymarum guttula propter innumera tua flagitia ex oculis profluat. Sudavit amantissimus Salvator sanguinem propter peccata tua; sed responde mihi, an tentationibus diabolicis, mundi & carnis unquam

Protertia
 nam, non die
 ad sudorem
 ex meo
 moribus, pro
 dicare licet, a
 actum sit,
 terrimum p
 nitet, O mi
 calle, ac Divi
 bonitatem t
 tam graviter
 corditus de
 maximè dol
 riâ contriti
 ore dolere
 propono om
 culas, quas
 trahi, si non
 men lacrimis
 luere, mores

quam, non dicam ad sanguinem, sed ad sudorem tantum restiteris. si ex meo ingenio & corruptis moribus, proximum meum judicare licet, an hoc unquam à te factum sit, valde dubito. O miserimum peccatoris statum! Pœnitet, O mittissime JESU! me peccasse, ac Divinam Majestatem & bonitatem tuam flagitiis meis tam graviter offendisse: doleo corditus de peccatis meis, & id maximè doleo, quod de illis plenariâ contritione & in finito dolore dolere non possim. In simul propono omnes animæ meæ maculas, quas sceleribus meis contraxi, si non sanguine, largis tamen lachrimis cum peccatrice illa eluere, mores meos corrigere, à
pra-

pravis consuetudinibus desistere,
& in servitio tuo usque ad vitæ
meæ finem permanere. Tu O
sponse sanguinum, qui pretiosis-
simo sanguine animam meam
perditam redimere voluisti, mihi
gratiam tuam, ad propositum
hoc obtinendum, & in illo perse-
verandum per sanguineum hunc
sudorem, largiri, animamque
meam tot flagitiis maculatam à
peccatorum lepra mundare velis.
Sanguis tuus in horto per sudo-
rem expressus, sit super me & a-
nimam meam. Sit mihi pignus
æternæ salutis, arrha sponsalitia
futuræ gloriæ, lytrum redem-
ptionis, refectio animæ meæ in
agone, ut tandem cum electis tuis
modulari carmen illud possim :

Re-

Redemisti nos Deus in sanguine tuo. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen Jesu:

Qui pro nobis sanguinem sudavit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
QUARTUM.

Meditatio pro quarta die Mensis.

IV.

Christus Discipulos somno sepultos reprehendit.

QUEMADMODUM magnus belli dux in prælium iturus non solus incedere, sed ejus latus equitum turma, peditum cohortes, calorum & lixarum greges

B 4

sti-

stipare solent, ita Rex Regum & Dominus Dominantium hortum Gethsemane tanquam electum futuri prælii campum ingrediens, certos eò deduxit comites, non quidem densum militum vel equitum agmen, multò minùs aliquot Angelorum Legiones, & Seraphinorum Myriades, sed in signum, regnum suum non esse de hoc mundo, ex discipulorum numero tres, quos præ cæteris in deliciis habuit, Petrum, Jacobum, & Joannem elegit, ut quos olim in monte Thaboræ gloriæ Divinæ habuit spectatores, eosdem maximæ in horto mœstitiæ adhiberet testes: Dum igitur ab illis, quantum jactus est lapidis avulsus orationibus vacat, & usque ad mor-

Pro qua
 mortem ang
 effundit sud
 de Magist
 in utramque
 Redit Salva
 tentes bla
 cens: Sim
 tuisis un
 vigilate &
 in tentation
 promptus e
 Surdis aute
 Apostoli C
 recedente i
 somnolenti
 dia: O pud
 lâne O Apo
 rioso pot
 perniciem Ch
 Hierosolyma

mortem angustiat, sanguineum effundit sudorem, hi tres discipuli de Magistri salute parum solliciti in utramque aurem dormiunt; Redit Salvator & Discipulos stertentes blandis verbis excitat, dicens: *Simon dormis? sic non potuistis unâ horâ vigilare mecum, vigilate & orate, ut non intretis in tentationem, spiritus quidem promptus est, sed caro infirma;* Surdis autem narratur fabula, & Apostoli Christo ad orationem recedente in graviolem incidunt somnolentiam. O supina socordia! O pudor! O opprobrium! Itane O Apostoli in statu tam periculoso potuistis dormire? in perniciem Christi conspirat tota Hyerosolyma, vigilat Judas, ut

JESUM vilissimo venditum pretio,
in manus inimicorum tradat; vi-
gilat Annas, ut eum captiosis in-
terrogationibus circumveniat;
vigilat Caiphas, ut reum capitis
Jesum agat; vigilant Seniores ut
eum accusent, eumque in finem
falsa testimonia conquirunt; vi-
gilant Pharisei, ut Salvatorem ir-
rideant; vigilant carnifices, ut
eum flagellent; vigilant omnes
ejus inimici, ut JESUM divexent,
agitent, convellant, dilanient, &
morti tradant. Sed dum omnes
in Christi perniciem totâ vigi-
lant nocte, eumque in finem om-
nem movent lapidem, quid inte-
rim tres illi faciunt Discipuli, &
quibus vacant curis? fortè Judam
ad rectam viam reducere allabo-
rant?

Pro qua
rant? Non
ab instanti
liberent,
carcos, mu
mortuos
maturg
fanitater
convoca
nagoga &
quam re
lorum, or
producer
foli, coete
sunt, qui
gistri pass
ore bene n
Iud negor
na. securi
no Juseph p
abominabi

rant? Non, fortè ut Magistrum ab instantibus periculis & insidiis liberent, sunt solliciti? Non, forte cecos, mutos, surdos, leprosos, mortuos, quibus Christus Tautomurgis suis manibus pristinam sanitatem & vitam restituit, convocant, quò illos coram Synagoga & tribunali Pilati tanquam testes divinorum miraculorum, omni exceptione majores, producere possint? Non; sed illi soli, coeteris impiis vigilantibus, sunt, qui quamvis de instanti Magistri passione & morte, ex ipsius ore bene informati, quasi arduum illud negotium, hos non concernat, securi dormiunt, *Et de damno Joseph parum sunt solliciti.* O abominabilis socordia, in quâ tamen

men omnes ferè mortales sopiti
 quiescunt, & ut mortalia obti-
 neant, die ac nocte laborant, circa
 imortalia autem securi dormiunt,
 imò plures, ut æternam salutem
 amittant, quam ut illam acqui-
 rant, & ut viam ad infernum du-
 centem ambulent, vigilant. Vi-
 gilat Philosophus, ut scientiâ, quæ
 sæpe numero inflat, polleat; vigi-
 lat Causidicus, ut malam defen-
 dat causam; vigilant Magistra-
 tus, ut subditos opprimat; vigi-
 lat oculis vultureis fur & prædo,
 ut aliena rapiat; vigilant avarus,
 ut divitias injustè acquirat; vigi-
 lat ebriosus, ut vino se ingurgi-
 tet; vigilant luxuriosus, ut scorto
 placeat, ac ita omnes pro rebus
 perituris non tantùm, sed animæ

no-

Pr
 noxiis, a pe
 culis vigi
 tem iustit
 rantia, ca
 que virtu
 consequ
 ferè vigi
 blanditu
 sic diabol
 oscitant
 lis & pra
 cent, ex
 illa Prop
 gelistæ,
 cionator
 tales à pec
 que agant
 gium co
 potius, n
 amore sel

noxiiis, apertis totâ die ac nocte oculis vigilant, pro obtinenda autem justitia, humilitate, temperantiâ, castitate, charitate aliisque virtutibus Christianis, & pro consequenda gloria æterna nemo ferè vigilat, sed omnes stertunt: blanditur caro, dormiunt, impellit diabolus variis tentationibus, oscitant, seducit mundus scandalis & pravis exemplis, desides jacent, exclamat sacra Scriptura, in illa Prophetæ, Apostoli, & Evangelistæ, instant confessarii, concionatores & scriptores, ut mortales à peccatis desistant, seriâque agant poenitentiam, instar glirium constertunt, monet Apostolus, nescitis O mortales *an amore vel odio digni sitis, nihilo-*
mi-

minùs illi profundo lethargo sopiti in pulvinari satanæ quiescunt; qualis hæc est mentis cœcitas, qualis socordia, qualis animi stupor!

O Domine JESU, qui in Discipulis dormientibus carnis infirmitatem, insimul verò spiritus promptitudinem agnovisti, ego peccatorum pessimus ad sanctissimos pedes tuos provolutus, ingenuè & cum vera cordis contritione, confiteor me prò dolor & opprobrium! ex eorum numero esse, qui ut alienæ insidientur pudicitia, ut corpus escâ & potu immaniter saginent, dæmoni obtemperent, animam perdant, æternum pereant, imò ut Deum summum illud bonum ad vindictam

Etiam

Etiam provocent, totâ die & nocte laborant & vigilant. Sed poenitet me peccasse, & divinam Majestatem tuam flagitiis meis, arenam maris in numero superantibus, toties offendisse, tempusque ad virtutum exercitium mihi clementissimè concessum tantâ socordiâ neglexisse, imò detestandâ oscitantâ consumpsisse. Pro annis igitur præteritis, quos malè vivendo perdidisti, quia illos ut revocem impossibile est, cor contritum & humiliatum offero, quod tu O Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis non despicias, residuum autem annorum meorum tibi cum eorum facibus humillimè offero, suscipe illud, qui latronem in ultimo

timo vitæ articulo pœnitentem
 suscepisti, eique Paradisi æternam
 gloriam promisisti. A discipulis
 tuis dormientibus, ut unâ tantùm
 horâ tecum vigilant efflagitasti,
 illud verò non obtinuisti, En of-
 fero tibi (quantum caro infirma
 admittit) totum vitæ residuum
 tempus, in quo dormiendi, am-
 plius locus non est. Constitutus
 sum in stadio in quo currendum,
 in campo in quo pugnandum, in
 arena in qua certandum, in pro-
 cellis maris, in quibus navigan-
 dum, in solitudine, in qua ambu-
 landum, in vinea, in qua laboran-
 dum, in agro in quo seminandum
 est: quoniam verò de his omni-
 bus studiis & laboribus mihi in-
 cumbentibus ex propriis viribus
 ni-

nihil præstare possum, tuum O
Domine Jesu Christe, qui deli-
cias tuas testatus es esse cum filiis
hominum, & imprimis peccato-
ribus resipiscentibus, divinum
imploro auxilium, quò illo assi-
stente ritè currere in stadio, in
campo fortiter pugnare, in arena
strenuè certare, in vinea assiduè
laborare, loco lolii triticum semi-
nare, ac tandem ad optatum æter-
nitatis portum sub tuo remigio
felici successu navigare possim:
vigilabo tecum, quantum in vi-
ribus meis est, quoniam brevi
veniet hora & tempus, hora tibi
nota, tempus mihi ignotum;
tempus illud, in quo clauduntur
oculi corporis, in hac vita nun-
quam ampliùs aperiendi veniet

C

hora

hora illa, quâ in domum æternitatis migrandum & coram tribunali divino comparendum est, ex quo Iudex cœli & terræ, de quavis cogitatione, verbo & opere rigidissimam exiget rationem; vigilabo igitur & laborabo, ut superatis laboribus & finitis vigiliis in pace dormire & requiescere possim. Amen.

Quinque Pater & Ave, & in salutatione Angelica post nomen Jesu :

Qui mihi constantiam in bono proposito largiri velit.

MY-

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
QUINTUM.

Meditatio pro quinta die Mensis.

V.

*Christus Judam proditorem
blandis alloquitur verbis.*

CONSIDERAVIMUS præcedenti
meditatione magnam trium
Discipulorum Petri, Jacobi &
Joannis somnolentiam & socor-
diam, quam quidem Magister in
illis reprehendit, circa hoc tamen
peccatum veniale, spiritûs prom-
ptitudinem magis, quàm carnis
infirmitatem agnovit, ideo illud
remisit, imò discipulorum suo-
rum defensionem ac patrocinium
in se suscepit, dicens ad prodito-

C 2

rem

rem & reliquos atrocissimi, quod unquam patratum est, facinoris socios: *Si me quæritis, sinite hos abire*, insimul hisce vindiciis solatii plenis ostendere voluit, justum quidem indies ex carnis debilitate septies cadere, sed eundem resipiscentem in apertum clementissimi Patris cœlestis sinum per poenitentiam se recipere posse. Quoniam verò hæc Apostolorum Triga, Christo capto Magistrum deserere, & fugâ sibi consulere non erubuerunt; relinquamus eos fugæ areptæ, & in theatro Passionis Dominicæ aliud spectaculum funestissimum, cujus aspectus omnibus piis & justis maximam mœstitiam, impiis autem & peccatoribus extremum incutere potest

test horrorem, ob oculos ponamus. Judas ex Apostolo, apostata, ex Christi discipulo, mancipium diaboli, ex filio Dei, hæres gehennæ, ex collegii Apostolici œconomus, trifur & proditor, ex discipulorum Collega, satanæ satelles factus, tanquam lupo sub ovina pelle, leo rugiens sub lana agnina, diabolus incarnatus sub larva discipuli ad prædium Gethsemane appropinquat, & loco tesserae militaris, ne illi, quos sceleris adduxit comites, tanquam filii tenebrarum in tenebris noctis & pessimi facinoris circa Christi personam errorem committant, & ejus loco unum ex tribus illis Apostolis apprehendant, Magistrum venditum oscu-

latus est, dicens: *Ave Rabbi,*
 Audite cœli, & obstupescite super hoc, adeste homines, spectate Angeli, videte dæmones hoc spectaculum, funestum, rarum, dirum, barbarum, & judicate, an sol hominem tam sceleratum, sacrilegum unquam viderit, an terra tale monstrum tulerit. Ecce Judas, quem Christus ad Apostolatûs dignitatem vocavit, ante paucas horas in mensa convivam admisit, cujus pedes lavit, eique corpus suum in escam, & sanguinem in potum dedit, totus ab illo, qui olim fuit, mutatus, exutus omni humanitate, inmemorq; omnium, quæ à Magistro suo accepit, beneficiorum, & paternæ admonitionis, accedit, ut pacis osculo Principē pacis prodat, & salutando

do salutis humani generis insidietur. Sed quid Christus ad hoc facinus atrocissimum & crimen maximè detestandum? ànne forsan proditorem accedentem terruit, vultum à scelestissimo mortalium avertit, ab osculo arcuit, ab amplexu removit, vindices ardentium fulminum faces ac tonitrua in barbarum hoc caput evibravit, & fulminatrici linguâ in illum debacchatus est? non, planè non, nihil horum, sed expansis brachiis, admotis labiis, benigno vultu in proditoris amplexus ruens hísce blandis eum alloquitur verbis: *AMICE* ad quid venisti: quasi voluisset dicere, O Juda! an non erubescis appropinquare ad Salvatorem tuum, ut illum

inimicorum manibus tradas? re-
 vertere mi fili, & dic ex vera con-
 tritione, *peccavi, tradens san-*
guinem justum, & mox audies,
remittuntur tibi peccata tua.
 Ecce expansa brachia, ut te am-
 plectantur, ecce paratas manus,
 ut te ad tramitem viæ rectæ dedu-
 cant, ecce labia mea, ad osculum
 pacis prona, ecce linguam, ut tibi
 verba vitæ loquatur, promptam;
 ecce cor meum omnibus pecca-
 toribus poenitentibus apertum,
 ecce humeros meos, ut ovem à
 grege aberrantem excipiant, pa-
 ratos. O ineffabilis amoris divi-
 vini & paternæ clementiæ pro-
 digium! Itane O mitissime Jesu!
 scelestissimum omnium mortali-
 um amici nomine ac titulo di-
 gnari,

gnari, osculo illum excipere, & labia tua dulcissima ori proditoris venenato applicare potes? Tanta est CHRISTI erga peccatores amor, ut quamvis Angeli omnes & coelites impensissimè ament SS. Trinitatem, tamen Christus plùs amet unum peccatorem respicientem, quàm omnes novem Angelorum Chori & Beatæ animæ amant SS. Trinitatem; & adhuc post tantum Redemptoris amorem, inter mortales datur quidam, qui JESUM amatorem totius generis humani non amat. Certè debuisset hoc æstimari maximum, quod unquam in terris visum aut auditum fuisset portentum, unum in mundo reperiri hominem, qui Deum non amet, imò

buisset ad aspectum ejusmodi ho-
 minis, tanquam ad insolens &
 abominabile monstrum obstu-
 pescere coelum, sol subtrahi, side-
 ra caligine obvolvī, concuti à
 fundamentis terra, universum ge-
 nus humanum ad videndum hoc
 monstrum confluere: & tamen
 inventus est homo, & quidem ho-
 mo non unus, sed omnes ferè
 mortales, qui JESUM amabilem
 verè non amant, imò pro summa
 ejus dilectione, ipsum odio pro-
 sequuntur paucis momentaneæ
 voluptatis obulis toto eum die
 vendunt, ac ita Judâ longè pejo-
 res existunt, O scelus! O oppro-
 brium.

Fidelissime JESU Pastor bone,
qui posuisti animam pro ovibus
tuis,

tuis, totumque genus humanum
tanto persecutus es amore, ut e-
tiam inimicos amicorum nomine
insignire non dubitaveris, incen-
de cor meum amore tui sanctissi-
mo, ut pleno desiderio & perfe-
ctâ voluntate te diligam, te quæ-
ram, te in omnibus & super om-
nia intendam; da mihi toto cor-
de, pleno desiderio ac sitienti ani-
mâ ad te aspirare, in te dulcissi-
mè respirare, totum spiritum
meum, & omnia interiora ad te,
qui es vera Beatitudo anhelare,
transforma me totum in te, &
fac, ut clavis amoris crucifixus
sim in te; absorbeat mentem
meam ignita & melliflua vis
amoris tui ut amore amoris
tui moriar, qui amore amoris mei
dignatus es pro me mori, ut cum
fide-

fideli seruo tuo B. Xaverio ex sincero animo dicere & suspirare possim.

O Jesu ego amo te,
 Nec amo te ut salves me,
 Aut quia non amantes te
 Æterno punis igne.
 Tu O mi Jesu totum me
 Amplexus es in cruce,
 Subisti mortem propter me,
 Et pro me peccatore.
 Cur igitur non amem te,
 O Jesu Rex amoris,
 O Jesu amantissime,
 Non ut in cœlo salves me,
 Aut ne æternum damnes me,
 Nec præmii ullius spe,
 Sed sicut tu amâsti me
 Sic amo & amabo te,

So-

Sollim qua
 Et sol
 Quinqu
 ne Angelica
 Qui J
 ditorem
 M
 PASSIO
 Meditati
 F
 Post
 prodi
 accepit
 lum, que
 tempore
 cur, pater
 xisset, ad

Solùm quia Rex meus es,
Et solùm quia Deus es. Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen Jesu :*

Qui Judam discipulum & pro-
ditorem osculo exceptit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
SEXTUM.

Meditatio pro sexta die Mensis.

V I.

Fuga Discipulorum.

POSTquam Salvator noster
proditorium à proditore Juda
accepisset osculum, ac Petri ze-
lum, quem in servum Malchum
tempore minùs opportuno exer-
cuit, paternâ admonitione corre-
xisset, ad hostes & invasores con-
versus,

versus, ita illos alloquitur: *Hæc est hora vestra & potestas tenebrarum*; hæc scilicet est hora in SS. Trinitatis consilio pro salute totius generis humani decreta, & tam mea, quàm Patris coelestis voluntas, ut à vobis capiar, & gentibus ad interneccionem tradar, & quia ex hac voluntate, hæc est hora vestra & potestas tenebrarum, en O filii tenebrarum filii, en brachia & manus, totum corpus & omnia ejus membra, ad funes, catenas, & vincula parata, injicite funes & vincula, ducite, trahite quocunque libuerit; *Ego tanquam Agnus ad occisionem ductus, sequar.* Tunc verò auditâ hâc scilicet oratione laconicâ & tragicâ omnes discipuli, relicto

Ma-

Magistro fugerunt. Non sine
causa & S. Spiritûs afflatu, Evan-
gelista in delineatione hujus fu-
gæ vocula illa emphatica *Tunc*
utitur, ut scilicet circumstantiam
temporis, quo discipuli, Domino
relictò, fugâ elapsi sunt, rectè ex-
primere possit. *Tunc* discipuli fu-
gerunt, cùm Magistro capto in-
jecta essent vincula, *Tunc* fugâ sibi
consultuerunt, cùm ipsos in acie
imminente maximè oportuisset
stare. *Tunc*, cum dux in are-
nam descendisset, milites illum
deseruerunt. *Tunc* fugâ elapsi
sunt, cùm debuissent, si unquam
ostendere suam in Magistrum re-
verentiam, in Dominum fidelita-
tem, in Patrem amorem. *Tunc*
relictâ generis humani salute, sa-
lu-

ludem in pedibus quæsierunt, cum
 Christus ab omnibus derelictus,
 illorum consilio, auxilio, & solatio
 potissimum indigeret, & ita
 Salvatori nostro illud tritum evenit:

Donec eris felix multos numerabis
 amicos,

Tempora si fuerint nubila, solus
 eris.

In coena illa omnium augustissima
 aderant non tantum Petrus,
 Jacobus & Joannes, sed omnes
 reliqui Discipuli, imò ipse perfidus
 Judas. Dum Christus in hortu
 orationibus vacat, aderant tres,
 cum esset capiendus, solus præ-
 sens erat Joannes, veste relicta
 auffugiens, tandem Christo capto
 nemo aderat, sed omnes Ma-
 gi-

gistrum, inimicorum vinculis & funibus reliquerunt. Ubínam sunt O Petre, O Jacobe, O Joannes, tria illa tabernacula, quæ spectantes umbram cœlestis gloriæ, Christo, Moyfi & Eliæ obtulistis? afferte & exstruite illa. Itáne decet Duce[m] in ipso prælii limine deserere, nónne menti vestræ occurrit monitum Magistri vestri, Luc. 14. *qui non bajulat Crucem & venit post me, non erit Discipulus meus*, & vos, hoc monito non obstante, Magistrum vestrũ derelinquere non dubitástis; *sed relicto Magistro Discipuli fugerunt omnes*. Hoc prô dolor! est proprium fragilitatis nostræ humanæ, ut in prosperis exultemus, in adversis verò abjecti simus ani-

D

mi:

mi: quàm diu nobis omnia ex sententia succedunt, & Deus nostris obsecundat votis, *paratum est cor nostrum*, exclamamus cum Discipulis, *faciamus hic tria tabernacula*, & cum mellifluo Bernardo:

Jesu dulcis memoria,

Dans vera cordis gaudia,

Sed super mel & omnia,

Ejus dulcis præsentia.

Simul ac autem Christus nobis Crucem, vel è longinquo ostendit, & calicem amarum porrigit, fugimus omnes, cùm tamen crux essentiale vitæ Christianæ requisitum sit, quod enim anima corpori, idem Crux est Christiano, anima corpori, Crux Christiano vitam dat: in Cruce omnis honor,

in

in Cruce omnis gloria, in Cruce
unica salus, quia Christus tanquã
unica salus in Cruce præsens ei-
que affixus est. Nunquam verus
Christianus plures potest de cœlo
& in terra habere spectatores,
quàm dum Crucem à paternis
manibus ipsi impositam, patien-
ter & lubenter bajulat, Chri-
stúmque præeuntem cum Cruce
sequitur: spectat Deus & gaudet,
quia bajulans Christo crucifixus
est; spectant Angeli, & applau-
dunt, quia una Christianæ gloriæ
materia esse debet, gloriari in
Christo: spectat Mater Dei, &
congratulatur, quia bajulans,
ejus filio conformis est: spectant
Martyres, & conatum laudant,
spectant homines, & attoniti stu-
pent, spectant pii, & ad imitatio-

nem invitantur, spectant dæmones, & præ iracundia frendent. Noli tibi, O Christiane applaudere, quando ex voto omnia eveniunt, ac fortuna blanditur, cave potiùs & time, quia in via lata ad interitum ducente ambulas, cum nihil in hoc mundo infelicius sit felicitate peccatorum, & ejusmodi indulgentia Dei magnæ ejus iracundiæ nota esse solet; longè aliam tibi JESUS Matth. 16. ad vitam æternam monstravit viam, docens: *qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem.* Cum igitur hæc vera & unica ad cœlum & gaudia Beatorum sit via, malè sibi suæque animæ consulit Christianus, vel potiùs Cosmophilus, quando crucem

cem sibi coelitus immissam & divinitus impositam refractario conatu excutere laborat, potius illam à manibus Patris coelestis venientem hilari fronte excipere, & humeros suos ad bajulandum paratos offerre debet, odium enim Crucis, crux diaboli est, è contrario tota Christiani veri vita, si ducitur ad normam Evangelii, nihil aliud est, quàm Crux Christi.

Ecce curvatus sum, O amantissime & patientissime JESU! usque ad terram ut suscipiam Crucem mihi destinatam, ecce extensas manus, ut eam à manibus paternis excipiam, ecce parata labia, ut illam exosculer, ecce expansa brachia ut amplectar,

ecce inclinatos humeros, ut Crucem portem. Tu, qui omnium optimè scis, quid valeant humeri nostri, quid ferre recusent, me modulo meo metiri, & constantem eum in finem patientiam mihi concedere velis. Tuâ ope fretus, pro virili Crucem impostam usque ad finem vitæ portabo, qui enim sicut tu, O JESU, in Cruce usque ad finem perseveraverit, salvus erit. Vivam ferens Crucem, moriens amplectar Crucem, nec priùs illam dimittam, quàm in manus tuas emittam spiritum meum. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen JESU:

Qui in Cruce patientiam, nobis largiri velit.

MY-

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
SEPTIMUM.

Meditatio pro septima die Mensis
VII.

*Christus coram Anna alapâ per-
cutitur.*

DATO à perfido Juda loco signi
militaris osculo, discipulis-
que in horto præsentibus fugâ e-
lapsis, milites à proditore addu-
cti, eum, quem nec coelum, nec
terra capere potest, capiunt,
eumque in finem cohors scelera-
torum violentas manus in Re-
demptorem injiciunt, applaudunt
de capta præda tam diu exoptata,
eumque tanquam hominem sce-
leratissimum, manibus brachiis-

que post terga per funes & catenas revinctis, medio noctis concubio per plateas urbis horribili catenarum stridore, armorum crepitu, armatorum strepitu, satellitum clamore, canum latratu rapiant, & in tam incondito tumultu, ad quem omnes civitatis incolæ, tam cives, quam peregrini, propter instans Pascha in magna frequentia præsentis è stratis, ad fenestras, & spectaculum provocati sunt, Annæ socero Caiphæ summi tum temporis sacerdotis sistitur, ac ita Deum incarnatum ad diabolum incarnatum, Agnum ad leonem, Ovem ad lupum, summum sacerdotem, ad sacerdotem sacrilegum, Judicem venturum judicare vivos & mortuos,

ad

ad reum pluribus sceleribus noxium ducunt: In domo hujus sacerdotis, tanquam officinâ summæ injustitiæ & nequitiae, Pharisæi, scribæ, seniores, & reliqua Synagogæ membra impia, ut Christum circumvenirent, convenerunt, adeoque adventum ejus, quem à Juda triginta argenteis ad interneccionem emerant, maximo cum desiderio expectant: vix limina hujus scelestissimæ domus attigerat Redemptor, cum variæ ipsi quæstiones ab Anna, scribis & reliquis legis peritis, aliisque nebulonibus, magna cum solertia excogitatæ & elaboratæ ad responsionem proponuntur, quarum tenor primario, tum discipulos illius, tum doctrinam E-

vangelii concernebat. O impium iudicium! in quo tyro Magistrum, subditus Regem, servus Dominum, reus Judicem, homo Deum, ignorantia scientiam, stultitia sapientiam, nequitia Divinam Majestatem examinare non erubuit. Christus de discipulis interrogatur, cum ad eorum laudem & apologiam nihil boni allegare neque famam defendere posset, ad eorum autem contumeliam nihil mali proponere vellet, hanc causam silentio involvit, Doctrinam verò Evangelii, quam publicè docuit, plurimisque confirmavit miraculis, coram hoc supremo summi Pontificis tribunali & præsentè Synagoga maximâ cum authoritate de-

defendit,
palam lo
semper
tempo
niunt,
nihil. Q
ga eos,
tus sum
dixerim
tot pon
pria test
testimo
intuitu
non pro
rentes,
& conla
fos, ceco
tus, pri
me restit
obligato

defendit, Annæ respondens: *Ego palam locutus sum in mundo, ego semper docui in Synagoga & in templo, quò omnes Judæi conveniunt, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas, interroga eos, qui audièrunt, quod locutus sum ipsis, ecce hi sciunt, quid dixerim ipsis ego. Quod verba tot pondera! non possum in propria testis esse causa, nec allego testimonium Matris meæ vobis intuitu materni amoris suspectæ, non produco discipulos me deferentes, non provoco ad amicos & consanguineos, non ad leprosos, cæcos, mutos, surdos, mortuos, pristinae sanitati & vitæ per me restitutos & eo nomine mihi obligatos, sed infensissimos meos*

ini-

inimicos, doctrinæ meæ testes esse volo: interroga Judam, & statim confitebitur se malè fecisse, sanguinem justum vendendo, examina Sacerdotes & Pharisæos, qui me triginta argenteis emerunt, audi satellites eorum, qui me captivum huc adduxerunt. Dum hæc ratione causam Evangelii, Evangelistarum Doctor, coram impio hoc conciliabulo tam strenuè defendit: unus ex numero assistantium Ministrorum illum liberiùs putans esse locutum, quàm reum coram summo Pontifice deceat, furioso cum impetu ad Jesum advolat eique alapam dat, dicens: *Sic respondes Pontifici;* & hæc percussio meta hodiernæ meditationis erit. Atrocitas

tas hujus abominandi facinoris ex
circumstantiis ritè examinatis,
clariùs apparere poterit: quis e-
nim illam alapam excepit? JESUS
mitissimus, Rex Regum & Do-
minus Dominantium, à quónam
illam accepit? ab infimo ex, fæce
plebis satellite, & homine vel po-
tiùs mancipio abjectissimo; in
quânam corporis parte hanc ex-
tremam perpeffus est injuriam?
in facie, quam aspicere & adorare
summum Angelorum est gau-
dium; ubi percussus est? coram
tribunali, loco contra omnes in-
jurias, tam verbales, quàm reales
immuni, ubi nefas est ante senten-
tiam condemnatoriam & exe-
cutionem decretam, reo vel mi-
nimam inferre violentiam, insu-
per

per in præsentia summi Pontificis & coronæ nobilissimæ Virorum, doctrinâ & authoritate illustrium. Quibus instrumentis : manu ferreâ , chirotecâ armatâ, cum tanto impetu & furore, ut scelestus satelles faciem Christi ad Judicem conversam in alteram inflexerit partem; eumque in terram prostraverit. Cur? propter doctrinam Evangelii, quam Christus coram hoc tribunali defendit. Quomodò? cum maxima reprehensione, dum satelles Christum interrogat, *Sic respondes Pontifici?* Tunc O homuncio & vilissimus terræ vermiculus Pontifici nostro, capiti Synagogæ Judaicæ Reverendissimo respondere audes? O indignum facinus! de quo

me-

meritò Divus Augustinus suam
sententiam ita explicat: *Si cogite-
mus, quis acceperit alapam, non-
ne vellemus eum, qui percussit,
aut cœlesti igne consumi, aut terrâ
dehiscente sorberi, aut correptum
dæmonio volutari, aut aliâ hujus-
modi, quâlibet pœnâ vel etiam
graviore puniri.*

Sed noli ita in hunc flagitio-
sum satellitem excandescere, &
justitiam Divinam ad vindictam
provocare, hæc dies, in qua JESUS
tanquam gloriosus *Victor victam*
voluit ducere captivitatem, aliam
vitam, alios mores postulavit,
non dies iræ, sed elementiæ, non
vindictæ, sed patientiæ fuit: Ergo

Præstat peccatet, motos com-
ponere fluctus, & veram extremæ
hujus

hujus, quam Christus perpessus est, contumeliæ causam penitiùs examinare. Testatur Pater iratus per vatem suum Isaiam cap. 33. *Propter scelus populi mei percussit eum.* Scias igitur O mortalis, qui satelliti percutienti Christi faciem ex indignatione quævis dira precaris, JESUM mitissimum hanc alapam, non tantùm propter te, sed etiam per te, accepisse, quia peccator quoties peccatum committit mortale, toties Christo non tantùm novam infligit alapam, *sed & illum à sua Deitate* (secundum Cajetanum apud Lessium Lit. 6.) *Si possibile esset, dejicere, eiq; bellum indicere conatur.* O magnum infortunium, quod tibi O infelix peccator flagi-

gitis tuis sine numero perpetratis conciliasti! sed noli desperare de salute tua, ille enim, qui per te, & à te in faciem suam percussus est, non venit, ut animas perdat, sed ut eas salvet Luc. 9. Teste S. Leone serm. 2. de Ephiph. *Dum in hoc corpore vivitur, nullius desperanda est reparatio, sed omnium optanda correctio.* Percussisti hætenus faciem Redemptoris tui tot innumeris flagitiis in illum commissis, percutite imposterum millies & millies pectus tuum propter scelera à te perpetrata; percutite illud in cubiculo & oratorio tuo; percutite illud in sacrificio Missæ, non ex mera consuetudine, sed ex vera contritione; percutite illud coram Confes-

fario tuo: Moyses petram percutiendo aquam ex illa produxit, percute pectus tuum faxeum, & elice ex illo fontem lachrymarum, qui teste Crysoſth. Hom. 1. in Luc. 10. *Etiā ipſum gehenna incendium extinguere nōrunt.*

Exclamo ad te, O mittiſſime JEſu cum Proph. Ezechiele cap. 11. *Aufer O Domine cor lapideum de carne mea, & da mihi cor carneum;* En pectus meum, & in illo cor lapideum, fontem & originem omnium pravaram cogitationum & impiorum ſcelorum: hoc ego, quanto poſſum, maximo dolore percutio, & de omnibus peccatis meis doleo, ut poſſim aliquando mereri cum Diſcipulo tuo laterali, poſt ſæpius per-

percussum pectus, recumbere super pectus tuum : hoc pectus multis flagitiis contaminatum cum Publicano Luc. 15 in Angulo templi stante verâ cordis contritione & humilitate percutio, quo justificatus in domum æternæ felicitatis ascendere possim.

Tu O Domine pectus hoc percussum, & in illo latens cor contritum non despicias. Amen.

Quinque Pater & Ave, & in salutatione Angelica post nomen Jesu :

Qui pro nobis in faciem percussus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
OCTAVUM,

Meditatio pro octava die Mensis.

VIII.

*Christi coram Caipha ad falsa
testimonia silentium.*

Finito rigoroso illo, quod An-
nas sacrilegus Sacerdos in præ-
sentia reliquorum Phariseorum,
Sacerdotum ac Scribarum, cum
Redemptore nostro instituerat,
examine, satellites eum ad ædes
Caiphæ, summi tunc temporis
Pontificis, non tam ducunt, quàm
potiùs catenis & funibus vin-
ctum, per plateas urbis inhumano
more & magno cum clamore
jubiloque tanquam reum fla-
gi-

gitiosissimum captivum rapiunt, quod ferale spectaculum Matth. 26. & Marc. 14. hîsce describunt verbis: *Tunc tenentes Jesum duxerunt eum ad Caipham Principem Sacerdotum, ubi Scribæ, Sacerdotes & Pharisei conveniunt.* Instinctu Sathanæ Principis tenebrarum in tenebris nocturnis coëgerat, hic summus Sacerdotum Princeps, & impiæ Synagogæ Mysthagogus in ædibus suis tanquam officina diaboli & seminario injustitiæ concilium, vel potiùs conciliabulum, Phariseos, Scribas, Sacerdotes & reliquos seniores populi Judaici; quot capita, tot genimina viperarum, quot scribas, tot falsarios, quot Sacerdotes tot lupos rapaces,

ces, quot seniores tot nebulones, quot Patres conscriptos, tot filios diaboli, qui Christum adductum contemptivè excipiunt, trucibúsque oculis, ac elatis superciliis, ut homuncionem abjectissimum aspiciunt, imò tanquam cadaver putridum aspectu vix dignantur. In hac congregatione omnium, quas sol vidit unquam, scelestissimâ & abominabili, conclusum ante Christi comparitionem erat, authorem vitæ ad ignominiosissimam condemnare mortem, ut igitur ipsum de variis convincant criminibus, perversi illi Judices de testium productione admodùm sunt solliciti, eúmque in finem plures convocant; sed quales quæso? fortè

cœ-

coecos, mutos, surdos, leprosos, quibus lumen, auditum, sermonem, sanitatem restituit? non; fortè Lazarum à mortuis paucos ante dies à Salvatore resuscitatum? non; fortè auditores Evangelii sui, ad quorum testimonium paulò ante in ædibus impii Annæ provocavit? non; sed elegerunt aliquot Nebulones ejusdem cum pessimis judicibus farinae, mendaces scilicet falsarios, maledicos, muneribus ad falsa testimonia dicenda corruptos, qui etiam ad ^{rasum} ~~rasum~~ usque contra Jesum vociferantur, in eumque plaustra quasi convitiarum perfrictis frontibus exonerant, variaque accumulunt testimonia, quorum tamen falsitas ex depositio-

num contrarietate tam evidens fuit, ut improbi Judices ad illa erubuerint. Sed quid Salvator noster ad hæc concilia, accusationes, & falsa testimonia? teste Matth. cap. 16. *Jesus tacebat, & nihil respondit.* Quid? O JESU! tunc ad falsissimâ testimonia in publico concilio & corona præstantissimorum in tota Judæa virorum contra innocentissimam tuam personam, sanctissimûmque officium prolata tacere, eaque silentio involvere potes? cum tamen in ejusmodi actibus publicis & judicialibus, & imprimis in causis criminalibus ejusmodi taciturnitas maximi sit præjudicii, & ex illâ tacita colligatur confessio. *Sed tacebat Jesus, & nihil respon-*

spondit. O dignum omnium
mortalium ore deprædicandum
silentium, quia nunquam Tullius
è rostris tanto vel auditorum suo-
rum applausu, vel illorum, quo-
rum defensionem in se suscepit,
fructu differuit, quanto Christus
in hoc impiorum concilio siluit,
hoc exemplo omnes Christianos
docens, quod testimonium con-
scientiæ rectæ, maxima illorum
gloria esse, ideóque calumnias
falso objectas cum patientia audi-
re, & cum constantia sustinere
debeant, quoniam secundum tri-
tum illud:

Hic murus aheneus est,
Nil conscire sibi, nullâ pallefcere
culpâ.

Nam

Conscia mens recti famæ mendacia ridet.

siluit ~~Scilicet~~ JESUS, nec tanquam Agnus innocens ad occisionem ductus, os suum aperire voluit. Sed quid mihi miserrimo peccatori eveniet, quandò Judex vivorum & mortuorum me ad tribunal suum, rigidissimam rationem de quavis cogitatione verbo & opere exacturus, vocabit, ubi unum pro mille respondere non potero, quoniam cælum, terra, Angeli, homines, dæmones, locus, tempus, occasio, imò omnia corporis mei membra, me de pessimis criminibus accusabunt.

O me miserum! quo fugiam, quem mihi adsciscam, qui pro me
&

& causa mea deperdita loquatur,
 Patronum, quem mihi adoptabo,
 qui me defendat, Advocatum.
 Audio vocem solatii plenam 1.
 Joann. 2. *Advocatum habemus*
apud Patrem Jesum Christum
Justum. Hac igitur voce & hoc
 maximo patrocínio fretus, ego
 tot peccatorum reus, iræ filius,
 gehennæ hæres, exul coeli, ab
 omnibus creaturis accusatus, à
 Patre cœlesti propter crimina
 commissa condemnatus, ab om-
 nibus desertus, ad te O JESU, om-
 nium reorum resipiscentium Ad-
 vocatū cum magna spe & fiducia
 confugio, ut patrocínium tuum,
 quia unus mediator Dei & ho-
 minum es 1. Timoth. 2. impetra-
 re, & irati Patris vindictam decli-
 nare

nare possim. Non pudet coram te & sacerdote tuo confiteri, quod non puduit contra te committere, tu quidem O JESU ad falsa Judæorum testimonia tacuisti, nihilque respondisti, sed ego ad vera conscientiaë meæ maculatæ testimonia non fileo, sed eloquor & exclamo: peccavi in coelum & coram te, imò in te. Desperarem, si alium pro me præter te haberem apud Patrem Advocatum. Accedo igitur ad te cum fiducia, superbus ad humilem, iracundus ad mitem, impurus ad castum, crudelis ad clementem, cæcus ad lucem, sitiens ad fontem, esuriens ad panem, infirmus ad medicum, impius ad pietatem, reus ad Advocatum,

mi-

miser ad
ad divite
Vid
causam
perditam
peream
Deus
es, om
Respon
mille re
quia ju
dextr
ditione
Quin
ne Ange
Qui
es

miser ad misericordiam, egenus
ad divitem, mortuus ad vitam.

Vide fidelissime Advocate, an
causam meam peccatis infinitis
perditam sic possis agere, ut non
peream. Scio, salvare potes, quia
Deus es, salvare debes, quia JESUS
es, omnium reorum Advocatus.
Responde pro me, qui unum pro
mille respondere non possum,
quia justitia mea es. Statue me à
dextris inter oves tuas, *Et ab au-
ditione mala non timebo. Amen.*

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen JESU :*

Qui pro nobis falso accusatus
es.

†
✻ IHS ✻

MY.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
NONUM.

Meditatio pro nona die Mensis.

I X.

*Christus à Synagoga mortis reus
judicatur.*

SUMMUS ille Pontifex Caiphas
omnium scelerum Archite-
ctus, pro ea, quâ pollebat, versu-
tiâ, sagacitate & experienciâ ex
falsorum testium depositione fa-
cili colligere potuit negotio, ejus-
modi testimonia sibi invicem in
omnibus circumstantiis contra-
ria, nec ad probationem scelerum
imputatorum quidquam facien-
tia ad convincendum JESUM, pla-
nè non sufficere, nec ex illis reum
ad

ad mortem condemnari posse: deficientibus igitur testibus idoneis omnique exceptione majoribus, perversus Caiphas pertinacis silentii impatiens, aliud probandi excogitavit medium & decrevit, illum ex propria confessione convincere, eumque in finem, Christo, omissis ulterioribus verborum ambagibus, quæstionem Cardinalem proponit, & ut ad eam brevibus respondeat, mediante nominis Divini invocatione efflagitat, dicens: *adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius DEI benedicti*: Maximi certè momenti summi-que ponderis hæc fuit quæstio, ad cujus responsionem omnes erant suspensi, in cælo Pater æternus
cum

cum Angelis, in orco Lucifer cum omnibus dæmonibus, in terra Synagoga tota, omnésque mortales; filuit hucusque JESUS ad falsa testimonia, tanquam in propria causa prolata, *tempus enim fuit non loquendi sed tacendi.* Simul ac autem de causa Patris, & de salute totius generis humani quæstio movebatur, silentium Redemptor interrumpit, *confessus est, & non negavit,* confessus est coram toto Sacerdotum confessu, se esse filium Dei, summo Pontifici laconicâ brevitate respondens: *Tu dixisti.* Tu O Caipha dixisti, quod Prophetæ mei de persona, officio, & adventu Messiæ in sacro Codice prædixerunt, & te tanquam **Principem Sacerdotum & caput** Sy-

Synagog
debet.
dem tu
tantum
tamen
illa JE
lum,
ret or
sponso
verfa
coeli,
respon
tum J
blasph
stus di
Caiphas
stritus,
bis, scilicet
cum or
debutit

Synagogæ latere nec possunt nec debent. Brevis & succincta quidem fuit hæc responsio, duabus tantum constans voculis, quæ tamen ejusmodi fuit efficaciam, ut illâ JESUS totum exhilararet cœlum, animaret mundum, terre- ret orcum. Sed quid ad hanc respon- sionem Caiphas, quid uni- versa Synagoga? obstupescite cœli, *Tunc*, cùm scilicet JESUS hoc respondisset, *Princeps Sacerdo- tum scidit vestimenta sua, dicens: blasphemavit. Tunc*, cùm Chri- stus dixisset, se esse Filium Dei, Caiphas illius effati Majestate per- strictus, & attonitus furioso simi- lis, scidit vestimenta sua; *Tunc* cùm omnia Synagogæ membra debuissent auditâ Christi confes-

F

sione

sione in genua procumbere, eum-
 que tanquam verum Messiam &
 unicum Dei Filium cultu latriæ
 adorare, *Tunc*, Caiphas ex indi-
 gnatione scidit vestimenta sua,
 cum scindere debuisset funes, qui-
 bus Redemptor erat vinctus.
Tunc, cum officio suo magis con-
 veniens fuisset, per totam Judæam
 præcones mittere, & per illos
 nunciare, Messiam in Sacrificiis
 præsignatum, à Prophetis præ-
 nunciatum, à toto mundo per
 tot sæcula maximo cum deside-
 rio expectatum advenisse, & in
 concilio stare præsentem. *Tunc*,
 scidit vestimenta sua sacerdotalia,
 & eo ipso ostendit actum esse
 de Sacerdotio Judaico.

Non contentus autem fuit hâc

ve-

vestium scissione furibundus Pontifex, sed JESUM blasphemum esse judicavit, dicens: *blasphemavit, quid adhuc egemus testibus*, eo ipso enim dum sic vilissimus homuncio, & abjectissimus terræ vermiculus se Filium Dei prædicare non erubuit, impiis & blasphemis his verbis Majestatem Divinam immediatè offendit, & propriâ suâ confessione tanquam probatione omnium probatissima & perfectissima coram inclyto hoc confessu & tota Synagoga publicè convictus est, quid igitur aliis egemus testibus contra illum, quem propria condemnavit lingua. *Quid jam vobis videtur*, O Sacerdotes & Patres conscripti de hoc homine blasphem-

phemo? Qualis Rex, talis Grex,
blasphema interrogatio, blasphem-
ma responsio, & sententia, *Reus*
mortis est, uno ore clamant om-
nes nullo excepto.

O impia Synagoga! & conci-
liabulum ab ipso Sathana concre-
tum! tunc illum, qui instaurator
vitæ, imò ipsa vita est, blasphem-
mum mortisque reum declarare
non erubuiſti.

Sed rectè judicavit Synagoga,
Redemptorem nostrum mortis
reum declarando, tametsi verum
sub hac sententia latens mysteriũ
ignoraverit. Eo ipso enim, quo
æternus Dei Filius vadimonium
pro totius generis humani pec-
catis ad placandam Patris coele-
stis iram eum in finem in se susce-
pit,

pit, ut mortales ab æterna morte liberâret, ipse reus mortis factus est, ac ita necessitas efflagitavit, ut *unus homo pro populo moriatur, ne tota gens pereat*. Reus igitur mortis esse voluit, ut mortis æternæ reos ab interitu & sententia mortis vindicaret.

O immensum charitatis divinæ Mysterium, quis te rectè comprehendere, & dignè deprædicare potest? me O JESU! mortis reum fecerunt infinita mea scelera & peccata in te commissa, te reum mortis fecit infinitus tuus, quo totum genus humanum complexus es, amor. Omnia corporis mei membra, si in tot transmutari possint linguas, & humanâ resonare voce, me mortis

æternæ reum esse judicarent; sol, qui me illuminat, terra, quæ me sustinet, aër, qui me refrigerat, ignis, qui me calefacit, aqua, quæ me abluit, singula Elementa & omnia creata, quibus ad peccata commissa abursus sum, si loquendi facultas illis concederetur, uno ore exclamarent, hic abominandus peccator mortis æternæ reus est.

Dum igitur, O amantissime JESU, me ab hac morte, & quidem æterna liberare, vitæque per mortem tuam ignominiosam restituere voluisti, quid tibi pro immenso illo amore rependam? quales referam gratias? per Vatem tuum requiris ab omnibus respiscentibus, ut non vestimen-
ta,

ta, sed corda sua scindant; quia non illa, sed hæc peccatis obnoxia sunt. Scidit Caiphas vestimenta sua ex indignatione furori non absimili, & quidem sine fructu; scindam ego maculatum cor meum verâ contritione cum fructu, scindam illud, & cicatrices animæ meæ tibi ac sacerdoti tuo exponam. Confessus es in impio conciliabulo, & non negâsti te esse Filium Dei, confitebor ego Sacerdoti, & non negabo me esse filium prodigum, confitebor me esse reum mortis, quia peccatorum infimus sum, & scio, te esse reum mortis, quia peccatorum Salvator es. Tu verus es Samaritanus, infunde igitur vinum & oleum in vulnera

mea tibi nota, & Sacerdoti tuo
 ostensa, *sana animam meam quia
 tibi soli peccavi*, Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
 ne Angelica post nomen Jesu:*

Qui à Synagoga mortis reus
 judicatus es.

MYSTERIUM
 PASSIONIS DOMINICÆ
 DECIMUM.

Meditatio pro decima die Mensis
 X.

Petrus abnegans.

IN meditationibus proximè
 præcedentibus varias illas con-
 tumelias, quas mitissimus Salva-
 tor noster, in impiis Annæ &
 Caiphæ ædibus tanquam officii-
 nis

nis diabolicis, tum ab ipsis Pontificibus sacrilegis, tum à Sacerdotibus & senioribus, tum ab eorum famulis perpeſſus eſt, pro inſtituti ratione expoſuimus, quibus ea addi poſſunt, quæ Chriſto in Caiphæ ædibus, poſt factam mortis declarationem eveniſſe, & à collectis ſcurris, impuriſſimisque nebulonibus ipſi in Angulo domus abjectiſſimo illata eſſe; Matth. cap. 26. teſtatur dicens: *Tunc exſpuerunt in faciem Chriſti, & colaphis eum ceciderunt, dicentes: prophetiza nobis Chriſte, quis te percuffit?* Ordo paſſionis Dominicæ nos è malignis hiſce ædibus avocatur, ut in Apoſtolorum Principe Petro, luctuoſiſſimum illum, dum Chri-

stum abnegavit, casum, nobis ob oculos ponamus, & quænam ex tragico illo exemplo in nos redundare possit utilitas, perpendamus. Omnes Discipuli Magistrum suum post capturam deseruerant, solus erat Petrus, qui vel pro Christo audacior, vel cum illo præfidentior, eo induci non potuit, ut à Domino suo separaretur, sed piaculum duxit, ab illo, qui omnium peccatorum est refugium, affugere. Sequitur igitur Christum, sed quomodo hoc factum sit, Matth. cap. dicto nos docet: *Petrus sequebatur eum à LONGE.* Maxima in animo hujus Apostoli exorta erat inter amorem & timorem lucta, in qua tamen timor amori palmam præripuit,

ripuit, dum quidem Petrus Chri-
stum ex amore in plateis sequi-
tur, inò periculosam Caiphæ
domum, præeunte Magistro in-
greditur, sed tamen ex timore hu-
manòque respectu *longè*: hoc
consilio, ut ingravescente circa
Dominum suum mortis periculo,
fugâ sibi consulere possit, quod
propositum deinde funesto illi ca-
sui, in quem timidus Apostolus
prolapsus est, ansam dedit, quem
Matth. cap. 26. & Marc. 14. hisce
nobis depingunt coloribus. *Pe-
trus vero sedebat in atrio deor-
sum, & accessit ad illum una an-
cilla ostiaria summi Sacerdotis, &
cùm vidiſet Petrum sedentem ad
lumen & calefacientem se, di-
xit: & hic cum illo erat, & a-
spiciens*

spiciens illum ait: & tu cum Jesu Nazareno eras. Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? at ille negavit, coram omnibus dicens: non sum mulier, non novi illum, neq; scio, neq; novi quid dicas.

Prô! quàm tragicus hic est primi ex Apostolis casus, quem nec ipse Petrus lachrymis suis satîs deplorare potuit. Joab pectus Absolonis ex arbore pendentis, tribus transfodit lanceis, & hîc Apostoli pectus tribus transfoffum est lanceis, carne, mundo, dæmone, quorum inimicorum alter ipsum ad negandum, alter ad jurandum, postremus ad pejurandum induxerunt. Alloquitur illum ancilla, & negat, urgent fa-
telli-

tellites, & jurat, minantur milites,
& planè perjurii reus fit. Insignem
quidem magna illa heroina Ju-
dith conatu Amazonico in domo
Holofernis edidit stragem, ejus
caput à corpore acinace separan-
do, sed majorem hæc abjectissi-
ma muliercula & ancilla ostiaria
in domo Christi edidit stragem,
primarium Apostolorum & futu-
rum Ecclesiæ caput visibile à Do-
mino suo neque acinace, neque
gladio, sed minaci tantùm linguâ
separando, januâque juramento
& perjurio aperiendo. Tanti re-
fert esse vel cum Christo, vel ab
illo stare remotum. In horto fri-
gido cor Petri, Christi amore fla-
grans paratum erat cum Magi-
stro suo mortis se periculo expo-
nere

nere machæram fulmineã contra
 milites armatos per aërem totis
 lacertis vibrando; & idem Petrus
 in ædibus Caiphæ ad focum, Do-
 minum & Magistrum suum, ter
 & mediante periurio abnegare
 non dubitavit; in horto Petrus
 tanquam fortissimus heros gladi-
 um pro defensione Magistri sui
 contra facinorosos illos nebulones
 evaginavit, ex illis Malchi dexte-
 ram auriculam præcidit, ex quo-
 rum tamen numero postea in
 domo Caiphæ camini elegit so-
 cios, quorum minis utramque
 auriculam exhibuit patulam, eo-
 rumque linguas plùs, quàm antea
 in horto Gethsemane strictos for-
 midabat gladios, quique contra
 militum armatorum cohortes
 mas-

masculo sanguine in venis saliente
insurrexit, omnes uno ictu pro-
figaturus, ad inermis muliercu-
læ pedes jacet prostratus. Quæ-
nam, quæso, vera & genuina ho-
rum duorum extremorum, imò
planè contrariorum fuit causa, &
quò fieri potuit, ut ejusmodi mu-
liercula strenuum Christi defen-
sorem quasi pedibus conculca-
verit. In horto Christus, *qui in
deliciis habet, esse cum filiis homi-
num*, erat præsens, ejusque latus
Petrus tanquam fidelis Apostolus
stipabat, paratus vel pro Christo
vincere, vel pro isto occumbere,
in Caiphæ atrio autem idem Pe-
trus relicto ex mero timore Chri-
sti latere, nebulonibus & scurris
impiis appropinquabat, & ita de-
fer-

fertis virtutibus ad vitia & prava confortia, quæ optimos etiam mores facili negotio corrumpere possunt, declinabat : Tanta in Christi præsentia latet virtus, in ejusque absentia calamitas & confusio.

Tu igitur O Christiane, qui ex inepta arrogantia propriis tuis viribus nimium confidis, iisque gloriaris, ingredi domum Cai-phæ, aspice ibi Petrum futurum coeli ostiarium ab ostiaria ancilla & debili muliercula non armis, sed paucis voculis ad terram prostratam, & judica ex hoc tragico casu, etiam levissimo flatu, firmissimas & solidissimas petras non tantum, ut moveantur, conculi, sed, ut planè labantur, pro-

sterni

sterni posse, quò secundùm monitum Divi Ambrosii, *Petri tubatio, tua possit esse firmitudo.* Petrus Christum non dereliquit, multò minùs sémet à Christo planè separare, unquam in animo habuit, sed illum à longè per plateas urbis in domum Caiphæ infensissimis Christi hostibus refertam secutus est, & hoc pacto ostendit amorem erga Redemptorem suum in corde penitùs non defecisse, nihilominùs Christò ad paucos passus remoto in tantam incidit calamitatem: quid igitur de te, O pertinax peccator fiet, qui non modò in peccatis venialibus Christum à longè sequeris, sed mortalibus noxiis tēmet quotidie *ferè* à Deo tuo præmeditato

G

con-

consilio separas, téque divinæ
Majestatis hostem esse ostendis.
Ah Petri titubatio, sit tua firmi-
tudo & conversio. Sed loquere
O Princeps Apostolorum, qui-
nam est, qui, ut Magistrum tuum
juratò abnegares, te coëgit? &
quænam adhibuit media, ut te
ad hoc indignum facinus com-
mittendum compulerit? fortè
armatus militum globus te obtor-
to collo ad Synagogam Judaicam,
confessum seniorum, prætorium
Pilati, aulam Herodis deduxit?
non. Fortè Pilatus mortem tibi
intentavit? non. Fortè iniquus
& crudelis Judex te in equuleo
extensum examinavit? non. For-
tè carnifex vincula, flagella, scor-
piones & alia torturæ instru-
men-

menta oculis tuis exposuit ? non, sed sola ancilla nullis neque armis, neque torturæ instrumentis instructa hâc quæstione, *nunquid* & tu ex discipulis es hominis istius, in tantam me detrusit calamitatem, & eò adegit, ut impia hâc responsione, *Non sum, non novi illum, neq̄ scio, neq̄ novi, quid dicas*, Magistrum, Redemptorem, ac Deum meum tribus vicibus cum perjurio abnegaverim. Quomodò O Petre, perfrictâ fronte dicere potuisti, non novi hunc hominem, de quo antea professus es, *Tu es filius Dei vivi*? Tu illum non nôsti, pro quo, & cum quo ipsam mortem subire paratus fuisti, illum quem paulò antè in horto Getshemane e-

vaginato ense contra impios invasores defendere non dubitasti? illum dico, qui te præsentem & spectantem, manibus suis taumaturgis lumen cæcis, auditum surdis, linguæ usum mutis, leprosis corporis munditiam, ægrotis sanitatem, obsessis libertatem à vinculis dæmonum, imò mortuis vitam restituit, & hunc tu O Petre jam planè non nôsti? O peccator, hæc Apostoli primarii titubatio, sit tua firmitudo, hic casus, tuus ad resurgendum baculus: *Si hoc factum est in viridi, quid fiet in arido?* qui stat, caveat, ne cadat. Ad hæc pauca ancillæ ex infimo subsellio verba concussa tremuit solidissima Petra, quomodò tu, qui stipula es & foenum, in tentationi-

ni-

nibus carnis, mundi, & diaboli stare poteris.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen Jesu :

Qui à Petro Apostolo tuo abnegatus es.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
UNDECIMUM.

Meditatio pro undecima die
Mensis.

XI.

Petrus lachrymans.

Quando B. Laurentius Justinianus maximas illas virtutes, quæ in lachrymis à peccatore flagitia sua contra Deum & proximum perpetrata agnoscen-

te & resipiscente profusis latent
 emphaticè describere vult, ita in
 Tract. de ligno vitæ cap. 9. exclamat:
*O lachryma humilis, tua
 potentia, tuum est regnum, tribu-
 nal Judicis non vereris, non est,
 qui te ad Deum accedere vetat,
 si sola intres, vacua non redibis,
 vincis invincibilem, ligas omnipo-
 tentem, inclinas Filium virginis,
 cælum ^{asperis} asperis, fugis diabolum.*
 Eandem vim lachrymis peccato-
 ris verè poenitentis attribuit S.
 Ambrosius, serm. 48. de poeni-
 tentia Petri, dicens: *lachrymæ
 tacite quedam preces sunt, ve-
 niam non postulant & merentur,
 causam non dicunt, & misericor-
 diam consequuntur.* Secundùm
 Medicorum quidem opinionem,
 ni-

nimia lachrymarum profusio oculis noxia est, eorúmque aciem debilitat, sed longè aliam, & planè diversam de profusis peccatorum resipiscentium lachrymis in sensu Theologico statuit thesin Doctor mellifluus, serm. ad Clerum 19. *purgatur*, inquit S. Bernardus, *oculus antè caligatus & acuitur visus, ut intendere possit in serenissimi luminis claritatem.* Non insulsè sal vulgò pro tessera ac symbolo sapientiæ adhiberi solet, sapienter enim agit, & animæ suæ rectè consulit post commissæ peccata peccator, qui in hoc falso profluvio animam suam contaminatam abluit, & hísce quasi vinculis omnipotentem ligat, Deúmque offensum sibi conciliat.

ciliat. Tam immensa benignissimi Dei erga mortales est clementia, ut pro peccatis nostris unam atque alteram lachrymam ex corde verè contrito per oculos pertrusam accipiat, earumque intuitu peccatorum omnium remissionem nobis largiatur. Expertus est insignem hanc lachrymarum virtutem Regius Vates, qui stratum suum lachrymis per totam noctem rigando, pessimas homicidii & adulterii commissi maculas ex hoc fonte planè delet. Experta est eandem lachrymarum poenitentium naturam & indolem mulier illa in civitate meretrix; quæ teste sacro Codice & Chrysoft. Hom. 6. in Matth. *ad Christi pedes pro volu-*

ta à maximis peccatorum sordibus largissimo lachrymarum fonte purgata est. Expertus est hanc saluberrimam animæ medicinam Petrus noster, qui post clementissimum Salvatoris aspectum flevit amarè, uti Matth. cap. 26. nos docet: *Conversus Dominus, respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, quia, priusquam gallus cantet bis, ter me negabis, Et egressus foras flevit amarè.* Magno zelo loquitur clementissimus noster Deus, per Vatem suum Ezech. cap. 33. de omnibus peccatoribus resipiscentibus: *vivo ego, nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur Et vivat; si impius egerit pœnitentiam à peccato suo, omnia*

peccata ejus non imputabuntur ei. Indignum sanè & lachrymis non satis deplorandum hic Apostolus contra suum Magistrum commisit facinus, ejus latus deferendo, consortium facinorosorum quærendo, Dominum suum nullâ contra ipsum adhibitâ violentiâ, & ad nudam quæstionem tribus vicibus abnegando, imò in fine finali abjurando. Sed noluit pastor fidelis mortem hujus ovis à vera aberrantis via, respexit igitur in illum oculis misericordiæ, ut convertatur ad rectum tramitem, & vivat. Vix Christus Petrum aspexit, cùm hic sibi duplex illud gallicinium, de quo Christus ipsi prædixit, in memoriam revocat, peccatum suum agno-

Pro
agnovit
Christus
hæc est
stus vic
stus ama
ad Petr
Christu
ex oculi
tit amor
suo admi
trus Chri
lore, eu
Petri c
eum rel
dis vuln
sed aqua.
para bac
aquam dul
tro summa
suo elicuit

agnovit & flevit amarè. Aspexit
Christus, flevit Petrus. O qualis
hæc est Methamorphosis! Chri-
stus videt, Petrus ardet. Chri-
stus amat, Petrus dolet. Christus
ad Petrum convertitur, Petrus ad
Christum revertitur. Christus
ex oculis suis clementissimis emit-
tit amoris jacula, Petrus in animo
suo admittit doloris vulnera. Pe-
trus Christi cor vulneraverat do-
lore, eum abnegando, Christus
Petri cor vulneraverat amore,
eum respiciendo, & de ejus cor-
dis vulnere exivit non sanguis,
sed aqua. Moyses quondam ex
petra baculo suo percussa elicuit
aquam dulcem, Christus ex Pe-
tro futura Ecclesiæ Petra aspectu
suo elicuit aquam salisam. O quàm
felix

felix est peccator, quem Christus post commissum flagitium oculis misericordiæ aspicit. Eodem enim momento, quo Christus Petrum aspexit, Petrus surrexit, stetit, qui jacuit, fleuit, qui deliquit, & eo ipso, quo Christum post abnegationem iterum coepit amare, fleuit amare. Illi misericordiæ oculi inspirabant Petro spiraculum novæ vitæ, qui negando vitæ auctorem erat vir mortis.

Eja, peccator, illi oculi, quibus Redemptor noster Petrum aspexit, & in rectam viam revocavit, nulli sunt clausi, sed omnibus aperti, tuum officium est, ut si optas à Christo aspici, oculos tuos voluptatibus, illecebris mundanis, ne mors per has ascendat fenestras,
 ha-

habeas clausos, Christo verò uni
apertos eúmque cum Petro oculis
lachrymis perfusis aspicias & su-
spicias. *O si studium quarendi fa-
ciem Dei* (optat pius Thomas à
Kempis in Soliloq. Animæ cap. 19.)
*Nunquam frigescat, sed de die
in diem magis fervescat, inest
enim anima Deum amanti inces-
sabilis astus ad ejus visionem per-
fruendam, quia visio Dei beati-
tudo summa & felicitas perfecta
est.* Habuisti hæctenus faciem tuã
obversam mundo, dorsum Chri-
sto, converte in posterum dor-
sum ad mundum ejúsque vanita-
tes, faciem verò tuam ad Chri-
stum; & ad te oculos misericordiæ
Christus convertet. Clamat enim
per Prophetam Zachariam cap. i.

Con-

Convertimini ad me, & conver-
tar ad vos. O vocem plenam
 solatii. *Convertimini* Inquit Deus,
& convertar, paratus sum, om-
 nes in sinum meum paternum re-
 cipere, *convertimini* modò. Ha-
 bebat Petrus in Caiphæ ædibus
 faciem obversam foco, pravòque
 consortio, dorsum Christo, &
 ipsum ter abnegavit; simul ac au-
 tem dorsum convertit ad focum,
 ad ancillam ostiariam, ad famu-
 los Pontificum injustitiæque sa-
 tellites, faciem verò ad Christum,
 oculos ad Petrum resipiscentem
 convertit Christus. Ideò de se-
 metipso fatetur S. Augustinus lib.
 1. Conf. cap. 10. *Dorsum habe-*
bam ad lumen, & ad ea, quæ illu-
minabantur, faciem, unde ipsa
fa-

Pro
 facies me
 bam. T
 um faci
 igitur C
 Christo
 sti, eum
 & quò
 abnegat
 exempl
 mando,
 te, & o
 ciet.
 Ad
 levabo
 habitas,
 ras inter
 Ss. Euch
 cancellos
 ancilla
 psal. 122

facies meâ, qua illuminata, cernebam. Tanti refert dors^o munum facie Christum aspicere. Qui igitur O mortalis! cum Petro à Christo te avertere non erubisti, eum non ter sed sexcenties, & quod excedit, sceleribus tuis abnegando; secundùm Petri exemplum pœnitendo & lachrymando, ad Christum te converte, & oculis misericordiæ te aspiciet.

Ad te, O clementissime JESU! levabo oculos meos, qui in coelis habitas, imò, qui nobiscum habitas in terris tanquam Emanuel in Ss. Eucharistia præsens, & per cancellos nos aspiciens *sicut oculi ancilla* (testatur Vates Regius psal. 122.) *in manibus Dominae*
 -YM
sua

sua, ita oculi mei semper ad dilectum meum. Respice me eodem oculo, quo in ædibus impii Pontificis respexisti post lapsum, Petrum, & ut oculi Petri ita & mei *deducent exitus aquarum.* Aspice me illis oculis, quibus Lazarum è monumento foetidum, cùm suscitares, lachrymatus es, & mox aperietur monumentum peccatorum meorum, mortuusque ab illis resurget; Aspice in me, & miserere mei. Amen.

Quinque Pater & Ave, & in salutatione Angelica post nomen Jesu :

Qui Petrum lachrymantem oculis misericordiæ aspexit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DUODECIMUM.

Meditatio pro duodecima die
Mensis.

XII.

Petrus ad Christum se convertens.

IN urnis Ethnicorum sepulchralibus certa quædam reperiuntur vasa vitrea, in quibus curiosus & in antiquitatibus versatus oculus, sal aliquod album, tanquam acidas reliquias lachrymarum, quas defunctorum Viduæ, liberi, & reliqui cognati die funerali in ejusmodi vasis, in tesseram, intimi erga mortuum amoris colleunt, cernere & observare licet; quæ tamen reliquiæ nobis

H

chri-

Christianis, præter illam, quam probant, antiquitatem, nullam aliam afferunt utilitatem, imò impiam paganorum redolent superstitionem. Mittamus igitur ejusmodi reliquias, quoniam in historia Passionis Dominicæ per lachrymas à Petro resipiscente profusas, sal longè aliud nobis ostenditur, quod ritè conscientiiis nostris per peccata varia contaminatis applicatum multò præstantius, gratissimâque Deo victima est. Laudent Medici, & usque ad coelum extollant varia illa, quibus Apothecas replere solent, salia, maneatque iis ea, quæ ejusmodi salibus in arte medica ad sananda corpora nostra adscribitur virtus, majorem tamen sal illud la-

Pro
lachrym
tri, prop
fufarum
teste A
rulentu
profus
abnega
donari
tiam il
regni ca
ta in la
tentis
na, ut
depcer
ler abilit
juam,
fran, a
chryma
ralis inc
cundum

lachrymarum ad exemplum Petri, propter commissa scelera profusarum, affert utilitatem. Petrus teste Antiocho Hom. 107. *Amarulentissimis lachrymis unâ horâ profusus, non peccatum modò abnegationis promeruit sibi condonari, sed & in earum gratiam illi concredita sunt claves regni calorum.* Cùm igitur tanta in lachrymis peccatoris poenitentis consistit virtus & medicina, ut teste Petro Zellenfilib. 1. de poenitentia, cap. 12. *Sathan tollerabiliùs sustineat flammam suam, quàm lachrymam nostram, acriùsq; contriti cordis lachryma, quàm flamma infernalis incendii torqueatur, & secundùm orthodoxam sententiam*

Chrysoſtomi, Hom. i. in Luc. cap. 10. *Lachrymæ peccatorum ipſum Gehenna incendium extinguere poſſint*; quid ceſſas O peccator! tam ſalutarem animæ ſauciæ adhibere medicinam, easque ſordes per patrata flagitia contractas eluere. Si fortè rectam methodum, hanc medicinam cum fructu adhibendi, deſideras ſcire, ſequere Petri ſe convertentis veſtigia, negotiùmque tibi ex voto ſuccedet: Adventum diei inſimulque inſtantem Petri lapſum gallus conſueto ſigno prædixerat, Petrus autem ad minaces ancillæ oſtientiæ, reliquorùmque nebulonum voces intentus, ac timore percuſus, illud gallicinium non obſervaverat; inſtat gallus pœnitentiæ

Pro d
tæ præco
tuta ſu
lam: ſi
trum re
ſlevit a
pſu tan
git, eo
to, im
mitiſſim
Apoſtol
oculis a
nitioni
tione i
ſuo acc
rit peric
reïnquit
riam cum
telibus
raverat,
ſimum

tiaæ præco alatus, repetitque cantum suum, sed surdo narrat fabulam: simul autem ac Christus Petrum respicit: *Hic egressus foras fleuit amarè, & à triplici suo lapsu tam gravi confestim resurgit, eo ipso tempore & momento, imò in ipso oculi ictu, quo mitissimus Redemptor noster, Apostolum suum misericordiæ oculis aspexit, recordatus admonitionis illius paternæ, quam ratione iterati gallicinii à Magistro suo accepit, egreditur foras, deserit periculosum Caiphæ focum, relinquit apud illum ancillã ostiarum cum impiis Pontificum satellitibus, & qui Christum abjuraverat, illum negando, pessimum illud consortium, à quo*

ad tam indignum facinus timore
compulsus fuit, abjurat, néve re-
cidivam patiatur, sine ulteriori
mora properat ex ædibus Cai-
phæ, tanquam speluncâ Nebulo-
num, in quibus animam suam
tantis exposuit periculis, & hâc
ratione egressu declinat à malo,
lachrymarum autem profusione
fecit bonum post conversionem
suam, de eo maximè sollicitus, ut
omnem ulteriùs peccandi occa-
sionem omni modo evitare, & in
via virtutum regia permanere
possit. Flevit Petrus, quia flenda
patravit, flevit non ex quadam
consuetudine, vel alia animi levita-
te, multò minùs ex impia hypro-
crisi, sed flevit amarè, ex vera &
plenaria cordis contritione. Fle-
vit

vit, non propter jacturam bonorum terrenorum, quam fecit, sed propter amissionem summi boni; flevit amarè, qui Christum amare ex timore intermisit, eúmque ter abnegavit. Non sufficit O peccator! quod flagitia tua, eorumque gravitatem agnoscas, sed insuper requiritur, ut de commissis peccatis tuis ex intimo corde doleas, firmissimum, mores corruptos radicitus eyellendi & corrigendi, facias propositum, ablata bona, læsámque famam restituas, occasiones peccandi cane pejùs & angue vites, & instrumenta, quæ ad peccata tibi dederunt ansam, quantum fieri potest, à te removeas, ac ita conversionem tibi curæ cordique fuisse,

in omnibus ostendas : quod anima corpori, id propositum emendandi vitam, occasionemque peccatorum fugiendi, est pœnitentia, sine anima corpus est mortuum, & sine sancto hoc proposito omnis pœnitentia est frivola & inanis.

O mitissime JESU! omnium oculi in te sperant, Domine respexisti in Petrum, eumque clementissimo hoc aspectu in mandatorum tuorum viam reduxisti, respice etiam in me miserrimum peccatorem, & miserere mei. Usquequò avertis faciem tuam à me? ostende mihi illam, & salvus ero. Ubi tu semel respicis, mundus & omnia, quæ in illo sunt, nobis nauseam creant. Ubi tu O
JESU

JESU respicis, cadunt catenæ de manibus, dissiliunt vincula, aperiuntur portæ ferreæ, redimuntur captivi. Ubi JESUS respicit illuminatur intellectus, inflammatur voluntas, corroboratur spiritus, cor & caro aliàs infirma exultat in Deum vivum omniâque sunt in tranquillo. Ubi JESUS respicit, subitò & quasi in ictu oculi, persecutores ejus fiunt Apostoli, publicani Evangelistæ, peccatores ejus Discipuli, prædones misericordiæ divinæ præcones, meretrices ejus sponsæ, redit post hunc aspectum filius prodigus ad Patrem, surgit paralyticus, tollit grabatum suum & abit, cæcus videt, leprosus mundatur à lepra sua, surdus audit mandata Do-

mini, mutus loquitur & confite-
tur sacerdoti peccata sua, claudus
ambulat viam mandatorum,
mortuus resurgit è monumento
peccatorum; tanta virtus latet in
aspectu Redemptoris nostri.

Respice igitur in me O JESU!
quia à te & benignissimis tuis o-
culis aspici, est salutem æternam
consequi. Respice in me, gra-
tiamque tuam mihi largire, ut
peccata mea rectè agnoscere, illa
in vera cordis contritione deslere,
omnem peccandi occasionem
effugere, à malo declinare, viam
mandatorum tuorum currere, &
in servitio tuo usque ad extre-
mum vitæ halitum permanere
possim. Amen.

Pro di
Quinque
Angelica po
Qui
cepit.
M
PASS
D
Meditat
Chri
Fini
mir
ster cap
vinculis
Caphar
domo v
erat cor
secund

Quinque Pater & Ave, & in salutatione
Angelica post nomen Iesus :

Qui Petrum in gratiam re-
cepit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM TERTIUM.

Meditatio pro decima tertia die
Mensis.

XIII.

Christus ad Petrum^{id est} ducitur.

Finita erat jam nox illa abo-
minabilis, in qua Salvator no-
ster captus in horto Gethsemane,
vinculisque ligatus ad Annam &
Caipham ducitur, in utriusque
domo variis & extremis affectus
erat contumeliis, nox illa, in quâ
secundùm sententiam divi Chry-

stomi patefacta sunt inferorum
claustra, ipse Lucifer cum omni-
bus omninò, ad unum usque, dæ-
monibus, fractis vinculis ac repa-
gulis Jerosolymam convolârunt,
ac Judæorum, nec nòn Romano-
rum corpora obsederunt, quò
omne suum diu conclusum odiũ,
virus, invidiam, iracundiam, ra-
biem, furorem in unum Christum
effunderent. Absolutâ hâc nocte
funestissimâ, dies appropinquabat,
dies ex omni parte magnus, imò
omnium, qui à sole condito elu-
xerunt, & in futurum elucescent,
dierum longè maximus, dies bo-
ni nuncii captivis in limbo Patri-
bus, peregrinis in mundo homi-
nibus, beatis in cælo spiritibus,
dies plenus Sacramentis, fideique
my-

mysteriis, adorandis prodigiis,
dies, quo opus illud totius mundi,
morte Hominis - Dei, redempti
erat consumandum. Tempore
hujus sacratissimi diei matutino,
testibus Evangelistis, consilium
injerunt omnes Principes Sacer-
dotum, seniorésque populi adver-
sus Jesum, *ut illum morti trade-
rent*; hoc concilium fuit quon-
dam toto orbe celeberrimum,
quippe in quo à senioribus & Do-
ctoribus populi, viris prudenti-
bus, sagacibus, in Theologia aliis-
que scientiis optimè versatis, cau-
sæ gravissimæ, religionis, fidei
orthodoxæ, morum, tractabantur
& decidebantur; sed sacratissi-
mo hoc die illud concilium olim
tam augustum degeneravit in
con-

conciliabulum diaboli, & confes-
sum pessimorum nebulonum, id
quod vel ex solo scopo fati judi-
care licet, consilium enim adver-
sus Jesum ineunt, non ut eum
factâ causæ legitimâ cognitio-
ne convincant, sed ut absque
ulla discussione illum morti tra-
dant.

O injustissimi Judices, vipera-
rum genimina! qui nam ex jure
consultis vestris, hunc adversus
reum procedendi modum vos
docuit? in quam lege hæc nor-
ma vobis est præscripta? sacrile-
gi vestri Pontifices Annas & Cai-
phas cum reliquis Sacerdotibus
aliquales conquisiverunt causas
& prætextus, testésque ad Jesum
convincendum convocârunt, vos

verò

verò non erubuitis illum, quamvis innocentissimum nullo juris & legitimi processûs ordine insuper habito, morti tradere & secundùm axioma hoc tyrannis proprium

Sic volo, sic jubeo, stat pro ratione voluntas,

Procedere. Christo coram blasphemo hoc conciliabulo comparenti absque ullis ambagibus, hæc proponitur quæstio: *Si tu es Christus, dic nobis?* O vos Patres conscripti, vel potiùs fratres ignorantia, quàm inepta hæc est quæstio, quæ, si ab infantibus & pueris vestris obmoveretur, ipsis, quia ætate & judicio carent, venia tacitè dari possit; vos verò scribæ Principesque Sacerdotum, quorum

rum officium efflagitat, sacri Codicis, Prophetarúmque arcana perscrutari, verámque doctrinam rectè explicare, quo pacto crassam illam, quam insulsa hác quæstione proditis, ignorantiam, fatís excusare poteritis: scire desideratis, an ille, qui vobis tanquam reus in conciliabulo vestro sistitur, sit Christus Messias promissus? examine quæso pueros vestros, qui ante sex dies Christum civitatem vestram intrantem, magno exceperunt Jubilo, & uno omnes ore exclamârunt, *Benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.* Illi vobis doctoribus Synagogæ scientiâ inflatis hunc nodum facili negotio solve-
re, Prophetarúmque de adventu

Messiæ

Messiae vaticinia explicare poterunt; sed quid Salvator noster ad insulsam hanc quaestionem? haecenus propriam causam silentio, quod innocentiae documentum esse solet, involvere, & ad varia illa, quorum insimulabatur crimina, ne unicum voluit in contrarium proferre verbum, sed ad omnia convitiata *tanquam agnus innocens os suum non aperiens, tacuit.* Quoniam vero quaestio ipsi proposita non propriam causam, sed officium suum, insimulque honorem Patris caelestis concernebat, silere amplius noluit, sed aperit os suum, se esse Christum & Messiam coram publico concilio profiteretur, imò plus loquitur, quam interrogan-

gantes scire desiderabant, respondens: *Vos dicitis, quia ego sum, ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei;* hoc responso nos docens, aliam esse gerendam personam in propria causa, aliam in causa Dei, quódque fas sit in propria causa filere, injuriasque tranquillo animo perpeti, e contrario in causa Dei & fidei orthodoxæ cum conscientia veritatem profiteri, magnisque defendere ausibus, & circa negotium hoc arduum in sermone & scriptis exhibere constantiam, in quæstione fiduciam, in persecutione & morte propter professionem fidei Catholicæ perseverantiam. Irritati per hanc Christi responsionem nimis teme-

me-

merariam (uti impii arbitrati sunt scribæ) & insolentem, nebulones illi, id, quod inter illos in initio confessûs, & ante propositam Christo quæstionem præpostero ordine conclusum erat, executioni mandant, *surgens enim* (ita loquitur Textus) *Omnis multitudo eorum summi Sacerdotes cum senioribus & scribis & universo concilio adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Præsidi.* Tradiderunt eum Præsidi Imperatoris Tiberii, *ut eum morti tradant,* & ita agnus innocens Dominus noster à lupis ad leonem, à tribunali Pontificio ad profanum, ab ædibus impii Caiphæ ad Prætorium Pilati idolatræ ducitur captivus, & à

Judæis gente olim Dei propria
& electa, ad gentem peregrinam,
gentiles scilicet traditur Homo-
Deus ex gremio Patris æterni
in castissimum Virginis gremium
descendens, ut non tantum Ju-
dæos ingratos, sed etiam gentiles
in superstitione cœcos, passione
& morte suâ ab æterna morte li-
beraret.

Elocutus es, O amantissime
Jesu, coram impio hoc Judæorū
& populi seniorum conciliabulo
sine ullo metu veritatem, teque
Christum Messiam promissum
professus publicè, quamvis ex
omni scientia tua divina scire, &
ex omnibus circumstantiis facilè
colligere potueris, nova vincula,
contumelias mortemque crucis
igno-

Pro
ignomi
assiste
ut can
profite
fidem
fender
lestias
æternus
quemi
presen
de Cat
morte
finita
ra glori
men tri
possim.
Qu
ducus

ignominiosissimam te manere; assiste igitur & mihi tuâ gratiâ, ut eam, quam coram toto mundo profiteor, veram & orthodoxam fidem, ore & scriptis ulterius defendere pro virili, & omnes molestias, persecutionésque, quas hactenus eo nomine sustinui, quæque mihi imposterum imminent, præfente animo perferre, in hac fide Catholica constanter usque ad mortem permanere, & tandem finitâ hâc vitâ ærumnosâ, in futura gloria cœlesti cum electis nomen tuum in æternum laudare possim. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen Iesus :

Qui pro nobis ad Pilatum ductus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM QUARTUM.

Meditatio pro decima quarta die
Mensis.

XIV.

*Judas post prodicionem ab omni-
bus relictus.*

Suprà mysterio quinto confi-
deravimus, quàm blandis &
amicis verbis mittissimus Salva-
tor noster Judam omnium mor-
taliū flagitiosissimum allocutus
sit, eumque expansis brachiis, &
admotis labiis, ut eum in rectam
adducat viam exceperit, dicens:
*Amice, ad quid venisti? Ah! quàm
benè sibi, suæque animæ consu-
lisset perfidus hic proditor, si ad*
Pa-

Paternam Magistri sui admonitionem, à coepta prodicione destitisset, maximum scelus illud agnovisset, idque largo lachrymarum imbre cum Petro collega quondam suo eluisset, & ex contrito corde veram poenitentiam egisset. Sed quoniam spretâ hâc admonitione tam amicâ ab impio suo proposito desistere noluit, potiùs contractui cum Sacerdotibus Synagogæ inito stetit, ac innocentissimum Dominum suû, mediante perfido osculo suo, *in manus inimicorum tradidit*, & patrato hoc facinore se per aliquot horas subduxit; ordo Passionis Dominicæ efflagitat, ut sceleratissimum hunc mortaliû, quamvis omni memoriâ planè

indignum, in memoriam revoce-
mus, & miserrimum hujus facino-
ris exitum in fine finali contem-
plemur.

Quàm periculosum sit, relicto
Deo, in Principibus hominum, in
quibus tamen nulla salus est, con-
fidere, Judas ante interitum tra-
gico suo nos docuit exemplo.
Hic filius confusionis, ac perdi-
tionis ex collegio Apostolorum
Apostata, ex militibus Christi
transfuga, ex discipulo proditor,
postquam Ducis sui castra dese-
ruisset, & Dominum suum pro-
dere proposuisset, omni destitu-
tus solatio & consilio apud Pon-
tifices ac Principes Sacerdotum
Asylum & refugium quæsivit.
Quò igitur eorum sibi conciliaret
fa-

Pro
favorem
mum m
vendidi
quand
& mor
conspic
teretur
hâc det
sentim
securum
maxim
firmill
dium
Christo
& religio
clibule
demnat
nomine
vita &
à Regn

favorem & patrocinium, summum mundi pretium vilissimo vendidit pretio, certò persuasus, quamdiu eorum, qui in interitum & mortem Magistri sui jam diu conspiraverant, benevolentiam niteretur, se in tuto navigare, & hanc detestandam proditionem præsentissimum in periculis refugium, securum in naufragio portum, maximum in moerore solatium, firmissimum in necessitate præsidium elegisse: simul ac autem Christus coram Anna, Caipha, & reliquorum Sacerdotum conciliabulo impio ad mortem condemnatus, & Pontio Pilato, qui nomine Imperatoris Tiberii, jus vitæ & necis in Judæos, remoto à Regno Judæa scepro, exercebat,

traditus esset; condemnabat Judam conscientia tam atrocissimi sceleris rea, & cum facricida in extrema exclamabat desperatione, *Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear.* Quid igitur consilii in ultimis hisce angustiis? Ubínam gentium pedem figam? Unicum adhuc mihi superest in tanta desperatione subsidium; ibo ad Synagogam, ad Pontifices & Principes Sacerdotum, scio, quàm anxíè laboraverint, ut Jesum morti tradere possint, & quantam mihi, si hoc effecerim gratiam, ac præter acceptos triginta argenteos, remunerationem promiserint: pro hoc officio ipsis exhibito tam accepto & grato non erunt ingrati; in-

ingreditur miserrimus hic mortalium templum, vultu non tam ad moestitiam, quàm desperationem composito, oculis lachrymantibus cum magno vocis singultu, projicit triginta argenteos, vilissimum illud, quod pro vendito Magistro suo accepit pretium, cum indignatione ad terrã, ad Pontificum & Sacerdotum pedes, eosque hisce paucis alloquitur verbis: *Peccavi tradens sanguinẽ justum.* Confessio hæc publica quidem quatuor tantum verbis constat, omnibus tamen peccatoribus pertinacibus, qui peccata sua agnoscere, & Sacerdoti in secreto confiteri nolunt, ac ita Judã in pertinacia longè pejores ex istunt, in extremo judicio exte-

tremum incutere poterunt pudorem, confusionem & horrorem. Sed quale ab hisce animæ proditoribus proditor Christi accepit responsum? quale solatium? fortè ipsum in extremo hoc mœrore consolantur? non; fortè tanquam Sacerdotes post confessionem hanc publicam, cōscientiam ream & angustiata à peccatis absolvunt? non; fortè ipsum pro præstito insigni hoc officio in clientelam recipiunt? non; fortè maximas ipsi in solamen promittunt divitias & honores? non, sed laconicè respondent: *Quid ad nos.* Protestatur Judas ratione accepti pretii, dicens: reddidi triginta illos, qui mihi pro Magistro meo soluti sunt, argenteos,

accipite illos in omnium dæmonum nomine, méque à reatu absolvite; respondent Sacerdotes, solvimus, quod vi contractûs promissimus, & intuitu hujus pacti contra justitiam non peccavimus. *Quid ad nos.* Exclamat Judas, miseremini mei, O Sacerdotes. *Quid ad nos.* Confiteatur: vendidi eum, qui majores nostros ex Ægypto liberavit, per mare rubrum deduxit, manna de cœlo dedit &c. respondent, *Quid ad nos?* pergit: Peccavi, & peccatum meum contra me est semper; *Quid ad nos?* instat vestri gratiâ, gratiâ Christi excidere non dubitavi; *Quid ad nos?* consilium capiendi Magistrum meum vobis suggesti, & ecce pereo; *Quid ad*

ad nos? non cessat clamare: extremum mihi impendet exitium, *Quid ad nos?* æternâ moriar morte, *Quid ad nos?* despero salutem; *Quid ad nos?* arripio laqueum; *Quid ad nos?* ascendo arborem; *Quid ad nos?* anima mea ad cœlum creata descendit ad orcum; *Quid ad nos?* Ita Judas à conscientia redarguente vexatus, ab omnibus derelictus, nusquam habet refugium; à Christo desperat auxilium, à Judæis eorūque senioribus non accipit solatium, à nullo neque à cœlo neque à terra exspectat subsidium. O miserrimam peccatoris conditionem! O deplorandum ejus statum! eo imprimis tempore, quo instante morte anima anxia ad

tre-

tremendum Dei vocatur judi-
cium, homóque ab omnibus,
præsertim ab illis, in quibus tan-
quam criminum sociis ac correis,
maximam posuit fiduciam, planè
derelinquitur: Exclamant in hís-
ce angustiis Magnates: pecca-
vimus, O impii consiliarii, vobis
authoribus subditos nostros im-
modicis tributis & exactionibus
gravando; respondent perversi
eorum Ministri, *Quid ad nos.*
Exclamat degener Ecclesiæ Ca-
tholicæ filius: peccavi O hæretici,
qui sponsam Christi longè mayo-
ri vobis, quàm Judas sponsum Sa-
cerdotibus, vendidi pretio, illud-
que non, ut Judas, restitui, sed in
usum meum verti, respondent
A catholici: solvimus, quod tibi
pro-

promisimus, *Quid ad nos.* Exclamat corruptus Judex ac impius caufidicus; peccavi, justitiam pretio accepto vendendo, protrahendo; respondent litigantes: *Quid ad nos.* Exclamat Helluo; peccavi, dum vobiscum indies vino meingurgitavi; respondent compotatores: *Quid ad nos.* Exclamat luxuriosus, peccavi, pretiosissimum Christi sanguinem amore bestialium voluptatum pedibus conculcando; respondent scorta, *Quid ad nos?* & ita mundus ridet in interitu peccatorum, ab omnibus flagitiorum sociis planè derelictorum, dæmonumque cohors exultat. Minatur Deus ejusmodi peccatoribus per Vaten Ezechielem. 16. *Dabo te in*

ma-

manus amatorum tuorum, &
denudabunt te vestimentis tuis,
& auferent vasa decoris tui &
derelinquent te nudam plenamque
ignominiam: cum igitur teste Di-
uinâ Majestate videas, O pecca-
tor, quàm indignè mundus olim
blandiens ejusque filii flagitio-
rum tuorum focii & promotores,
complices suos tractent, eos non
tantum in articulo mortis relin-
quendo, sed insuper ad interi-
tum eorum cum ipsis dæmoni-
bus exultando, quid cessas tam
ingratos & infideles focios dese-
rere, quin potius omnis consilii
& solatii expers ad illum te con-
verte, qui peccatores recipit, cu-
jusque indoles est, semper misere-
ri & parcere, & non audies ex
K ore

ore illius impia illa verba, *Quid ad me?* potius tibi respondebit, *revertere mi fili, nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat.* O mira rerum mutatio! desertorem mundi Deus recipit, mundus militem suum deserit. Tu O peccator ipse judica, an magis consultum sit, mundo te deserenti, an Deo te recipienti adherere, mundi que blandimenta pestis instar effugere; ad hunc tam fidelem pastorem cum ove perdita propera, & ille te in humeros suos recipiet. Dic, quod Judas, non ut Judas, sed corde verè contrito & humiliato, *Peccavi, & illico audies à Patre coelesti, confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* Exclama cum filio prodigo:

Pa-

Pater, peccavi in cælum & coram te, non sum dignus vocari filius tuus; & audies vocem solatii plenam: citò proferte stolam primam & induite illum, & date annulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus, & adducite vitulum saginatum & occidite, manducemus & epulemur, quia hic filius meus mortuus erat & revixit, perierat & inventus est: procumbe O peccator ad pedes Sacerdotis, aperi ipsi, mediante purâ confessione omnia vulnera animæ tuæ, absolvet te in nomine Patris & Filii & Spiritûs S. Amen.

Quinque Pater & Ave, & in salutatione Angelica post nomen JEsus:

Qui à Juda discipulo suo proditus est, K. 2 MY-

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM QUINTUM.

Meditatio pro decima quinta
die Mensis.

XV.

Judas desperans.

IN toto terrarum orbe nihil tam
triste, nihil abominabile exco-
gitari & inveniri potest peccato
mortali, eo ipso enim, quo ho-
mo per ejusmodi flagitium ex
proæresi commissum divinam of-
fendit Majestatem, jus ad cœlum
per merita, passionem, & mortem
Salvatoris quæsitum amittit, om-
nibus præfidiis ad regnum cœli,
virtutibus, meritis, suffragiis Ec-
clesiæ, communione Sanctorum,

tutelâ Angelorum, protectione
divinâ spoliatur. Peccator mor-
taliter peccans in tantam incidit
calamitatem, ut, licet omnes,
quotquot unquam fuerunt & e-
runt tyranni, omnia tormento-
rum instrumenta, quæ ingenio-
sa excogitare & conficere poterit
crudelitas, ipsi infligerent omnes
omnium sæculorum homines, in
ipsius perniciem conjurârent, li-
cet omnes ex orco ascenderent
dæmones, ut coadunatis viribus
ipsum dilaniarent, omnia hæc &
infinita alia, quæ mente concipi
possunt, mala & damna non
comparari possint cum malo illo
omnium extremo, quod pecca-
tor, vel unicum peccatum mor-
tale patrando, sibi suæque animæ

conciliat. Secundum iudicium enim S. Bonavent. serm. 1. Dom. 4. Pascha: Peccator, si propriam animam peccato mortali contaminatam videre posset, eam abhorreret, quia serpente horribilior & coram oculis Dei immundior, turpior, abominabilior, ac foetidior omni basilisco & cadavere putrefacto: veluti Dionys. Carth. de inferno artic. 43. statuit: In mundo non est cloaca tam foeda, sicut peccator, in quo spurcitia vitiorum, foetor scelerum & putredo impiorum affectuum. In eandem sententiam loquitur D. Bernardus: Peccator est opprobrium hominum, pecore vilior, cadavere peior, tolerabilius canis putridus foetet hominibus, quam
 ani-

anima peccatrix Deo. In specie
miserrima est conditio conscien-
tia peccatis mortalibus obnoxia,
quis enim (meritò quærit Chry-
sosth. hom. 3.) Ferre potest con-
scientiam redarguentem & ama-
rulentam accusatricem, quem-
admodum se ipsam nemo potest
effugere, ita nec illam ejus curia
sententiam, Hoc tribunal pecu-
niâ non corrumpitur, adulationi-
bus non acquiescit, eò quòd divi-
num est, & à Deo nostris imponi-
tur mentibus. Proinde teste S. Au-
gustino in Psalm 45. Inter omnes
tribulationes humana & anima nul-
la est major tribulatio, quàm con-
scientia delictorum; quidquid e-
nim, O homo, vis, potes effugere
præter conscientiam propriam.

Dubitas fortè O pertinax peccator! de veritate harum Theſium, ex tot probatis Doctõribus tibi oſtenſarum: aspice Judam, quondam diſcipulum & Apoſtolum Chriſti, poſt commiſſum tam immane flagitium de ſalute ſua deſperantem, violentas manus ſibi inferentem, vitam laqueo ſiſnientem, ex arbore ferali pendentem, & in hoc mortuo cadavere vivum exemplum peccatoris in peccatis ſuis perfeverantis contemplare:

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum,

Hic Judas in Redemptorem ſuum perfidus, in Magiſtrum ingratus, in Deum ſacrilegus, diabolo

In decem
 diaboli m
 petu in ex
 tatem a
 prolapius
 deſperati
 dit. In
 in pravi
 cogitati
 fuit Mag
 corum tr
 Ecce
 tis gradu
 Synago
 ominari
 ponit, &
 di gradu
 calorem
 & fronte
 ripunt r
 trore de

diaboli mancipium non uno impetu in extremam hanc calamitatem æternumque interitum prolapsus est, sed per gradus ad desperationem & orcum descendit. Initium hujus mali consistit in pravis, quas animo concepit cogitationibus, dum sibi proposuit Magistrum in manus inimicorum tradere.

Ecce primum hujus calamitatis gradum, properat ad impia Synagogæ membra, iisque abominandum hoc consilium exponit, & ita ad secundum descendit gradum. Sacerdotes hanc occasionem jam diu expectatam & fronte capillatam ambabus arripiunt manibus, & cum proditore de pretio conveniunt, quod

pactum cum impiis initum ter-
 tium lapsus Judaici ostendit gra-
 dum. 4. acceptis à Sacerdotibus
 30. argenteis traditionē Magistri
 promittit, 5. tempore nocturno
 cum satellitibus Sacerdotum ad
 hortum Getshemane advolat,
 Jesumque 6. adhibito, loco tes-
 seræ militaris, osculo, manibus
 impiorum tradit, ejusque brachia
 funibus & catenis, si non ipse li-
 gavit, tamen satellites adductos,
 ut hoc facerent, exhortatus est,
 & sic fuit ultimus facinoris hujus
 atrocissimi, desperationis autem
 primus gradus.

Haëtenus sathanas Judæ ocu-
 los tantâ obcœcavit caligine, ut
 atrocitatem immanissimi hujus
 sceleris videre non potuerit, mul-
 tò

tò minùs ejus gravitatem rectè
penetrare, simul ac autem scelus
hoc fuit consummatum: dæmon
ipsi oculos hæctenus clausos ape-
ruit, abyssum omnium malorum,
in quam proditione suâ sémet
præcipitavit, ostendit, crimen
hoc atrociter exaggeravit, spem
ad consequendam iterum gra-
tiam divinam ipsi planè ademit,
conscientiam pungentibus stimu-
lis exagitavit, tandem ad despe-
rationem extremam, imò ad au-
tocheiriam ipsum adegit. Hunc
procedendi modum diabolus a-
stutus cum peccatoribus pertina-
cibus & desperatis quotidie ad-
huc observat. In initio animo
occurrit prava dæmonis sugge-
stio, eam admissam excipit dele-

Sta-

Etatio, dum illa non repellitur, subsequitur consensus ad committendum flagitium, consensui succedit actus, ex eorum frequentia nascitur consuetudo, quæ in naturam, nec furcâ expellendam vertitur, tandem ex his omnibus exoritur pertinax & obfirmata in consciscendis sceleribus voluntas & constans propositum, quod nullas ampliùs confessariorum & concionatorum admonitiones, nullas eorum minas admittit, imò nec ipsis suppliciis dimoveri ampliùs potest; sed peccatorem ejusmodi obstinatum ad desperationem compellit.

O profundissimam omnium malorum abyssum! vis illam, peccata-

*Pro de
caror, evi
rema m
re, sequ
lium:*

Principi

Cum

*Si Judas
ex mera
principi
non inc
igitur Ju
teritu in
noli negl
ut malum
crescat,
principi
monum*

cator, evitare & contra hæc extrema mala remedium adhibere, sequere tritum illud consilium :

Principiis obsta , serò medicina paratur ,

Cùm mala per longas invaluêre moras.

Si Judas pravas illas cogitationes ex mera avaritia exortas, in ipso principio suppressisset, in tantam non incidisset calamitatem, quod igitur Judas cum æterno suo interitu intermisit, tu O peccator noli negligere , nec concedere ut malum illud ex longa mora crescat, virésque acquirat, sed principiis obsta , pravisque dæmonum suggestionibus omnibus

viribus resiste. *Principium medicina* (secundum Ambros. lib. de Noë cap. 17.) *est causas languoris incidere, ne diutius ea, qua movent ad incrementum agritudinis, ministrentur.* Humanum est peccare, diabolicum in peccato persistere. Quòd si verò hanc vigilantiam omiseris, ac peccata peccatis cumulaveris, noli tamen cum Juda arborem illam feralem ascendere, propea potiùs ad arborem, ex qua salus mundi pependit, projice te ad pedes Salvatoris tui, qui expansis brachiis peccatores per veram poenitentiam revertentes recipit. Imitare non Judam, sed debitorem illum Evangelicum, qui non planè remitti, sed differri tantùm debetum

rogabat, Dominus autem ipsi omne dimisit debitum; cur hoc? fortè quia triduo in aqua & pane inediam sustinuit? non; fortè quia nocturnis se maceravit vigiliis? non; fortè, quia peregrinando se fatigavit? non; fortè quia pluribus annis cetoso amictu in corpus animadvertit? non; fortè quia in eremum & solitudinem secessit? non; sed tantùm quia rogavit Dominum, ipsi remissum est debitum. Eodem igitur momento, quo tu percutis pectus tuum, cõmoventur Domino omnia viscera, simul & rogas & impetras.

O Domine JEsu Christe, ego Judâ pejor & peccatorum infimus de omnibus, quæ in te commisi; flagitiis ex intimo corde doleo

doleo, & in vera contritione pe-
ctus meum percutio,

Ingemisco tanquam reus,

Culpâ rubet vultus meus,

Supplicanti parce Deus. Am.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen IESU:*

Qui à Juda Discipulo suo pro-
ditus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM SEXTUM.

Meditatio pro decima sexta die
Mensis.

XVI.

*Christus coram Pilato falsò
accusatur.*

MOestissimam illam noctem,
in qua Salvator noster ab
im-

impiis Judæis in horto Gethsemani, in ædibus Annæ & Caiphæ, nec non in concilio seniorum ac scribarum tam indignè habitus est, excepit magna dies illa omnium sanctissima, quam divina providentia in temporum catalogo ab omni retro ætate notaverat, dies salutis à toto genere humano diu expectata, Christo fatalis, nobis natalis, plena multis & maximis fidei Catholicæ mysteriis, quorum præcipua capita in sequentibus XV. meditationibus eo, quo in historia Passionis Dominicæ sequuntur ordine, devotè considerabimus.

De initio hujus diei ita loquitur Evangelista Marc. cap. 15. *Confestim manè concilium facientes*

L

sum-

*Summi Sacerdotes cum senioribus
& scribis & universo concilio,
vincientes Jesum, duxerunt &
tradiderunt Pilato.* Tanta per-
versæ Judæorum Synagogæ erat
impatientia, vel potius tam im-
mensus furor, ut plenum diei ap-
propinquantis adventum exspe-
ctare non potuerit, sed pessima
hujus dicasterii membra cum
collecta populi turba, die vix albe-
scente confestim post initum de
morte Christi consilium & con-
clusum decretum, ad prætorium
Pilati summi Romanorum Præsi-
dis sine dubio adhuc in strato se-
cundùm morem Magnatum se-
curè quiescentis, cum maximo
tumultu advolant, eumque ex
somnia excitant. Pilatus, ne of-
ficio

Pro de
ficio sibi a
concreti
pore non
turbam
causam
maxim
daica fe
te, loco
solennib
primo n
rus, & c
querit
missis
ambagi
tribuna
illas, qu
mum JE
taverant
Cæsaris
ad tria

ficio sibi ab Imperatore Tiberio concredito deesset, admittit tempore non adeò opportuno hanc turbam insanientem, avidus scire causam, ob quam Judæi in die, maximum illud in religione Judaica festum Paschatis præcedente, loco præparationis ejusmodi solennibus divinis debitæ, tantos primo manè excitaverint tumultus, & quid hoc sibi velit, ex ipsis quærit. Prævaricatores illi intermissis omnibus solennitatibus & ambagibus in ejusmodi summis tribunalibus aliàs consuetis, falsas illas, quas contra innocentissimum JESUM jam antea excogitaverant, accusationes Præsidi Cæsaris laconicè proponunt, quæ ad tria commodè referri possunt

capita, quorum primum est, quod cum invenerint subvertere gentem Judaicam; alterum, quod inhibuerit tributa Cæsari solvere; ultimum, quod se Regem dixerit. Prô! quam evidentissima sunt hæc mendacia! quomodò, ô pessimi nebulones, qui in capita vestra mentiti estis, asserere non erubuitis, Christum gentem Judæorum evertere, qui gentis vestræ inimicos evertit, Pharaonem cum exercitu persequente, mari rubro submersit, & in terram sanctam lacte & melle fluentem vos introduxit? quomodò prohibere potuit Cæsari tributum solvere, qui ostensâ sibi monetâ jussit dare Cæsari, quæ sunt Cæsaris? Matth. cap. 22. quomodò

ille

Pro dec
 ille se Reg
 cognoviss
 esset, u
 montem
 ronæ sibi
 Joann.
 ster ad
 fationes
 qui cora
 Caipha
 fensio
 bum, e
 fide in
 ita ut
 veheme
 niam ve
 limine m
 diam, m
 odium,
 Christo

ille se Regem esse dixit, qui, cùm cognovisset, quòd turba ventura esset, ut illum Regem faciat, in montem fugit, & ita caput coronæ sibi destinatæ subduxit? Joann. cap. 6. sed quid JESUS noster ad ejusmodi falsissimas accusationes & mendacia palpabilia? qui coram Pontificibus Anna & Caipha in causa propria ad sui defensionem ne ullum protulit Verbum, etiam coram gentili Præfide in eadem causa filere voluit, *ita ut Pilatus* (teste Evangelistâ) *vehementer miraretur.* Quoniam verò in ipso hujus processûs limine maximam in Judæis invidiam, malitiam, & inveteratum odium, evidentissimam autem in Christo innocentiam pro ea, quâ

pollebat, sagacitate perspicere facile potuit, noluit in hoc Judicio præposterè procedere, sed negotium illud arduum per rectam juris viam justitiæque tramites, auditâ utrâque parte, examinatum decidere proposuit. Pro æresis & methodus procedendi omnium encomio dignissima, quam si Pilatus usque ad finem iniquissimæ hujus accusationis strictè observasset, illâ pluribus ex Christianis Judicibus, in tribunalibus, nec non in aulis Principum ministris ruborem incutere potuisset. Ut igitur eò liberiùs cum eo colloquium instituere, in eumque ritè inquirere possit, Jesum intra privatos accersivit parietes, & remotis arbitris tumultuantibus

de

de negotio statum politicum, quietem publicam, & authoritatem Cæsaris concernente sciscitatus est, cum amicè interrogans: *Tunc es Rex Judæorum?* O Pilate! anne dubitas, illum esse Regem Judæorum, qui est Rex Regum, & Dominus dominantium, à quo Cæsar Tiberius sceptrum suum accepit? sed noluit JESUS ad occisionem & mortem paratus in hoc extremo humilitatis statu potentiam suam exponere; rege- rit igitur. *Regnum suum non esse de hoc mundo;* ad quam respon- sionem Pilatus cum multis ex modernis politicis, vel potiùs Atheis, de Regno cœlesti, & quâ viâ ad illud pervenire liceat, pa- rum sollicitus, acquievit; omisso

igitur negotio politico ulterius
 progreditur ac in vitam, mores
 & facta Christi inquirere incipit,
 dicens: *Quid fecisti?* innocen-
 tissimus Salvator noster ad hanc
 quæstionem exoticam ab inqui-
 rente propositam, sine prolixi-
 oribus ambagibus respondere, &
 non tantum suam innocentiam, &
 varia genti Judaicæ exhibita be-
 neficia, sed etiam accusatorum
 extremam malitiam evidentissi-
 mè exponere potuisset; quoniam
 verò Regius Vates in ipsius per-
 sona Ps. 38. præfatus est, *Ego tan-
 quam surdus non audiebam, &
 sicut mutus non aperiens os suum,
 factus sum sicut homo non au-
 diens, & non habens in ore suo*
 re-

redargutiones; sémet ad hanc quæstionem defendere noluit.

Sed, quid ego peccatorum infimus, filius iræ, ad hanc quæstionem cardinalem à Divina Majestate in summo tribunali mihi propositam: *Quid fecisti?* respondere potero? nullum fulmen ita oculos perstringere, nullum tonitru ita aures ferire poterit, quàm quæstio illa (*Quid fecisti?*) animam meam penetrabit. Officium tuum, O peccator! secundùm summam Decalogi fuit, Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex omnibus viribus diligere, proximum autem sicut te ipsum; an & quomodò hoc fecisti? Præceptum meum fuit inimicos tuos diligere; ipsis be-

nefacere; an & quomodò hoc fecisti? incubuit tibi, justè, sobriè, castè, vivere, declinare à malo, & bonum facere; sed responde mihi, quomodò hoc fecisti? volui, ut in egenos tanquam membra mea largas, pro facultatibus tibi conceditis, eroges eleemosynas; quomodò hoc fecisti? Siluisti, ô Jesu clementissime! ad hanc Pilati interrogationem, quia ad falsas Judæorum accusationes tanquam agnus mitissimus respondere, tuamque causam defendere noluisti, sed noli silere, quando iratus ob peccata mea Pater cœlestis à me rationem villicationis meæ efflagitat dicens: peccator, *Quid fecisti?* Ego sanè, qui servus inutilis totam vitam meam peccatis

Pro dec
catis num
minavi, r
sponde
meam p
ro. R
sime A
me, ca
finitis n
fionis &
trin sol
inter D
diator.
ab au
Amen

Quina
re Angel
Qui
filii.

catis numero innumeris conta-
minavi, ne unum pro mille re-
spondere, multò minùs causam
meam perditam defendere pote-
ro. Responde igitur, O fidelis-
sime Advocate Jesu Christe, pro
me, causam meam age, & pro in-
finitis meis flagitiis infinitum Pas-
sionis & mortis tuæ pretium Pa-
tri in solutionem offer, qui unicus
inter Deum & hominem es me-
diator, & sub hoc patrocinio
ab auditione mala non timebo.
Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen Jesus :*

Qui coram Pilato accusatus,
filuit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
 DECIMUM SEPTIMUM.

Meditatio pro decima septima
 die Mensis.

XVII.

Christus à Judæis Barabbæ post-
ponitur.

Accusationes à rabidis Judæis
 eorūque senioribus ac scri-
 bis, tanquam furibundis instiga-
 toribus, contra Salvatorem no-
 strum, nullâ nec ratione nec fun-
 damento niti, sed planè frivolas
 esse, Judex ille circumspectus
 Pilatus facilè reperire potuit.
 Ne igitur innocentem ad mor-
 tem condemnaret, satagebat qui-
 dem accusatum libertati pristinæ
 restituere, ita tamen, ut neque
 au-

authoritatem & dignitatem suam
læderet, neque Judæos infensissi-
mos Christi hostes, quorum na-
tura & indoles jam tunc tempo-
ris fuit, ad oppressionem fidelium,
magnatum favores & patrocinia
largissimis conciliare sibi muni-
bus, hac innocentissimi dimissio-
ne offenderet; fluctuans in om-
nem partem, & incertus, cui ven-
to vela daret, hoc excogitavit
consilium: solennis apud Judæos
in festo Paschatis erat observan-
tia, ab eo tempore, quo Judaica
gens à Romanis fuit subjugata,
ita introducta, ut modernus Im-
peratoris Præses ipsis unum ex
reis, quos detinebat captivos, di-
mitteret.

Quoniam igitur eo tempore
Pi-

latus inter plures alios delinquentes unum in vinculis habebat nomine Barabbam, *qui* (secundum Marcum) *in seditione commisit homicidium*, insimulque (teste Joanne) *latro*, & quidem *insignis* fuit. Hunc mortis supplicio jam destinatum, homicidam publicum & seditiosum cum auctore vitæ, latronem insignem cum largissimo omnium bonorum donatore in theatrum produxit, & Judæorum optioni, cujusnam ex his duobus in publicum conspectum productis, dimissionem desiderent, reliquit, nullus dubitans, quin, ubi Judæi hunc Barabbam hominem omnium facinorosorum facinorosissimum propter seditiones, homicidia, & la-

Pro deo
 trocinia
 sum, &
 aspectu
 plicium
 nae in t
 produ
 condit
 cuniar
 facultat
 Messias
 potesta
 homic
 unus
 Patre
 stus;
 aquale
 rus, co
 produ
 tur ve
 stum,
 tudine

tro cinia commissa omnibus invi-
sum, & totius reipub. pestem vel
aspexerint, illum ad mortis sup-
plicium sint postulaturi. Gemi-
næ in theatrum, ad Pilati jussu
prodeunt personæ & diversæ
conditionis prædones, unus pe-
cuniarum latro, spolians homines
facultatibus, alter animarum,
Messias exspolians principatus &
potestatis, id est, dæmones; unus
homicida, alter vitæ restaurator,
unus ex Patre Diabolo, alter ex
Patre Deo, Barabbas & Chri-
stus; par hominum planè in-
æquale. Pilatus Judæis satisfactu-
rus, eorum turbam in præsentia
productorum, his ferè alloqui-
tur verbis: Instat Paschatos fe-
stum, O Judæi, in quo consue-
tudinem introductam, & à me
meis-

meisque in officio antecessoribus quot annis observatam adimplere paratus sum. Habetis hęc duas personas vobis non ignotas, unus est Barabbas seditionis, homicidii & latrocinii reus, in quo non unam, sed plures mortis invenio causas; alter est Christus, quem quidem mihi præsentis die tradidistis captivum & vinctum, deque variis accusare voluistis criminibus, instituto verò examine nullam in ejus vita, factis, & moribus, mortis causam invenire potui, satisfeci hęc ratione officio meo, & observantiæ inveteratæ vestræ, jam vestra est optio, *quem vultis vobis dimittam, Barabbam vel Jesum?* Attoniti & suspensi ad hanc Pilati propositio-

nem

nem erant, in cœlo Angeli, in orco dæmones, in terra Pilatus cum omnibus gentilibus. Quale autem Pilatus à Judæis accepit responsum? fortè dimissionem JESU efflagitant? non; fortè Barabbam tot atrocissimorum criminum reum ad crucis patibulum deposcunt? non; fortè tempus deliberandi à Pilato petunt? non; sed uno ore cum maxima indignatione & insania, tota exclamat turba. *Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.* O per-versa Synagoga! quàm impia, præpostera & detestanda hæc est optio, cùm pro redemptore tuo hunc omnium hominum pessimum pro Domino abjectissimum vermiculant, pro Rege ho-

micidam & latronem insignem, pro innocentissimo tot flagitiorum reum, elegisti, ô scelus! ô opprobrium! indignum quidem Pilatus, quamvis gentilis, patravit facinus, Jesum cum hoc homine flagitiosissimo comparando, cum tamen illius innocentia, & posterioris perversa indoles ipsi satis esset perspecta; sed longè pejus gens Judaica Deo quondam tam dilecta commisit scelus, Messiam insigni huic latroni abominabili hâc optione postponendo. Siccine O ingrata & barbara Synagoga! sponso tuo repudii libellum mittere, & ejus loco barbarum & infamem illum Barabbam in thalami tui socium seligere potuisti?

Noscitur ex socio, qui non cognoscitur ex se.

Sed prô dolor ! similem Christiani, quam olim Judæi, ludunt fabulam, & circa electionem boni & mali in eundem offendunt lapidem. Divina Majestas pro benignitate sua libero mortalium arbitrio reliquit, an bonum vel malum eligere velit; quàm turpiter autem hallucinamur in scientia illa, quæ omnium scientiarum princeps & primaria est, reprobare scilicet malum sive peccata, & eligere bonum, vel virtutes Christianas, quàm ineptè erramus in hâc electione, dum præpostero voto postponimus præponenda, & præponimus postponenda? quàm felix est Christianus, qui malum

à bono discernere, illud rejicere, hoc verò eligere potest! quis non magis deflet amissum aurum, quàm coelum, & tamen minor est comparatio inter aurum & coelum, quàm inter aurum & cœnum. Quis non malit pati jacturam divinæ gratiæ, quàm pecuniæ, vel naturalium bonorum, & tamen major est jactura ejusmodi gratiæ, quàm omnium bonorum, quæ sunt, vel fortunæ, vel naturæ. Quis non præfert inomentaneum, quod est æternitati, momentum voluptatis mundanæ æternitatis omnis felicitati. Quis tanto labore, & industriâ studet acquirendis virtutibus Christianis, quanto acquirendis scientiis. Quàm multi præferunt siliquas
por-

porcorum pani Angelorum ! quis tantum facit pro sua æterna salute, quantum pro obtinendo aliquo officio, honore, vel divitiis? dic mihi, O peccator! nōne hoc pacto malum pro bono eligis, & Christum Barabbæ postponis? qui enim peccatum committit, vel tantum mundana æternæ felicitati, animæque saluti præfert, Barabbam Christo postponit, quia peccatum est animæ averfio & conversio, averfio à Creatore, conversio ad creaturam; averfio à virtutibus, conversio ad vitia; ab illis avertere, ad hæc se convertere, quid aliud est, quàm Christum Barabbæ postponere. Rectè exclamat Jeremias cap. 2. obstupefcite cœli super hoc, & portæ ejus

desolamini vehementer, duo enim mala fecit populus meus, me dereliquerunt fontem aquæ vivæ (ecce hic averfio) & foderunt sibi cisternas dissipatas, quæ continere, non valent aquas (ecce conversio.)

O Domine Jesu Christe! fons aquæ vivæ, & summum bonum! ego sum ille, qui hætenus turbâ Judaicâ pejor circa electionem boni, & reprobationem mali, tam turpiter erravi ὑστερον, πρότερον commisi, minima maximis, vilissima pretiosissimis, momentaneam, spurcam, vilem voluptatem æternæ felicitati, cisternas dissipatas fonti aquæ, vivæ extremum malum summo bono, Barabbam Christo per totum fere vitæ meæ tam
malè

malè transactæ spatium præposui.
Relicto igitur hoc mundo, omni-
bûsque ejus illecebris citò peritu-
ris ad te verâ cordis contritione
me convertam, & omnia peccata
reprobando, te summum bonum,
& restauratorem vitæ eligam, tu
mihi in arduo hoc negotio gratiâ
tuâ assistere velis, ut dum cœlum,
& in illo æternam felicitatem a-
spicio, terra mihi cum omnibus
voluptatibus sordeat. Amen.

Homo Dei Creatura, cur, in car-
ne moritura,

Est tam parva tibi cura pro æ-
terna gloria,

Illa quanta sit, si scires, præter eam
nil sentires,

Nec mundana sic ambires vana
transitoria.

Et si pœnas infernales agnovisses,
quæ & quales

Tuos utique carnales appetitus
frangeres.

Hic innumera peccata, dicta, facta,
cogitata,

Mente totâ consternata meri-
tò deplangeres.

Nos prudenter nunc agamus, san-
ctam vitam eligamus,

In hoc mundo defleamus mala,
quæ peregrimus.

Non vivamus ut jumenta, ne post
mortem ad tormenta

Veniamus, & lamenta intole-
rabilia.

Modò veniam precemur, mor-
tem Christi meditemur

Ad superna præparemur desi-
derabilia.

Pro decima octava die Mensis. 185

Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
Angelica post nomen Jesu:

Qui Barabbæ post positus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM OCTAVUM.

Meditatio pro decima octava
die Mensis.

XVIII.

*Christus à Judæis ad mortem de-
poscitur.*

TAm impia, & detestanda po-
puli Judaici inter Christum
& Barabbam fuit electio, ut etiam
Pilatus, quamvis gentili addictus
superstitioni insignem hujus po-
stulati iniquitatem confestim ap-
prehenderit, & cum magna indi-
gnatione Judæos furibundos in-
terrogaverit, *quid igitur faciam*

M 5

cum

cum Iesu? Si Barabbam publicum illum homicidam, & insignem latronem ad vestram instantiam dimisero, ut pejora post liberationem patrare possit facinora, & vitæ & facultatibus vestris novas struere insidias, *quid igitur faciam cum Iesu?* in cuius persona & vita peracta ne minimam invenire potui causam, ut illum huic pessimo nebuloni postponam, & ad mortem condemnem. Judæi tanquam canes latrantes, lupi ululantes, & rugientes leones eum, quem Pilati manibus traditum dentibus discerpere, & laniare non potuerunt, vocibus enecare satagunt. Reperunt igitur ferale illud Tolle, insimulque mortis genus addunt, te-

stibus

stibus Evangelistis, uno ore exclamantes, *Tolle, Tolle, crucifige eum.* Ait illis *Præses, quid enim mali fecit, nullam causam mortis invenio in eo, corripiam ergo illum, & dimittam, at illi instabant vocibus magnis, postulantes, ut ille crucifigeretur.* Meritò conquestus est Salvator noster de gente hac vesana imò ingratißima, per Vatem Isaiam cap. i. *Filios enutrivisti, & exaltavi, ipsi autem spreverunt me.* Intelligitis etiam, O impij Judæi! qualis sit, quem magnis vocibus desideratis, ut Pilatus tollat. Illum, qui tollit peccata mundi, illum, vultis, ut tollat, qui descendit de coelo, assumpsit humanam naturam, ut genus humanum passione, & morte sua

Patri

Patri offenso reconciliaret, ab æterna morte liberaret, pretiosissimo suo corpore, & sanguine enutrirer, & ad cœlestia regna exaltaret, illum efflagitatis, ut Pilatus tollat, & ignominioso affigat ligno, qui Majores vestros ex servitute Pharaonis liberavit, per mare rubrum, hoc cum toto exercitu submerso, deduxit, mannâ de cœlo illos nutrit, & ad terram sanctam exaltavit, & hunc, ut Pilatus tollat, non tantum cum magnis vocibus, & extremo vilipendio postulatis, sed etiam ad mortis crucem deposcitis? *O iniquum Judicium* (rectè hîc exclamat Divus Anselmus) *bonus despicitur, & malus preponitur, justus punitur, & peccator liberatur, agnus occiditur,*

ditur, & lupus acceptatur, vita deseritur, & mors reservatur.

Quid igitur faciam cum JESU, Pilatus interrogat Judæos? prò quàm inepta & exotica hæc est tanti judicis, Cæsaris vices tenentis in Judæa, quæstio? dubitâsne, O Pilate! quid cum JESU facias, factore cœli & terræ? nescis, quid cum illo facias, qui te ex nihilo fecit, animam rationalem tibi dedit, tam innumeris te cumulavit beneficiis, & jam in procinctu est, totum mundum ab inferno sanguine & morte suâ redimere. Sed ignoscamus hanc interrogacionem Præsidi Romanorum, qui quidem tanquam judex circumspectus & sagax in Christi causa innocentiam, in persona autem
ejus

ejus divinam naturam sub humana latitantem, ut Ethnicus non agnovit, sed ut purum hominem aspexit. Nos Christiani, qui Jesum consubstantialem Patri, Deum verum de Deo vero, lumen de lumine in fide nostra Catholica agnoscimus, & profiteamur, ex hac Pilati quæstione, licet insulsâ sapientiæ elicere, illam in succum, & sanguinem convertere, ad praxin vitæ nostræ applicare, & secundum illam, conscientiam nostram ritè examinare possumus.

Dic mihi quæso, O Christiane! qui eam, quam pro forma ore confiteris veram fidem, vitâ & moribus abnegas, quid hætenus fecisti, vel potiùs in posterum facies de Jesu? Responde mihi ad hanc quæstio-

quæstionem, ô perverse Politice ?
quid facies de JESU ? ejus faciem
impiis technis, pessimis consiliis, si-
mulationibus, & dissimulationi-
bus quotidie velabo. Responde
mihi, ô Pseudo-Catholice ! quid
facies de JESU ? hæreticis assisten-
do, ejus Sponsam omnibus modis
persequar. Quid facies de JESU,
injuste Judex & impie causidice ?
ipsum in oppressis orphanis, vi-
duis & egenis quotidie nudabo.
Responde, ô Avare ! quid facies
de JESU ? quem semel Judas pro
30. argenteis vendidit, toto die tri-
bus obulis prodam. Quid facies
de JESU ? Iracunde ! colaphis eum
cædam. Quid facies cum JESU, ô
Calumniator ! in faciem ejus ex-
spuam. Responde, Impudice, &
Luxu-

Luxuriose, quid facies de JESU?
illum à planta pedis usque ad ver-
ticem capitis iterum flagellabo.
Quid facies cum JESU, ô Ebriose?
felle & aceto eum potabo. Quid
tu, ô superbe? coronam spineam
ejus capiti imponam. Denique
quid tu, ô peccator! cum JESU fa-
cies? rursus crucifigam & morti
tradam. Hæc quidem sunt noti
responsa, sed facta nostra, quæ o-
re profiteri meritò erubescimus.

O Domine JESU Christe! feci-
sti omnia propter me perditum
peccatorem, quæ facere pro mea
salute potuisti, ego verò de om-
nibus, quæ fieri præcepisti, nihil
feci, sed potiùs totam vitam me-
am concatenatis contaminavi sce-
leribus. Quid igitur tecum, quem
millies

millies haftenus offendi, imposte-
rum faciam? Scio, quid faciam,
desideras à me, quasi bonorum
meorum indigens, ut tibi cor me-
um præbeam, dicens: da mihi cor
tuum. At vecors, imò excors sim,
si sine alio imposterum cor me-
um, vel potius tuum habere ve-
lim, quàm ut eo toto te totum di-
ligam in omnibus, & super omnia,
qui es summa mea felicitas, pri-
mum principium, & ultimus fi-
nis, ex quo omnia, per quem om-
nia, in quo omnia. Quid me
ergo juvet esse intellectu prædi-
tum, nisi ut te cognoscam, vo-
luntate instructum, nisi ut te dili-
gam, donatum memoriâ, nisi ut
tui semper reminiscar, nunquam
obliviscar. O cur non habeo tan-
N tum

tum amoris, quantum Spiritus Seraphici, & omnes Coelites. O utinam haberem tot corda, quot sunt in coelo stellæ, in igne scintillæ, in aëre atomi, in mari guttæ, in terra pulveres, ut omnibus illis te possem amare super omnia, qui dignus es amari nunc & in æternum super omnia. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen IESus :

Qui à Judæis ad mortem depositur.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
DECIMUM NONUM.

Meditatio pro decima nona die
Mensis.

XIX.

*Christus ab Herode in vestibus al-
bis illuditur.*

Quemadmodum Redemptor
noster tempore nocturno
duos sacros, vel potiùs sacrilegos
habuit in Anna & Caipha Judices,
ita duos etiam profanos insequen-
ti die voluit habere judices, vel
potiùs innocentia suæ testes. Ju-
dæi enim, dum Jesum coram Pi-
lato accusant, de Galilæa mentio-
nem faciunt: quo nomine audito
Pilatus consilium ex arena capit,

N 2

&

& teste Luca cap. 23. v. 7. Judæos interrogat, an homo Galilæus sit, & ut cognovit, quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem diebus paschalibus Jerosolymæ præsentem. Non ingrata hæc fori & judicis mutatio Judæis fuit, quoniam hic spes magna affulgebat Christi crucifigendi, & credebant, se facilius mortem Christi ab Herode interfectore Joannis Baptistæ, & ita propter crudelitatem jam tum infami filio Herodis infanticidæ impetraturos, quàm à Pilato, qui judex æquus, si non esse, tamen ita videri voluit, & innocentissimum Jesum, si absque accusantium offensione fieri potuisset, dimittere omni modo laboravit. Deducunt
igitur

igitur Judæi Christum funibus & catenis vinctum magno cùm tumultu ex prætorio Pilati per plateas publicas ad palatium Herodis, sperantes, fore, ut hic iudex Pilato peior decreto in Conciliabulo Seniorum & Scribarum concluso calculum suum adjiciat, in Christi mortem consentiat, ejusque executionem apud Pilatum urgeat. Simul ac igitur Herodes percepit, Jesum, de quo jam antehac mira ipsi enarrata erant, ædibus suis cum Judæorum turba appropinquare, & à Romanorum Præside inimico olim suo missum esse, gavisus est, & quidem, ut Evangelista nos docet, *gavisus est valdè*. Nec mirum, gavisus enim est Joannes Baptista adhuc in ute-

ro matris latens, ad adventum Be-
atissimæ Virginis Mariæ, Jesulum
in utero gestantis, agnovit ejus
præsentiam, & exultavit in gau-
dio, antequam Salvatorem vidit.
Gavisi sunt pastores Bethlehemi-
tici nativitatem Messiaë ab Ange-
lo, hoc gaudium magnum evan-
gelizante audientes, antequam
puerum recens natum in præse-
pio viderunt. Gavisi sunt Magi
ex Oriente venientes gaudio ma-
gno, ad nudam stellæ, quæ ad Je-
sum eos ducebat, visionem. Ga-
visus est gaudio magno Zachæus
ad adventum Jesu; quid ni igitur
Herodes Christum in ædibus suis
præsentem videns gavisus est val-
de. O Herodes! si scivisses donum
Dei, & agnovisses, qualis hic, qui
ædes

ædes tuas ingressurus est, ex vero
 & puro motivo gavisus fuisses.
 Non displicebat Judæis hoc gau-
 dium in vultu Herodis aliàs tru-
 culento observatum; adducunt i-
 gitur JESUM, & rigoroso judicis
 impij examini præsentem sistunt.
 Aspicit Herodes Christum, quem
 videre jam diu optaverat vultu ad
 superbiam composito, interro-
 gans ipsum, & quidem secundùm
 textum evangelicum *multis ser-*
monibus. Instat, ut respondeat,
 urget, ut loquatur, allegat mag-
 nam, quâ in Judæa pollebat, au-
 thoritatem, insimûlque interces-
 sionem apud Pilatum hâc missio-
 ne reconciliatum offert, ut ad in-
 terlocutionem illum disponat,
 blanditur variis verborum leno-
 ciniis,

ciniis, ut vel unicum tantum ex ore illius eliciat verbum, & novum videre possit miraculum, sed frustra: Jesus enim illi nihil responderebat. Judæi cum Senioribus & Scribis hoc Christi silentium in pessimam interpretantur partem, ideoque constanter illum accusant, variæque eum in finem agglomerant crimina, ut Herodem ad hoc silentium attonitum in suas trahant partes, & ratione mortis decretæ consensus ab ipso impetrent; sed quid ad has falsissimas accusationes mitissimus Jesus? nihil omnino respondit: malevoli Judæi omnem in illum exspuunt bilem, Christus illam suscipit; de variis illum accusant, nihil loquitur; scelera mul-

ta exprobrant, audit maximâ cum
patientiâ, nec pro causæ suæ de-
fensione ullum profert verbum.
Quid? mitissimè JESU, nōne tibi
trita illa regula in mentem incur-
rit, qui tacet, præsertim in judi-
cio, consentire videtur? vide igi-
tur; quid agas, eo ipso enim, quòd
crimina objecta non negas, te eo-
rum reum esse probas, & illa taci-
tè confiteris. Nōne expendis,
illos, qui te accusant, esse viros a-
pud gentem Judaicam magnâ di-
gnitate conspicuos, autoritate
pollentes, & omni fide dignos,
nihilominùs taces? nōne ob-
servas, quàm ingentia convitio-
rum plaustra in te exonerent, &
nihilominùs taces, & hoc silentio
sinistram apud omnes præsentés

inimicos tuos de causa concilias
opiniones? sed noluit loqui inno-
centissimus Iesus, ad vincula, fla-
gella, & mortem paratus, quia ne-
que tempus, neque locus erat lo-
quendi. Herodes hoc Christi si-
lentium in suum, ut opinatus est,
vergens vilipendium ægerrimè
tulit, ideóque cum toto suo exer-
citu spreuit, veste alba indutum,
tanquam stultum illudit, & ad Pi-
latum remisit: prò quantas inno-
centissimus Iesus in ædibus Hero-
dianis post hoc silentium ab ejus
exercitu, satellitibus & reliquis
domesticis applaudentibus Judæ-
orum Senioribus, & reliquâ turbâ
perpeffus est contumelias, dum
hi nebulones varia scommata,
dicteria, opprobria plenis buccis,
in

in eum tanquam bardum, stultum fanaticum mentis non com-
potem, effundunt, illumque ad Pi-
lati prætorium magno cum tu-
multu per publica civitatis com-
pita reducunt. Valde gavisus es
Herodes, ut Jesum vidisti, cur igi-
tur cum Joanne Baptista maximo
cum gaudio non exultasti, & cum
pastoribus Bethlehemiticis, nec
non Magis ad pedes ejus provo-
lutus non adorasti, & munera tua,
cor scilicet contritum & humilia-
tum donum Deo ex omnibus gra-
tissimum obtulisti? Gavisus es
valde, O Herodes! quoniam ta-
men illud gaudium non ex vera
fide, vel alio motivo laudabili, sed
vanâ profectum est curiositate in
æternum tuum mutatum est eju-
latum.

latum. Reliquit Helluo tantum
quinque post se fratres, tu, ô He-
rodes! longè plures post infelicem
obitum, imò numero innumeros
reliquisti fratres, qui Jesum qui-
dem præsentem in Missæ sacrifi-
cio, & SS. Eucharistiæ Sacramen-
to cernunt, nihilominus illum ve-
ste alba hâc indutum variis illu-
dunt modis. Vident cum Judæis
A catholici nostri Jesum sub specie
panis albi præsentem, candido in-
clusum orbe, vident quidem, sed
oculis Herodianis aspiciunt, varias
in illum cum Herode ejusque ex-
ercitu exspuunt contumelias, imò
si copia hujus sanctissimi Sacra-
menti ipsis datur, illud Herode
longè peiores pedibus concul-
cant, & canibus objiciunt, Vi-
dent

dent multi Catholici Jesum in altaribus sub veste candida, elevatum & expositum, vident non tantum, sed etiam ejus presentiam ore profitentur, debitam autem reverentiam & adorationem illi non exhibent, imò varia in illius presentia patrant scurrilia, & ita Jesum presentem cum Herode illudunt. Absit extrema hæc impietas, & contemptus hujus sanctissimi Sacramenti, ab omni Christiano verè Catholico.

Dixisti, O dulcissime JESU! hæc est voluntas Patris mei, ut omnis, qui videt filium suum, & credit in eum, habeat vitam æternam. O Verba plenissima gaudij & solatij pro quolibet pio Catholico. Videmus te filium Dei in a-

ris

ris nostris quotidie, licet tantum per speculum in ænigmate, videmus te stantem post parietem, perspicentem per cancellos, & vel sic videndo credimus, te esse Christum Filium Dei vivi præsentem, credimus hunc fidei Catholicæ articulum, quia omnia per te facta sunt, & sine te factum est nihil, & ideo credimus, quia tu unigenitus filius ex sinu Patris ipse enarrasti, ipse, qui es veritas, dixisti.

Si ergo omnis, qui videt filium Dei, & credit in eum, debet habere vitam æternam, quid superest, nisi ut illam per te speremus, & propter te expectemus. Hæc est enim voluntas Patris, & quia eadem est voluntas tua, fiat voluntas tua sicut Patris, tunc nos certò

manet

manet vita æterna, quam Pater omnibus, qui te vident, & in te credunt, promisit. Hoc credo, hoc spero, & pro hac veritate Catholica, efflagitante necessitate, tuæ gratiæ assistentiâ, in carcerem & mortem ire, eúmque fidei articulum sanguine meo subscribere paratus; dico cum Petro, tu es filius Dei vivi, & ut talem in Missa, & sanctissimo Altaris Sacramento in genua procumbens te adoro. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen Iesus:

Qui ab Herode in vestibus albis illusus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM.

Meditatio pro vigesima die
Mensis.

XX.

Christus pro nobis flagellatur.

Dominum nostrum JESUM
Christum verum se Pacis
Principem esse, in ædibus Hero-
dianis ostendere voluit; quippe,
qui vix eas ingressus, animos Pi-
lati & Herodis inimicorum quon-
dam infensissimorum non proli-
xis orationibus, argumentisque
stringentibus, sed nudâ suâ præ-
sentiâ, & silentio ita conciliavit,
ut, qui olim sèmet invicem extre-

mis

mis profecuti sunt odiis, ex hoc momento in pristinam redierint gratiam. Remisit ergo Herodes Jesum vinctum, & vestibus albis illum Romano Præsidi, eique addidit nuncium, per quem contestatus est, se nullam in hoc homine abjecto, & simplice mortis causam invenisse, potius ejus innocentiam ex continuo silentio collegisse. Hactenus Pilatus, ut Jesum innocentissimum à poena mortis in Seniorum & Scribarum concilio decretâ liberare posset, nullum non movit lapidem, variâque eum in finem excogitavit consilia & remedia, quoniam verò nullum ex voto succedere voluit, turbæ Judaicæ Christum ad mortem postulantis, vociferationibus

O

nibus compulsus & victus Christum intra prætorium revocat, eumque in secreto his, vel id genus aliis alloquitur verbis. Audivisti, ô mortaliū infelicissime! quanto cum zelo innocentiam tuam ex eo, quo eam cognovi, tempore contra Judæos malevolos defenderim, & deposito iudicis officio, advocati quasi vices in me susceperim. Quanto autem hæc impia, & furiosa turba odio tui ardeat, tibi in confessio est, omnes enim tuum sitiunt sanguinem, omnes te ad crucis mortem, clamando: tolle tolle, crucifige illum, uno ore postulant; satisfaciendum est aliquo modo hisce nebulonibus sanguinolentis, ne præsentibus eorum motus in publicam

blicam tandem degenerent feditionem. Præpara te ad flagella, quibus te quamvis innocentem necessitate coactus, deficientibus aliis liberandi mediis subicere decrevi. Durum quidem & ignominiosum (fateor lubenter) hoc supplicij genus est, sed quoniam secundum tritam illam regulam ex duobus malis, quod minimum, eligendum est, præstat ad columnam flagellari, quàm in cruce mori, te flagellatum libertati pristinae restituere, & dimittere facile possum, in cruce autem extinctum vitæ restituere mihi planè impossibile est, patere igitur æquo animo, quod neque æquitas, neque justitia, præsens tamen rerum necessitas, & magnus ille tumultus,

O 2

quem

quem hostes tui infensissimi in tui
perniciem excitârunt , efflagitat,
cogor in te esse pro forma severus,
& in corpus tuum videri crude-
lis, ut re ipsâ sim benignus, & de
vitæ tuæ incolumitate sollicitus.
Hæc fuit feralis illa oratio, quam
Pilatus ad Christum sub clemen-
tiæ specie habuit, sub qua tamen
summa latet inclementia, & inju-
stitia. Dic mihi, ô iniquissime
judex! quomodò extremam hanc
crudelitatem contra reum præ-
sentem decretam coram Cæsare
Tiberio, quamvis Tyranno, vel
quod adhuc majus est, coram di-
vino judicio defendere tandem
poteris. Ethnicus inquis sum,
ideóque Christum mihi à Judæis
adductum, esse verum Messiam,
& to-

& totius mundi redemptorem
nunquam credidi; concedo tibi,
ut gentili, hoc effugium; sit ita, te
Christum ut merum aspexisse ho-
minem, sed nonne eundem ut vi-
rum justum agnovisti? nonne
eum innocentem esse coram toto
populo Judaico publicè professus
es? concedidit tibi Cæsar Tibe-
rius summum in Judæa Tribunal,
quod officium legum peritiam
non mediocrem aut vulgarem ef-
flagitat; Responde autem mihi in
quanam lege XII. Tabularum,
quæ tunc temporis maximæ in
Republica Romana fuerunt au-
thoritatis, sancitum est, ut Judex
accusatum, de cujus innocentia,
& extrema inimicorum accusan-
tium malitia ipsi ex præmissa in-
qui-

quisitione satis constat, propter
 merum respectum humanum fla-
 gellare, & ejusmodi poenam, mor-
 tis supplicio proximam, imò ei-
 dem ferè æquiparatam contra vi-
 rum justum & innocentem, nul-
 lisque flagitiis obnoxium decer-
 nere possit? itane fas tibi fuit, ne
 offendas Judæum, Deum hâc in-
 justitiâ & crudelitate offendere.
 Sed quid prodest pro innocentia
 Salvatoris cum Pilato altercari,
 qui jam per tot sæcula flammâs
 expertus est infernales, ex quibus
 nulla est redemptio, & in Pilato
 damnato correctio locum non
 habet. *Tunc*, finitâ, scilicet hâc
 concione tristi, *Pilatus*, teste E-
 vangélico textu; *apprehendit Je-
 sum, & flagellavit.* Non potuit
 Evan-

Evangelista præ maximo animi
mœrore omnes hujus crudelitatis
circumstantias prolixè describe-
re, unico igitur illo verbo: *Fla-
gellavit*, funestissimum illud spe-
ctaculum succinctè comprehen-
dere voluit, singultibus reliquas
voces supprimentibus. Vix mi-
lites Romani hoc flagellationis de-
cretum ex ore Pilati bibulis acce-
perunt auribus, & ecce sex ex il-
lis lacertosi nebulones (uti hunc
numerum ex antiquitate & tra-
ditione notavit S. Hieronymus)
viri sanguinum ad illum effunden-
dum veloces, & à Judæis ad instan-
tem carnificinam largis condu-
cti pretiis ex cohorte profiliunt,
Jesu ad flagella quamvis parato,
violentas injiciunt manus, cum-

que in atrium, huic executioni
 locum destinatum, deducunt,
 crudelissima flagellationis instru-
 menta, virgas scilicet inundatas,
 funes, nodulos, flagella hamata,
 spinas aculeatas, ac catenas un-
 cinatas expediunt, & feralem
 hunc apparatus ejus oculis, ut
 ipsi eò majorem incuterent hor-
 rorem, exponunt. Quo facto,
 funes, quibus ligatus fuit Agnus
 innocens, solvunt, eum omnibus
 spoliant vestibus, quarum vel fim-
 briam tetigisse salus fuit tangen-
 tium, cum castissimo Ecclesiæ
 sponso planè denudato ad colum-
 nam properant, ad eamque col-
 lo, manibus, pedibus, & toto cor-
 pore tam arctè ligant, ut nec uni-
 cum membrum durante hoc sup-
 plicio

plicio quam crudelissimo movere potuerit. Accedunt duo ex his sex militibus, & initium flagellationis (teste laudato Hieronymo) faciunt, vulnera vulneribus addendo; quibus defessis duo proximi accedunt, & priora vulnera novis cumulant; tandem duo reliqui huic flagellationi ultimam imponunt manum, & catenis uncinatis carnem & pellem planè avellunt, ac ita hi sex nebulones humani corporis compagem & speciem ictibus velut super incudem geminatis, quantum illis licuit, ita destruxerunt, ut nec sanguinem in venis, nec in nervis integritatem, nec in membris robur, nec in artubus nexum reliquerint, & speciosus quondam

O 5

formâ

formâ præ filiis hominum cum
 Vate Regio Psal. 21. Verè excla-
 mare potuerit : *Ego autem sum*
vermis , & non homo. Et cum
 eodem Psal. 58. *Non est sanitas in*
carne mea. Maximi profectò
 momenti causa fuit, ut quasi reus
 vinciatur omnipotens , puniatur
 innocens , confundatur Majestas,
 difformetur gloria , flagelletur
 Deus, percutiatur filius unigeni-
 tus. Scire igitur vis, ô peccator!
 causam horum tormentorum,
 quorum immensam crudelitatem
 facilius fide catholicâ credere,
 quàm humano intellectu assequi
 poteris? audi quæso verba Patris
 coelestis ad vindictam per pecca-
 ta nostra provocati , per Isaiam
 cap. 53. v. 8. prolata , arrige aures,
 & ob-

& obstupescere: propter scelera populi mei percussus es; habes hic causam flagellationis; non igitur Præses Romanus, non ejus milites, sed peccata tua Filium Dei unigenitum percusserunt, & ad columnam flagellârunt. Quotiescunque enim, ô homo, mortaliter peccâsti, toties Jesum tuum percussisti; quotiescunque eadem peccata renovas, vel imposterum committes, toties Jesum de novo percutis; tua igitur peccata tam commissa, quàm futura, hujus percussio- nis causa sunt. Quamvis autem hæc se ita habeant, ac Pater filium suum propter peccata tua percusserit, noli tamen de salute tua desperare; potius finem hujus percussio- nis rectè perpende. Sic enim

enim Deus dilexit mundum, ut
filium suum unigenitum daret,
eumque propter scelera sui popu-
li percuteret, ut omnis, qui credit
in eum, non pereat, sed habeat vi-
tam æternam. Finis hujus per-
cussionis igitur est, ut non pereas,
sed credendo in eum, habeas vi-
tam æternam, eamque per hanc
percussionem consequaris. Per-
cussit Pater cœlestis filium suum
propter peccata non propria, sed
aliena, scilicet populi sui, percutere
tu pectus tuum propter flagitia
non aliena, sed tua; percussisti
hactenus Jesum peccatis tuis, per-
cute jam pectus tuum tot conta-
minatum criminibus, percutere il-
lud non ex mera consuetudine,
sed ex vero corde contrito & hu-
miliato.

miliato. Profudit innocentissimus Jesus ad columnam sanguinem suum, ex omnibus Venis, & quidem propter peccata tua, profunde propter eadem ex oculis tuis unam vel alteram lachrymam, projice te ad pedes Redemptoris tui, columnæ flagellatoriae alligatos, aspice ibi tam immania vulnera in percusso pectore undique hiantia, elice ex corde tuo de peccatis commissis verum dolorem, exclama & suspira, O JESU! sanguis tuus ad columnam largissimè, & instar imbris profusus, quémque non tam flagellantium furor, quàm potius immensus tuus erga genus humanum amor ex venis tuis expressit, sit super me & animam meam, amplius

ampliùs ampliùs lava me ab ini-
 quitate mea, & à peccatis meis
 munda me:

Pie Pelicane JESU Domine,
 Me immundum munda tuo
 sanguine,
 Cujus una stilla salvum facere:
 Mundum potest omni scelere.
 Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatione
 Angelica post nomen JESUS:*

Qui pro nobis flagellatus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM PRIMUM.

Meditatio pro vigesima prima
die Mensis.

XXI.

*Christus spinis coronatur & illu-
ditur.*

QUàm verè Redemptor noster
nocte præcedente in horto
Gethsemani prædixerit : hæc est
hora vestra, & potestas tenebra-
rum, sex illi milites crudelissimi
tanquam tenebrarum filij durante
in prætorio Pilati flagellatione no-
bis satis probârunt, ita ut sint ex
SS. Patribus, qui statuunt, dæmo-
nes in flagellantium militum cor-
pora, & omnia membra, ut in
denuda-

denudatum Christi corpus eò
 atrocitè sævirent, insiluisse, eis-
 que hunc in finem majores dedis-
 se vires, atque adeò singulos ex il-
 lis carnificibus à malignis spiriti-
 bus fuisse obsessos, qui tanquam
 nervosi & lacertosi nebulones in-
 tegri, fatigatis succedentes corpus
 Domini tam immitissimè flagel-
 lârunt, ut sanguis undique deflue-
 ret, imò secundùm sententiam
 divi Bernhardi tractat. de Passio-
 ne cap. 3. *In aëra resultaret.* Fi-
 nito hoc crudelissimo supplicio
 pendebat ex columna flagellato-
 ria innocentissimus Jesus imbel-
 lis, infirmus, miserabilis, flagris &
 catenis contritus, alapis & plagis
 contusus, pugnis lividus, sputis
 deformatus semimortuus, cada-

veri

veri excoriato, quàm homini vi-
vo similior, & commiseratione,
quàm ulteriori afflictione dignior.
Non contenti autem solâ hâc fla-
gellatione, vel excoriatione po-
tiùs, nebulones illi & diaboli in-
carnati de novis tormentis aliis-
que contumeliis, dæmonum in-
stinctu, flagellato infligendis, sunt
solliciti; & quoniam ipsis ex te-
nore accusationis à Judæis Præsidi
Romano propositæ adhuc in re-
centi erat memoria, quòd JESUS
dixisset, se Regem esse Judæorum,
conveniens esse statuunt, ludi-
crum hunc Regem in ferali thea-
tro more ludicro tractare, illum
ut Regem coronare, purpurâ ve-
stire, sceptrum regium manibus
ejus tradere, & regium honorem

ipsi flexis genibus exhibere. Pro-
 lixiores Evangelistæ Matth. 26.
 & Joan. cap. 19. in descriptione
 coronationis, quàm flagellationis
 fuerunt; ita enim loquuntur; *Et*
milites Præsidis suscipientes Jesum
in pratorio, congregaverunt ad
eum universam cohortem, Et
exuentes chlamydem coccineam
circumdederunt ei, plectentes co-
ronam de spinis imposuerunt ca-
piti ejus, Et veste purpureâ cir-
cumdederunt eum, Et posuerunt
arundinem in dextera ejus, Et ge-
nuflexo ante eum, illudebant ei,
dicentes: salve Rex Judæorum,
Et exspuentes in eum, acceperunt
arundinem, Et percutiebant ca-
put ejus. Quot verba, tot my-
steria fidei, & divini amoris do-
 cumen-

cumenta, quæ omnia secundum eum, quo in historia Passionis Dominicæ recitantur, ordinem ritè perpendere, dies non sufficeret, imò per omnia ætatum curricula fati explicari nequeunt. Mihi pro præsentis temporis momento coronationem eique adjunctam illusionem, quam Salvator noster ab impudoratis perpeffus est san- tionibus, eligere sufficiet. Irruunt igitur lictores à dæmonibus ob- fessi, furore accensi, rabie effera- ti, immanitate truculenti, & odio immenso inflammati in innocen- tissimum agnum, ejus corpus vir- gis, flagellis, ac catenis planè con- cisum iterum denudant, ei in lu- dibrium regię dignitatis, quam in Judæos secundum eorum ac-

cusationem prætendit, chlamydem coccineam circumdant, coronam aculeatam, & pungentibus vepribus horridam plectunt, eamque loco diadematis regij vertici Christi non leviter imponunt, sed arundine arreptâ, & chirothecis ferreis tantâ imprimunt crudelitate, ut durum hoc tormentum duram non tantum, sed piam etiam matrem cum toto cerebro penetraverit, & ejusmodi cruciatus omnem superent fidem. Extremis hîsce doloribus addunt pudorem, ejus manus loco sceptri regij fragili arundine, humerôsque lacero murice ornantes, & ne quid ad illius opprobrium deesset, variis ei fannis illudunt, in faciem exspuunt, caput

put spinis coronatum arundine
percutiunt, flexo genu eum, co-
ram quo omne genu flectitur, per
merum ludibrium adorant, eum-
que Regem Judæorum declarant,
cum scommate exclamantes: ave
Rex Judæorum. O tristissimum
spectaculum! ad quod mirum est,
totum universum in nihilum non
esse redactum. Tuum est, ô Chri-
stiane! ut circa hæc fidei mysteria
corporis oculos claudas, & ratio-
nem excludas, tanta enim divini
amoris documenta fide humanâ
comprehendere impossibile pla-
nè est, solâ fide divinâ assequi li-
cet. Latebas, O peccator! tan-
quam filius iræ, in tenebris, & ut
vir mortis sedebas in umbra mor-
tis, debebas plus quàm decem

millia talenta, decretum erat te
 tradere tortoribus, & ibi, donec
 novissimum solveres quadran-
 tem, detinere; inclinavit altissi-
 mus Deus coelos, & descendit,
 cur? ut te liberaret; unde? ex car-
 cere; à quibus poenis? æternis:
 quo tempore? cum esses inimicus
 ejus; quo pretio? sanguine suo;
 quibus mediis? ignominiiis, tor-
 mentis, catenis, funibus, flagellis,
 spinis. O portentum amoris! ô
 prodigium misericordiæ divinæ!
 ut liberet servum, descendit Rex
 Regum, & Dominus Dominan-
 tium; unde? è throno gloriæ;
 quò? ad foenum & præsepe; ad
 quid? laborare; à quo tempore?
 ab infantia; quoad usque? usque
 ad mortem crucis expendere;
 quid?

quid? sanguinem suum; quantum?
usque ad novissimam guttam.
Hæc omnia humano intellectui
videntur mera absurda & para-
doxa. In vanum igitur laborat
ingenium nostrum, hæc divini
amoris arcana assequi; quoniam
autem nefas Christiano est, de eo-
rum veritate dubitare, quæ men-
te nostrâ capere non possumus,
verâ fide credere debemus. Fe-
cisti, O Jesu amantissime! & per-
tulisti pro me perduto peccatore
omnia, quæ facere, & perferre ad
meam salutem potuisti; quid igi-
tur retribuam tibi pro omnibus,
quæ retribuisti mihi? scio, quid
à me velis; desideras quasi bono-
rum meorum indigens, ut cor
meum tibi præbeam. At excors

forem, si huic desiderio satisfacere renuerem, & cor efflagitatum tibi dare dubitarem. Reddo igitur & restituo tibi non tantum cor meum, sed etiam totum corpus, animam, vitam, cogitationes, dicta, facta, res secundas & aduersas, læta, tristia, amores, odia, & quidquid ad me spectare, & à me proficisci potest, omnia hæc divinæ Majestatis tuæ obsequiis sunt consecrata; hæc omnia tibi dico, dedico, offero, restituo; certissimè enim scio, quando omnia tibi dederò, nihil te rerum mearum tibi oblatarum accepturum, quod non pluribus nominibus ante sit tuum. Tanta enim tua in me sunt merita, tanta beneficia mihi concessa, ut, si omnes atomi verterentur

Pro vigesima
 terentur in
 darem, in m
 virem, in m
 rem, hæc
 ideo te dil
 nibus, & f
 ma mea fe
 pium, &
 ad Jesum,
 omnia ex

Quinque
ne Angelica
 Qui
 tus, & il

terentur in linguas, quibus te laudarem, in manus, quibus tibi servirem, in corda, quibus te amarem, hæc omnia nihil essent; & ideo te diligam toto corde in omnibus, & super omnia, qui es summa mea felicitas, primum principium, & ultimus finis. Omnia ad JESUM, & propter JESUM, quia omnia ex JESU, & in JESU.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelica post nomen JESUS:

Qui pro nobis spinis coronatus, & illusus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM SECUNDUM.

Meditatio pro vigesima secunda
die Mensis.

XXII.

Christus à Judæis ad mortem crucis depositur.

IN Prætorio Præsidis Romani, tanquam sanguinariâ barbaræ crudelitatis arenâ, & injustitiæ officinâ innocentissimum nostrum Jesum totum nudum columnæ alligatum flagellis & catenis concisum, nec non spinis coronatum, & in facie sputis contaminatum, arundine percussum consideravimus hæctenus; superest igitur, ut, quod illi porro evenerit, breviter, sed

sed devoto animo perpendamus. Finitâ hâc immanissimâ flagellatione & coronatione, milites Jesum sistunt Pilato judicaturô, an etiam officium suum impleverint, qui ad hunc aspectum attonitus facilè animadvertere potuit, hósce nebulones ad Judæorum instantiam in executione consuetum apud Romanos flagellationis modum, quamvis in se crudelissimum, & spheram mandati sui longè excessisse, quoniam verò factum infectum reddere non potuit, hunc excessum silentio involvit; nihilo minùs misericordiâ commotus, Jesum his vel similibus verbis fortè allocutus est: doleo vices tuas, ô mortalium infelissime! quas tamen pro præsen-

ti rerum facie, & urgente ratione statûs politicâ declinare, integrum non fuit, sed, ut populo Judaico in tuam innocentiam debacchanti aliquo modo satisfacerem, insimûlque authoritatem à Cæsare mihi concreditam contra hos tumultus tui causâ excitatos vindicarem, flagellis te, nullius licet criminis reum submittere nolens volens coactus fui; præsentijam sis animo, & sequere me, ut populo tuo furibundo corpus tam crudelissimè laceratum ostendam, ad illumque novam de innocentia tua mihi optimè nota concionem habeam, spero enim, fore, ut ad hunc feralem aspectum, & meam innocentiaë declarationem toties repetitam acquiescant,

Pro vigesima
quiescant,
tione de his
gellatione
nuisti torn
quam in vi
dicto Pila
Evangelii
dixit Jua
ras, ut co
in eo cau
go JE
purpura
cit eis:
licet Pra
lum, qu
mine L
confertit
do Chri
produc
dignati

quiescant, & de ulteriori accusa-
tione desistant; tanta enim in fla-
gellatione & coronatione susti-
nuisti tormenta, ut misericordiâ,
quàm invidiâ, dignior sis. Hoc
dicto *Pilatus* (secundùm textum
Evangelicum) *exiit foras, &*
dixit Judæis: ecce adduco eum fo-
ras, ut cognoscatis, quia nullam
in eo causam invenio. Exiit er-
go Iesus portans coronam &
purpureum vestimentum, & di-
xit eis: Ecce Homo. Exiit sci-
licet Præses Romanus in locum il-
lum, qui in Evangelio speciali no-
mine *Lilostroton* vocatur, ubi
confertissima Judæorum multitu-
do Christum post flagellationem
producendum cum maxima in-
dignatione expectabat, & ex hoc
loco

loco tanquam eminentiore, populo in terra humeris denso, Jesum ad spectaculum productum, plagis alapisque contusum, flagris contritum, pugnis lividum, spinis coronatum, sputis deformatum, purpureo vestimento indutum ostendit, digito eum monstrans, ECCE HOMO exclamat, & insuper contestatur, se omnia testimonia ab accusatoribus contra Jesum prolata ad legum & justitiæ trutinam exactissimè ponderâsse, totum negotium maximâ cum industriâ examinâsse, & an reus præsens quicquam contra Cæsaris Majestatem, vel etiam quietem publicam commiserit, vel aliud flagitium morte dignum perpetraverit, summâ cum circumspe-

cumspe-

Pro vigesima
cumspectio
statur aut
dæis, im
stimonium
hibitâ dil
mortis ca
Quoniam
fit, innoc
dignum c
mero resp
nate, se n
esse, ut i
tem dim
concion
ecce Ju
traculena
similes vo
crucifige
blica, an
Judicæ

cumspectione quæsisisse ; protestatur autem coram omnibus Judæis , imò cœlum & terram in testimonium invocat, se omni adhibitâ diligentîâ nullam in eo mortis causam invenire potuisse. Quoniam autem indignissimum sit, innocentem , qui nihil morte dignum commisit, ad mortem ex mero respectu humano condemnare, se in conscientia obligatum esse, ut illum tanquam innocentem dimittat. Vix finem hujus concionis Pilatus facere potuit, & ecce Judæi canibus & tigribus truculentiores, uno ore, furiosis similes vociferantur : *Tolle, Tolle, crucifige eum*: tolle pestem reipublicæ, amove opprobrium gentis Judaicæ , monstrum hominum ,
inutile,

inutile, imò nocivum terræ pondus; ait Pilatus: *Regem vestrum crucifigam? responderunt, non habemus Regem, nisi Cæsarem.* Instat Pilatus: *accipite eum vos, & crucifigite, ego enim non invenio causam in eo.* Responderunt ei Judæi, *nos legem habemus, & secundum legem nostram debet mori, quia filium Dei se fecit.*

Sed mentita es, ô impia gens Judaica! in caput tuum, non enim se fecit filium Dei, sed talis rerâ est, ab æterno genitus non factus, Patri consubstantialis, per quem omnia facta sunt, & sine quo nihil factum est, quod factum est, totius mundi Redemptor & Messias vester in Vaticiniis divinis promissus; & hunc reum mortis accusa-

Pro vigesima
accusare, a
eumque in
ris, legis
dubitali.
perversa
lege sanc
fiam, sed
minem e
admortet
vo Deca
tum est,
adhibere
ejusdem
minem
calogo i
esse, in
vatis acc
fima con
stimonia
fres, im

accusare, ad crucem deposcere, eumque in finem prætextum juris, legisque colorem allegare non dubitasti. Dic mihi, quæso, ô perversa Synagoga ! in quam lege sancitum est, non dicam Messiam, sed innocentem tantum hominem ex mero odio & invidia ad mortem condemnare? in octavo Decalogi præcepto prohibitum est, falsa contra proximum adhibere testimonia, & in quinto ejusdem Decalogi veritum est, hominem occidere. At in tuo Decalogo inverso statuis permissum esse, innocentissimum JESUM de variis accusare criminibus, falsissima contra eum conquirere testimonia, perjuros producere testes, imò ad crucis mortem eum

Q

con-

condemnare. Rejecit miserrima
Judæorum Synagoga regnum
Messiæ, ex regis Davidis sangui-
ne descendenti, maluitque col-
lum suum Imperatoris pagani ser-
vicio, quàm dulci Christi jugo sub-
mittere, quid mirum igitur, im-
piam hanc gentem tanquam to-
tius mundi opprobrium per om-
nes nationes, & gentes disperfam
esse. Nos Christiani, quàm tales,
non habemus alium Regem, quàm
Christum Salvatorem nostrum u-
nicum, à quo Christiani nomina-
mur, ideóque, quæ sunt Christi,
Christo tanquam Regi nostro,
cujus regni non est finis, redde-
mus, ejusque voluntati nos unicè
committemus.

Ego, ô amantissime JESU! te pro
Re-

Rege & Duce eligo, & in ejus
tesseram, quod te ut talem agno-
scam, ad pedes tuos procido, di-
vinam voluntatem ac providen-
tiam tuam pronissimâ mente ado-
ro, méque totum tuis manibus,
potestati, ac imperio submitto;
nulla mihi sit facultas animæ, nul-
la corporis pars, nulla manuum
actio, nullum oris verbum, nul-
la mentis cogitatio, nullum cor-
dis desiderium, super quod tu, O
Jesu, in me non regnes. Subjicio
& committo me penitens & per-
fectè amori illi, quidquid de me
sanctissima & semper' adoranda
tua voluntas disposuerit, paratus
sum facere & pati, vivere & mo-
ri, uti placitum est ante te Deus
meus. Et ideo perinde mihi erit,

sive pauper, sive dives sim, sive
sanus, sive infirmus, sive honora-
tus, sive abjectus, sive hilaris, sive
tristis, scio enim, hæc omnia à
tuis proficisci manibus, nolo
quicquam meo relinqui arbitrio,
in iis, quæ conditionem vitæ,
horam ac genus mortis meæ at-
tingunt, modò talis sim, qualem
me esse velis. Amputa, rescinde
& everte omnia in me consilia,
quæ tuæ voluntati & dispositio-
ni quovis modo adversantur; nec
unum desidero vitæ momentum,
vel tantillum sanitatis, aut sen-
sum ullum gaudii, imò nec gra-
dum unum gratiæ & gloriæ supra
id, quod à te mihi decretum est.
Statue de fortuna, sanitate, vita,
& morte mea, quicquid placue-
rit.

Pro vigesima secunda die Mensis. 245

rit. Quia tu Rex & Deus meus
es. Adveniat igitur regnum tuum,
fiatque voluntas tua, sicut in cœ-
lo, & in terra. Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatione
Angelica post nomen JESUS :*

Qui à Judæis ad mortem po-
stulatus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM TERTIUM.

Meditatio pro vigesima tertia
die Mensis.

XXIII.

*Christus à Pilato ad mortem cru-
cis condemnatur.*

UT Romanum Præsidem Pi-
latum in suas partes furibun-

da Synagoga allicere, & ab eo contra Salvatorem nostrum mortis sententiam impetrare possit, varia hæcenus adhibuit consilia & remedia, sed irritò successu; Judex enim hic, licet paganus, de Christi tamen innocentia certus, hunc contra continuas Judæorum vociferationes acriter defendit, séque in illo nullam mortis causam invenire potuisse, toties quoties coram universo populo publicè contestatus est. Obstupescunt ad hanc Pilati constantiam seniores & scribæ cum tota Judæorum turba; scientes tamen, quàm odiosum apud Romanos nomen Regum in provinciis, armis subjectis sit, respectu humano animum Pilati hæcenus

Pro viges
nus consta
tuunt, ide
manet voc
non es an
late (vol
muncion
verforen
tibi ex
constat,
rum non
Juda an
actum
gnitate
tua, Ca
de vita
Imperat
bolis ig
morte.
ille for
Pilati

nus constantem impugnare statuunt, ideóque minacibus exclamant vocibus: *Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris.* Si, O Pilate (voluerunt dicere) hunc homicionem & totius gentis perverforem dimittis, de quo tamen tibi ex accusatione nostra satis constat, quod se Regem Judæorum nominare, & sceptrum de Juda ambire non dubitaverit, actum erit non tantum de dignitate, autoritate, & fortuna tua, Cæsarisque gratiâ, sed etiam de vita tua, & tanquam publicus Imperatoris, totiúsque Imperii hostis ignominiosissimâ morieris morte. Equidem hic fuit aries ille fortissimus, quo Judæi murum Pilati aheneum uno quasi impe-

tu labefactârunt; hic fuit fluctus decumanus, quo oppressa justitia, submersa æquitas, condemnata ad crucem innocentia, pauca enim hæc verba: *non es amicus Cæsaris*, animum Pilati hæctenus immobilem planè perturbârunt & prostraverunt. Quid mihi Romano in Judæa Præsidi (ita ratiocinabatur hic Vertumnus) cum vilissimo illo terræ vermiculo, ut ejus gratiâ, gratiâ Cæsaris excidam? sit mihi amica in Jesu justitia, æquitas & innocentia, sit tamen magis mihi amica in Cæsare meo gratia, tollatur innocens ex hac vita, quàm Pilatus ex Cæsaris clientela ac patrocinio. Tanta in cupiditate placendi hominibus, & in formidine illis di-

spli-

splicendi, latet crudelitas, ut, quod
neque Pharisei suis calumniis, ne-
que Judæorum seniores & scribæ
suis falsis testimoniis, neque po-
pulus suis inconditis clamoribus
impetrare potuerunt, solus respe-
ctus humanus & metus offendendi
Cæsarem tanquam noverca Ju-
stitiæ, & pestis æquitatis, à Pilato
antea immobili extorquere po-
tuerit. Nitebatur quidem con-
jux ejus tanquam matrona spe-
ctatissima maritum à tramite ju-
stitiæ ex vano respectu humano
declinantem in gyrum æquita-
tis revocare, *sedente enim* (secun-
dum Matth. cap. 27.) *pro tribu-*
nali Pilato, misit ad eum uxor
ejus dicens, nihil tibi est justo illi;
multa enim hodie passa sum per

visum propter eum, sed surdo
marito mulier hæc prudens nar-
ravit fabulam, vel potius veram
historiam per somnium divinum
revelatam, *videns enim Pilatus,*
quod nihil proficeret, sed magis
tumultus fieret, acceptâ aquâ
lavit manus coram populo, di-
cens: innocens ego sum à sangui-
ne justi hujus, vos videritis. Quâ
tamen contestatione Pilatus ni-
hil aliud obtinuit, quàm ut despe-
rata hæc turba contra se & po-
st ros vindictam divinam in æ-
ternam rei memoriam provoca-
verit, & uno ore exclamaverit:
Sanguis ejus sit super nos, & fi-
lios nostros. Quemadmodum Pi-
latus Christi innocentiam toties,
imò ad nauseam laudavit & pu-
blicè

blicè confessus est, se nullam in illo ad mortem invenire potuisse causam, ita etiam eandem, ferali huic processui ultimam impositurus manum, tam verbis, quàm factis contestari voluit, verbis quidem, dum populum Judaicum ita alloquitur, innocens ego sum à sanguine justii hujus, facto verò, dum manus suas lavat, & hoc signo in loco eminentiori conspicuo remotioribus, qui in conferta hominum multitudine & magno tumultu contestationem oralem auribus percipere non potuerunt, ostendere voluit, se nolle reatum hujus sanguinis justii in se recipere. Lavisti quidem, ò Pilate, manus tuas aquâ, sed quid tibi profuit, manus habere lotas,

lotas, interim conscientiam retinere tanto contaminatam scelere, quod neque totius oceani neque diluvii Noëmitici aqua delere potuit, melius animæ tuæ consuluisses, si loco aquæ sanguinem ex fonte in palatio tuo præsentem, ex quo tot in atrio tuo promanârunt rivuli, hausisses, eoque in vera ad Christum unicum Redemptorem fide, animæ tuæ maculas eluisses, quoniam in Christo est verus fons vitæ. Sprevistis hunc fontem, & salutare conjugis tuæ fidelissimæ monitum, meritò igitur propter hunc contemptum anima tua per se decim, & quod excurrit, sæcula æternis cruciatur flammis. Meritò Gregorius Magnus Hom. 10. in Ezechielem, nostram circa usum

sum hujus salutaris fontis negligentiam cum indignatione miratur, dicens: *Cur pigri sumus, cur torpentes & frigidi manemus, qui in hoc fonte pietatis tantos se jam lavisse cognovimus? querere misericordie fontem debuimus, etiamsi clausus esset; patet, & negligemus.* Ne igitur in eundem, in quem Pilatus, offendam lapidem, æternúmque peream, ad hunc, quem ille neglexit, fontem properabo, ut ex illo non aquam, sed sanguinem haurire, eoque animam tot flagitiis contaminatam lavare possim. Absit, O innocentissime Jesu, cum Pilato mihi gloriari, quod innocens sum à sanguine tuo. Ego enim sum, & quid pudet confiteri coram te &

sa-

sacerdote tuo, quod cœlo teste,
 committere non puduit) qui te
 per peccata flagellis concidi; ego
 sum, qui sacro vertici tuo spineam
 coronam per duram & piam mat-
 rem infixi; ego sum, qui corpori
 tuo tot immania infixi vulnera;
 ego sum, qui ex Venistuis omnem
 extorsi sanguinem; ego sum, qui
 sanctissimam faciem tuam sputo
 maculavi, mea avaritia te tradidit
 Judæ, ut te Synagogæ 30. argen-
 teis venderet; mea effrænis in
 vivendo & peccando libido te
 militibus, ut comprehenderent
 & catenis ligarent, tradidit, mea
 iracundia te tradidit; ministro
 Pontificis ad colaphizandum,
 mea invidia te tradidit principi-
 bus sacerdotum ad accusandum,
 mea

Pro viginti
 mea maled
 licibus Pila
 conspuer
 didit Hero
 durū illud
 tradidit i
 tuum co
 in quov
 impudent
 didit Rom
 rent. C
 Pilato po
 centem
 igitur no
 vere dicer
 sum a sang
 eas efflagit
 inultuorm
 mihi etia
 guinem f

mea maledicentia tradidit te militibus Pilati, ut in faciem tuam conspuerent; mea ambitio te tradidit Herodi, ut te veste albâ indutū illuderent; mea superbia te tradidit iisdem, ut spinis caput tuum coronarent; mea denique in quovis scelere consciscendo impudentia & pertinacia te tradidit Romanis, ut te crucifigerent. Quâ fronte igitur cum Pilato potero asserere me innocentem esse à sanguine tuo? Ut igitur non fictè cum Pilato, sed verè dicere possim: innocens ego sum à sanguine justî hujus; necessitas efflagitat, ut idem, cui ego tot intuli tormenta, & inflixî vulnera, mihi etiam peccatori afferat sanguinem suum preciosissimum, & salu-

salutari medicinâ me ab omni
 mortali noxa, quam peccatis
 meis contraxi, lavet, sanguis hic
 sit super me & animam meam
 contaminatam, non ut super Ju-
 dæos in æternam vindictam, sed
 in gratiam & redemptionem
 meam, sit super me, ò JESU, san-
 guis tuus, quem in horto Getse-
 mane per sudorem, in prætorio
 Pilati per flagella & spinas, in
 cruce per clavos & lanceam
 effudisti, ut cum Electis tuis sto-
 lam meam in sanguine tuo lavare
 & dealbare possim. *Cor mundum
 crea in me Deus, & Spiritum
 rectum innova in visceribus meis,
 ne projicias me à facie tua, &
 Spiritum sanctum tuum ne au-
 feras à me; redde mihi letitiam*
 salu-

Pro vigi

Salutaris t

In confirm

Lava m

peccatis m

Quinque
ne Angeli

Qui p

cis cond

MY

PASSI

VIGI

Meditat

Christi

A Dera

nita

à totom

fiderio

Pro vigesima tertia die Mensis. 257

salutaris tui, & Spiritu principali confirma me; amplius amplius lava me ab iniquitate meâ, & à peccatis meis munda me. Amen.

Quinque Pater & Ave. Et in salutazione Angelica post nomen IESUS:

Qui pro nobis ad mortem crucis condemnatus est.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM QUARTUM.

Meditatio pro vigesima quarta die Mensis.

XXIV.

Christus crucem suam bajulat.

ADerat jam hora illa à Ss. Trinitate in concilio conclusa, & à toto mundo, maximo cùm desiderio, expectata, hora Christo

R

fa-

fatalis, humano autem generi natalis & salutaris, de qua ipse Salvator noster ascendens Hierosolymam discipulis suis prædixit: *Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum, qui tradent eum gentibus ad illudendum, flagellandum & crucifigendum.*

Cùm enim Pilatus respectu humano & populi Judaici minis in tantas redactus esset angustias, ut nihil effugii amplius videret, maluit peccare contra Justitiam, æquitatem & innocentiam in Jesu agnitam, quàm Cæsaris gratiam, & gentis Judaicæ amicitiam, Jesum dimittendo, offendere, ideóque teste Lucâ cap. 23. *Adjudicavit fieri petitionem eorum, & Jesum tradidit volun-*

tati eorum, ut crucifigeretur. Si cognovisses, ô Pilate, qualis sit ille, quem ad crucis mortem condemnâsti, ad fidelissimæ conjugis tuæ admonitionem illum priori libertati restituissem non modò, sed etiam cum tribus Magis ingenua procumbens tanquam Dominum & Redemptorem adorâssem. Quoniam verò hæc hora fuit tenebrarum, in qua iniquus hic Judex salutem animæ suæ neglexit, Agnum innocentissimum lupis commisit rapacibus. Vix enim insaniens Judæorum turba hanc Pilati sententiam arrectis auribus, summòque cum gaudio excepit, cùm repletum est Jeremiæ vaticinium : *Sibilaverunt & fremuerunt dentibus & dixerunt:*

devorabimus, en! ista est dies,
quam expectabamus, inveni-
mus, vidimus, & repentè totâ ur-
be per omnes plateas & compi-
ta triumphalis Judæorum jubilus
incondito clamore resonare cœ-
pit. Ne igitur Pilatus extortam
mutet sententiam, vel milites Ro-
mani circa ejus executionem ul-
lam amplius nectant moram, Ju-
dæi hos compellunt, ut crucem,
clavos, malleos, funes, terebras,
forcipes, ligones, scalam, spon-
giam, acetum, vinum myrrha-
tum, & alia feralis pompæ instru-
menta Romanorum ritu in ejus-
modi executionibus capitalibus
consueta afferant, eaque Christi
oculis explicent. Aspicit Salva-
tor hunc apparatus, imprimis

verò ipsam crucem, Patrémque suum coelestem his fortè alloquitur verbis: Hactenus tibi, O Pater, obediens fui, de coelo enim descendens humanã assumpsi naturam, & homo factus sum, misisti me in stabulum Bethlehemiticum ad boves & asinos, in Ægyptum ad barbaras gentes, in eremum ad jejunium & tentationes diabolicas, in prætorium Pilati ad flagella, & coronam spineam, in omnibus fui morigerus, jam etiam ero obediens tibi usque ad mortem crucis, quò sanguine & morte meâ totum genus humanum ab æterna liberare possim morte. Simul ac igitur crux affertur, Christus illam, quamvis lignum quondam maledictum, nunc tan-

quam instrumentum arcanis mysteriis plenum, tanquam aram à Ss. Trinitate electam, in qua magnus Sacerdos & summus Pontifex cruentam hostiam pro totius mundi redemptione oblaturus fit, ambobus amplectitur brachiis, exosculatur, & licet sanguine cruentus, vulneribus plenus, viribus exhaustus, ob deliquia ægrè spirans, submississimâ totius tam corporis, quàm animi reverentiâ humeris suis imponit, & sub infami maledictæ arboris mole ac decussatæ crucis pondere lugubri pompâ plateas urbis obambulat, sæpius repetens sècum illud Luc. cap. 19. *Jerusalem, Jerusalem, quoties congregare volui filios tuos, quemadmodum congregat gal-*

gallina pullos suos sub alas, & noluit, dum interim Judæi cum perfido Semei 2. Reg. 16. exclamant: *Egredere, egredere vir sanguinū, & vir Belial, ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es.* Egredere potator vini, qui peccatores recepisti, cum Publicanis comedisti, & scortum ad sumptuosam pedum lotionem admisisti; egredere macula gentis Judaicæ, pestis religionis nostræ, Synagogæ hostis. Dum Christus durante hâc Judæorum vociferatione per aliquot passus cum cruce progressus est, ex nimio livore sub illius mole in terram procumbit; carnifices igitur cum Judæis timentes, ne mors præveniens ipsum à tormentis &

ignominiâ crucis liberet, *inven-*
runt (teste textu Evangelico)
hominem Cyrenaum nomine Si-
monem venientem de villa, pa-
trém Alexandri & Ruffi, eumq;
angariaverunt, & imposuerunt
illi crucem portare post Jesum,
 & hic Simon Christi crucem ba-
 julans, hodiernæ meditationis
 erit meta & materia.

Fuit hic homo obscuris natali-
 bus, abjectus terræ filius, rusticus
 triobolaris, ex infimo subsellio &
 fæce plebis proveniens, opibus
 tenuis, qui tamen eo ipso, quo
 Redemptori nostro crucem ba-
 julanti tanquam socius est adjun-
 ctus, ejusque inferior pars ipsius
 humeris imposta, ad summam
 evehctus est dignitatem & felicitatem.

tem. Magnum quidem in terrâ
Alexander Macedonicus, Hanni-
bal Carthaginensis, Scipiones,
Cæsar, Pompejus præliis & vi-
ctoriis, Tullius eloquentiâ, Ari-
stoteles & Plato scientiâ & eru-
ditione sibi conciliaverunt no-
men & gloriam, majorem tamen
hic Simon sibi & duobus suis fi-
liis in Evangelio expressè nomi-
natis, Christi crucem per brevissi-
mum temporis spatium angaria-
tus bajulans acquisivit gloriam,
imò immarcessibilem famam,
ubicunque enim prædicatur E-
vangelium de Christo patiente
(prædicatur autem per totum ter-
rarum orbem) fit mentio hujus
Simonis, ejus patriæ & filiorum,
pingitur eus effigies in tabulis,

exponitur in aris, proponitur in pulpitis, laudatur ejus exemplum in scriptis Theologorum, allegatur ad imitationem ex ambonibus. Cum igitur tantam Simon Cyræneus Christi crucem per semi-horulam invitus portando in hoc sæculo consecutus est gloriam, quanta in futuro reservata est dignitas & felicitas illis, qui eandem Christi crucem libenter in hac ærumnosâ vitâ portant, nullum certius electionis & prædestinationis est argumentum, quàm crucem Christi cum patientiâ bajulare, nullum econtrâ certius reprobationis, & æternæ damnationis signum est, quàm hanc crucem odisse, & sine afflictione in hac vitâ per viam latam, quæ

quæ ad interitum ducit, ambulare. Ideoque Salvator nos LUC. 14. docuit, *Qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus.* Si ergo Christi discipulus est, qui bajulat crucem suam, sathanæ discipulum esse, qui illam rejicit, ex contrario argumentari licet. Quamdiu enim mortales in affluentia vitam degunt, iisque omnia ex voto succedunt, Deus quidem in hoc sæculo illis parcit, sed insimul in illos sævit, poenamque pro peccatis debitam non tollit, sed ad æternitatem differt, ac proinde magna (teste Hieronymo lib. i. epist. 38.) *iracundia est, quando peccatoribus non irascitur Deus, & rectè monet Divus Augustinus lib.*
de

de Virgin. *Cum sequeris vitam Christi, non tibi sæculi prosperitates promittas, per dura ambulavit, sed magna promisit, sequere, noli tantum attendere, quò iturus sis, sed etiam quò iturus sis. Quamvis autem hæc seita habeant, nihilominus tamen crux illa salutaris, nobis mortalibus planè est exosa, eamque cane pejùs & angue fugimus, ita ut de cruce cogitare nobis sit horror, eam videre timor, de illâ audire pavor, illam portare labor. Omne nostrum studium est in hoc sæculo lautè & commodè sine angustiis & molestiis vivere, crucemque nobis à Deo destinatam quovis modo declinare, pedes nostri*
prom-

prompti sunt & veloces ad effugiendam hanc crucem, manus enixè laborant, ut illam destruant, aures nostræ planè obturantur, ne quicquam de crucis molestiis audiant, oculi avertuntur, ne crucem videant, & ita omnes nostri sensus crucé odio prosequuntur. Confiteor, O patientissime JESU! me etiam ex eorum numero esse, qui crucem & afflictionem ut evitare possint, per totam vitam sunt solliciti, sed in præsentis temporis momento muto hanc meam sententiam, & cum Apostolo ad Galat. 6. exclamo: *Absit mihi in posterum gloriari, nisi in cruce Domini nostri JESU Christi* quoniam enim crucem tuam bajulando, ac Simonem in crucis

so-

focium eligendo, viam hanc, quam in hac vitâ ambulare debeo, mihi ostendisti, certusque sum, crucem & cum illa omnes molestias & afflictiones à Ss. Trinitate mihi decretas à paternis tuis proficisci manibus, illam amplius non rejiciam, sed ambabus potiùs amplectar ulnis, & cum omni reverentiâ exosculabor. Tu, ô dilectissima Crux, mihi per totam vitam eris, quod sol Helitropio, ut te semper aspiciam, tu, ô Crux, in perpetuis eris deliciis, ut te possideam, tu gladius, quo contra tentationes pugnem, & tandem lectus, in quo in ultimo agone dormiam, & in Christo placidè obdormiam. Amen.

O Crux

Pro vigesima quarta die mensis. 271

O Crux! ave spes unica,
Hoc Passionis tempore
Auge piis justitiam,
Reoque dona veniam.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen Iesus:*

Qui crucem suam bajulat.

MY-

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM QUINTUM.

Meditatio pro vigesima quinta
die Mensis.

XXV.

*Christus in monte Calvaria cru-
cifixus est.*

IN veteri Testamento populo
Judaico sub gravi peccato pro-
hibitum erat, montem Sinai, in
quo Divina Majestas legem suam
promulgavit, ascendere; erat e-
nim mons terribilis, ideóque
Deus per Moysen minabatur:
*Omnis qui montem hunc tetige-
rit, morte morietur, manus non
tangant eum, sed lapidibus oppri-
metur, aut confodietur jaculis.*
Exod.

Exod. 19. At in novo Testamen-
to & historiâ Dominicæ Passio-
nis longè alia montis Calvariæ
est conditio, qui quidem terribi-
lis est Judæis, quia densâ tene-
brarum caligine circumfusus est,
terribilis morti, rerum omnium
terribilium terribilissimæ, quia in
hoc monte devicta est, terribilis
Principi tenebrarum, quia æter-
nis ibi ligatus est catenis; Sed sa-
lutaris Christianis & peccatori-
bus verè pœnitentibus, quia ibi
remissa sunt peccata, & magnus
bellator, qui secundum Psalmi-
stam 143. *Docet manus nostras
ad prælium, & digitos nostros ad
bellum,* in hoc loco mortem no-
stram moriendo destruxit, chiro-
graphum decreti, quod adver-

S

sùm

sum nos erat, pretiosissimo sanguine suo delevit, Principatus & potestates exspoliavit, in semetipso illos palam triumphans & Principem mundi ejiciens. Cum decrevisset vindicta divina Sodomam & Gomorram cum adjacentibus regionibus sulphure & igne de caelo misso funditus delere, jussit per Angelum discedere Loth, ut eum ab interitu instante & reliquis concivibus impiis imminente incolumem servaret: ita enim Angelus ad illum locutus est,

Surge tolle uxorem & duas filias, quas habes, ne & tu pariter pereas in scelere civitatis, in montem, salvum te fac, ne & tu simul pereas.

Gen. 19. ne igitur & ego propter peccata mea in igne & sulphure

tartareo æternum peream, hunc
Calvariæ montem, in quo Salva-
tor nostram operatus est salu-
tem, cum illo ascendam, & de-
cretoriam illam pugnam, quam
secundum Ps. 23. *Dominus fortis*
& potens, Dominus fortis in præ-
lio, pugnat in eâ aëreas potestates
prostraturus, Luciferumque unâ
cum mundo victrice manu debel-
laturus est, devoto & contrito
corde aspiciam, certus enim sum,
hunc pietatis montem Christi
sanguine imbutum omnium pio-
rum poenitentium securum esse
asylum, ab eoque neminem ex
peccatoribus resipiscentibus un-
quam arceri. Simul ac igitur Re-
demptor noster sudore undique
perfusus, sanguine cruentus, mil-

le cruciatibus exhaustus, cruce onustus, ad cacumen montis vulgò Golgatha dictum, tanquam locum supplicii toto mundo vilissimum, crucibus & cadaveribus delinquentium infamem pervenit, milites Romani crucem, quam Saivator huc usque cum Simone socio bajulaverat, ex humeris recipiunt, funes & catenas, quibus manus illius ligatæ erant, solvunt, & vestimenta tantâ iterum detrahunt crudelitate, ut jam non cutis, quæ in Pilati prætorio flagellis cesserat, sed caro ipsa cute privata, & sanguinis concreti glutino quasi vestibus adhærens, frustatim evelli, & sanguinis rivuli hâc denudatione aperti, de novo manare cœperint. Dum in terra
se-

sedet Salvator aëri & favientibus
ventorum turbinibus expositus,
vulneribus laceratus, sanguine
undique conspersus omni huma-
no destitutus solatio, accedunt ad
illum carnifices, & loco vini puri,
quod reis ad mortem condemna-
tis ante executionem sententiæ
ex inveteratâ consuetudine pro-
pinari solet, vinum velle & aceto
permixtum illi obtulerunt ad im-
plendum Regium illud vaticini-
um Ps. 64. *In siti mea potave-
runt me aceto;* sed, cum illud
gustâset, bibere recusavit, suo
exemplo Christianos docens,
quod amarum illud linguæ calu-
mniôsæ fel & acetum extremis
quidem labiis degustare possint,
id quod humanum est, ejusmodi

tamen contumelias & detractio-
nes honoris ad animum & stoma-
chum revocare non debeant,
multò minùs eo nomine contra
calumniatores privatam exerce-
re vindictam, permissum sit, &
ipsis potiùs incumbere, ut tales
injurias æquo animo perferant.
Recusato hoc potu ad crucem
tanquam aram destinatam cruen-
to sacrificio, maximo cum desi-
derio, properat, & in illam incli-
nat, in cujus longum & latum mi-
lites Romani Corpus Christi per-
foratis per clavos obtusos mani-
bus & pedibus tam immani ex-
tenderunt crudelitate, ut omnium
ferè membrorum compages dis-
solveretur. Finitis hísce novis
tormentis Jesum crucifixum tan-
quam

quam hostiam cruentam Patri
coelesti gratissimam, immisâ in
scrobem altam cruce, in altum e-
rigunt, insimûlque duos latrones
secundùm textum Luc. 23. &
Joan. 21. crucifixerunt, unum à
dexteris, alterum à sinistris, me-
dium autem Jesum; ac ita, qui
medius inter Patrem & Spiritum
sanctum est, etiam in monte Cal-
variaë in medio latronum pependit.
Si igitur, ô peccator, te angant
crimina tua, quibus divinam
Majestatem millies offendisti, ex
iisque infinitos in conscientia tua
sentias remorsus, noli propterea
cum Caino de emendatione vitæ,
& cum Juda de animæ salute de-
sperare, præsentipotius sis ani-
mo, & audias verba illa solatii

plena apud Joann. cap. 3. *Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.* Tanta in æneo serpente à Moyse ad mandatum divinum erecto latuit virtus, ut Judæi à serpentibus in deserto ad morsum nudo illius aspectu sanati, & à veneno liberati sint, quanto majorem igitur Christianus de salute sua æterna sollicitus ex aspectu non serpentis illius ænei, sed ipsius Salvatoris in hac figura præsignati, & in crucem exaltati consequi

sequi poterit fructum & utilita-
tem, finis enim hujus exaltationis
est, ut omnis, qui credit in eum,
non pereat, sed habeat vitam æ-
ternam, quod emolumentum
ex illa Christi in crucem exalta-
tione redundans, Evangelista dua-
bus in allegato textu repetit vici-
bus, ut peccator eò minùs de illo
dubitare possit. Ascendam igitur
montem Calvariæ, accedam
ad Salvatorem meum dilectissi-
mum in cruce exaltatum, aspi-
ciam in contrito corde extensa
ejus brachia ad amplexus poeni-
tentium parata, perforatas manus
ac pedes, vulnera hiantia, viscera
patientia, caput spinis corona-
tum, totum corpus sanguine per-
fusum, simulque perpendam,

S;

quan-

quantos mihi ex sanguine & meritis Christi ritè applicatis acquirere possim thesauros. Quoniam enim fide Catholicâ certus sum, unicam pretiosissimi hujus sanguinis guttam sufficere, ut fidem Abrahami, castitatem Josephi, patientiam Jobi, mansuetudinem Moysis, charitatem Apostolorum, constantiam Martyrum, fortitudinem Confessorum, pudicitiam Virginum, modò debitam adhibeam diligentiam, impetrare possim; spero & confido, nullum esse impetum carnis, quem non sustinere, nullas mundi illecebras, quas non vincere, nullas diaboli tentationes, quas non superare, nullã pravam consuetudinem tam altè radicatã, quam non
ex-

extirpare, nullum peccatum tam importunum, quod non declinare, nullam virtutem tam arduam, quam non assequi, nullum donum tam excellens, quod impetrare non possim meritis Christi, mihi per ejus gratiam ritè applicatis. *Turbabor quidem* (cum divo Bernhardo) *propter peccata mea, sed non perturbabor, quoniam vulnerum Christi recordabor.* In monte Calvariae & scrobe illa, in quam Crux Christi immissa est, spei meae anchoram figam. Et quemadmodum firmissimè spero & confido, sanguine Salvatoris mei tam copiosè pro me & omnibus peccatoribus effuso referandas mihi portas Regni caelorum, ita cupio ossibus meis

meis insculpi & sanguine è venis
corporis mei hausto obsignari
hæc verba. Deus meus, tu es SPES
MEA, NON CONFUNDAR IN ÆTER-
NUM. Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatione
Angelica post nomen JESUS :*

Qui pro nobis in monte Cal-
variæ crucifixus est,

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM SEXTUM.

Meditatio pro vigesima sexta die

Mensis.

XXVI.

*Christus pro inimicis intercedens,
Latronem pœnitentem in gratiam recipit.*

Quemadmodum dilectissi-
mus Salvator noster ante
Passio-

Passionem Discipulos suos, eorum pedes lavans, in humilitatis virtute crudire voluit, dicens: *Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis,* hoc ipso ostendens, efficacissima esse docentis verba, quæ ipsius factis & exemplis animantur, ita etiam ante instantem mortem alio exemplo nos docere voluit, quomodo inimicos nostros non tantum diligere, sed etiam ipsis benefacere, & pro eorum salute precari debeamus, pendens enim in Cruce conversus in coelum oculis ad Patrem coelestem propter peccata nostra iratum suspirat: *Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt.* Noli, ô dilectissime Pater, admittere, ut illi quam-

quamvis inimici mei morte pereant æternâ, pro quibus mortem subire paratus, & in procinctu sum, noli vindictam exercere contra illos, per quos morior; sed attende potiùs, quòd illos sanguine meo redemerim; non tantùm intercedit Christus pro inimicis & tortoribus suis; sed insuper ignorantiam eorum excusat, dicens, quod nesciant, quid faciant. Itane, ô mitissime JESU! asseris, scribas & seniores Populi Judaici tanquam rerum divinarum peritos nescire, quid fecerint, & quàm atrocissimum facinus eo ipso, quo te ad crucis postulaverunt mortem, commiserint, cum tamen ex sacro Codice & Vaticiniis Prophetarum scire potuerint & debue-

buerint, te verum esse Messiam, totiusque mundi Redemptorem? nonne Pilatus, qui te ad infame & maledictum crucis patibulum condemnavit, toties coram universa Judæorum turba tuâ professus est innocentiam, & contestatus, se nullam in te mortis causam invenire potuisse? & tu nihilominus pro his omnibus tanquam ignorantibus apud Patrem tuum intercedis? O immensum divini amoris prodigium! quod nemo mortalium mente suâ rectè concipere poterit! maluit Salvator in inimicis suis, ut illos à Patris vindictâ liberaret, ignorantiam excusare. Exemplum dedit nobis, ut, quod ipse præcepit & fecit, & nos faciamus. Præceptum
ejus

ejus est, ut inimicos nostros diligere, iisque, qui oderunt nos, benefacere debeamus. Hoc Christus in vita, linguâ suâ nobis toties inculcavit, & moribundus in cruce exemplo suo ad imitationem confirmavit, ita ut propriû Christiani in quarto modo sit, inimicos diligere, iisque benefacere. Quâ igitur fronte ac conscientia, nos, qui Christi nomen & fidem veram ore profitemur, eandem autem factis nostris abnegamus, inimicos nostros odio prosequi possumus? certè non potest iracundus inimicum suum, quem non aliter, quàm se ipsum diligere tenetur, odisse, quin eo ipso, dum odium contra ipsum in corde fovet, vindictamque medita-

ditatur, has impias & blasphemias
voces, si non ore proferat, mente
tamen concipiat: desipit sapientia
Dei in Decalogo dilectionem
proximi nobis injungens, malè
vult nobis ejus bonitas, sævit con-
tra nos Misericordia divina, tam
dura & iniqua mandata nobis
præscribens, mentitur ipsa veritas,
errat sapientia divina, dum præ-
cipit diligere inimicum, & bene-
facere illi, qui odit me. Imò
Christianus in corde suo rancorem
& odium contra inimicum
retinens, totâ die in oratione Do-
minica vindictam divinam con-
tra se ipsum provocat, est enim
conditio, sine qua non dimittun-
tur nobis à Divina Majestate de-
bita nostra, nisi & nos dimiserimus

T

debi-

debitoribus nostris. Ne ergo incurram hanc vindictam, tu, ò mitissime & amantissime JESU, mihi gratiâ tuâ assistere velis, ut ad Præceptum, & exemplum tuum omnes inimicos & persecutores meos, qui me hactenus verbis, & factis offenderunt, vel imposte-
rum offendere proposuerunt, ex sincero corde & reconciliato animo diligere, pro eorum conversione, incolumitate, & æternâ salute continuas preces fundere, iis-que quâvis data occasione benefacere, ac ita dimissis debitoribus meis à tua bonitate veniam & dimissionem omnium debitorum meorum, quorum numerus arenam maris superat, gratiâque tuam impetrare possim. Amen.

Ave

Ave JESU, qui mactaris,
Sed tortorum, deprecaris
Patrem, culpæ parcere;
Promptè fac nos indulgere,
Nec vindictam exercere,
Corde, verbis, opere.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelica post nomen JESUS.*

Qui Patrem pro inimicis ora-
vit.

Inter inimicos Christi, pro qui-
bus apud Patrem cœlestem inter-
cessit, non prostremum locum
duo illi latrones simul crucifixi
& ex utroque latere suspensi ob-
tinuerunt, quippe qui hætenus
per plures annos in viis publicis
varia commiserunt atrocinita aliã-
que facta atrocissima, & ideo ad

crucis patibulum meritò condemnati sunt, quorum tamen unus ex dextero latere pendens fructus dictæ intercessionis eodem ferè momento, quo mediator inter Deum & hominem Christus eam fecit, percepit, audiens enim ex ore commilitonis, sui impia & blasphema illa verba, *Situes Christus, saluum fac te-metipsum* & nos, radiis divinæ gratiæ illustratus hunc blasphemum tam culpæ & malitiæ quondam, quàm præsentis poenæ socium ita alloquitur: *Neque tu times Deum, quòd in eadem damnatione es, & nos quidem justè, nam digna factis percipimus.* Hæc aliàs est mortalium indoles, ut peccata quovis modo excusent

sent, & vel in dæmonem, qui seduxit; vel in amicum, qui exoravit, vel in carnem, quæ pellexit, ejusque infirmitatem, quæ spiritum aliàs promptum superavit, rejiciant, quemadmodum Adam post lapsum à Divina Majestate interrogatus, cur præcepta Dei violasset, culpam in conjugem Evam, hæc verò in serpentē, illam devolvere voluit, & ita à primo omnium patre accepimus peccatum, ejus autem excusationem à matre didicimus. Latro noluit sua facinora & flagitia excusare, ac, qui pessimam transegit vitam, in ejus sine bonus audire, sed publicè coram astantibus omnibus sémetipsum proprio instinctu accusavit, & palàm, non in sacro

tribunali confessus est, se ad crucis patibulum justâ sententiâ condemnatum esse & factis digna recepisse. Non acquiescit hâc publicâ confessione, sed ut seniores, scribas & totam Synagogam falsissimæ accusationis, Præsidem autem Romanum cum Annâ, Caiphâ, & reliquis Pontificibus injustæ sententiæ insimulare, & à Crucifixo gratiam & peccatorum veniam impetrare possit, hujus innocentiam palàm defendit, dicens: *Hic verò nihil maligessit*, ac ita dignissimus fuit hic latro, qui se pessimum peccatorem, Christum autem Dominum ac Redemptorem suum agnovit, cui Christus omnia peccata per totam vitam flagitiosissimam admissa

missa remittat, eumque in gratiam & Paradysum recipiat. Postquam hic latro poenitens jam non amplius latro, sed ad latus Salvatoris dexterum pendens, ejus praeco, coeli praedo, & crucifixi confessor, impium suum olim commilitonem propter blasphemias voces contra Christum eructatas increpuit, ac hujus innocentiam masculè & publicè, verso in cathedram academicam crucis patibulo, defendit, de sua aeterna sollicitus salute, Christum Redemptorem suum oculis lachrymis poenitentiae perfusis aspexit, eumque ita allocutus est: *Domine, memento mei, cum veneris in Regnum tuum.* Non desideravit cum suo pertinace commilitone,

ut à cruce liberaretur ; agnovit enim & palàm confessus est, se mortis supplicium justè pati; sed unica ejuscura fuit, ut post pœnitentiam, finitâ hâc vitâ, ad regnum cœleste recipiatur. Laticum quidem erat hoc suspirium, pauca continens verba; sciens tamen JEsus tanquam cardiognostes verus, illud ex sincero & contrito Latronis corde proficisci, quoniam ipse est, semper etiam in ultimo vitæ malè transactæ articulo misereri & parcere; hoc ipse votum benignissimis excepit auribus, eique ut desiderii pii fiat compos, respondit, *Amen dico tibi, hodie mecum eris in Paradiso.* Constat quidem mihi, te totum vitæ tuæ pessimæ

cur-

curriculum in latrociniis & aliis
criminibus atrocissimis absolvif-
se; quoniam verò post publicam
delictorū tuorum ex cruce con-
fessionem, me Dominum tuum
agnovisti, innocentiam meam
frendente Judæorum turbâ publi-
cè defendisti, & æternam salutem
in meritis meis quæsivisti, præ-
senti hoc die, in quo propter de-
merita tua cum impio & blasphe-
mo socio ad tartarum & ignem
æternum debuisses relegari, me-
cum eris in Paradiso, passione &
sanguine omnibus verè pœniten-
tibus acquisito, ibique cum om-
nibus Angelis & Electis me à fa-
cie ad faciem videbis. Mira cer-
tè & nova hujus Latronis con-
versi Logica, ex qua meritò omni-

nes Christiani, quibus vita aeterna curæ cordique est, novum argumentandi artificium discere, ex malis scilicet antecedentibus bonum consequens inferre, mala culpæ & pœnæ vertere in facinora virtutum & vitam malè peractam per pœnitentiam, licet seram, seriam tamen felici morte finire, debent, quia secundùm tritum illud

Omnia tunc bona sunt, clau-
fula quando bona est.

Idem JESUS qui hunc Latronem pœnitentem jam morti & aeternæ damnationi proximum in gratiam & paradisum recepit, adhuc in cruce expandit brachia, paratus omnium momento te revertentem illis amplecti, modò veram
& se-

& seriam poenitentiam agas; noli dubitare de impetrandâ post peccatum commissum veniâ, nec de obtinendâ, ne amplius pecces, gratiâ. Non tu tam es miser, quàm **JESUS** noster est misericors, sed major est ejus misericordia, quàm tua malitia; superant quidem peccata tua quoad numerum, arenam maris, non tamen clementiam & misericordiam Salvatoris nostri. Aspice igitur, O peccator, hunc Latronem poenitentem, qui, si nomen latronis à latere derivatur, verè latro dici potest, quippe qui dexterum Christi latus feliciter clausit; aspice insimul Magdalenam circa crucem ad terram prostratam, Christi sanguinolentos pedes

des osculantem, eosque largissimo lachrymarum imbri rigantem

Magdala divinos Christi sortitur amores,

Latro terit coelum, quis jam desperet Olympum.

O Domine JESU Christe Fili Dei vivi, qui peccatores poenitentes semper recipis, ingenuè quidem confiteor, me multa contra te comisisse peccata, ac conscientiam meam flagitiis numero innumeris maculasse, nolo tamen hanc illis addere injuriam, ut de bonitate & misericordiâ tuâ unquam desperem. Cum Latrone ad te tanquam omnium peccatorum unicum refugium & asylum confugio, cum Magdalenâ ad

cru-

Pro
crucem
contrito
Matre E
Qui Lat
Mibi qu

Ave
Poen

Tali
Nur

Quin
Angelicâ

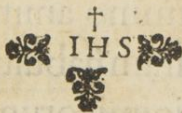
Qu
in grat

crucem procumbo, & pedes tuos
contrito corde exosculor, cum
Matre Ecclesiâ ejus Filius dicens:
Qui Latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti. Am.

Ave JESU! qui Latroni,
Pœniteni summi boni
Promisisti gratiam,
Tali nos contritione,
Nunc & mortis in agone,
Fac mereri veniam.

*Quingue Pater & Ave. Et in salutatione
Angelicâ post nomen JESUS:*

Qui Latronem revertentem
in gratiam recepit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM SEPTIMUM.

Meditatio pro vigesimâ septimâ
die Mensis.

XXVII.

*Christus Matrem commendavit
discipulo, & se derelictum à Patre
clamavit.*

QUàm immenso & tenerrimo
dilectissimus Redemptor a-
more peccatores & inimicos suos
amplexus fuerit, si unquam in
tota vita, certè in cruce imprimis
ostendit, dum majorem eorum,
quàm Genitricis sanctissimæ suæ
cruci in summo animi moerore
astantis curam habuit, eúmque in
finem pro inimicorum tortorúm-

que

que salute in genere ad Patrem
coelestem oravit, Latroni autem
revertenti in specie post actam
pœnitentiam Paradysum pro-
misit. Sequitur nunc in ordine
tertium verbum, quod Christus
in cruce pronunciavit, & partim
dilectissimam suam Matrem, par-
tim verò discipulum pectora-
lem Joannem concernit. *Stabat,*
teste hoc Evangelistâ cap. 19.
juxta crucem Jesu Mater ejus.
Stabat afflictissima hæc Mater
juxta crucem, stabat constanter,
& sibi inter tot tristia constabat,
non procubuit in terram, multò
minùs filii & reliquorum astan-
tium aures ejulatibus replevit, sed
stabat erecta, non avertens ocu-
los, uti Agar, ne filii cruciatus &
in-

interitum aspiceret, sed potiùs omnia dilectissimi Filii sui vulnera intuebatur, & ex hoc aspectu tristissimo tantam in animo recipiebat moestitiam & afflictionem, ut si secundum probabilem Doctoris melliflui sententiam Tom. 2 serm. 61. Dolores illi, qui sanctissimam Deiparam obruerunt, in omnes dividerentur creaturas, omnes subitò perirent. Stabat, non ad Filii in Cruce suspensi auxilium & solatium, sed ad augendos tam proprios, quàm nati cruciatus & dolores. Christus igitur morti proximus moestissimæ suæ Genetrici ante instantem obitum omni modo prospicere voluit, ne scilicet omni destitueretur solatio. Ideoque discipulum suum

suum Joannem unà cum Matre Virgine cruci adstantem his alloquitur verbis: ECCE MATER TUA. Laconica hæc fuit oratio, tribus tantùm constans verbis, quæ tamen maximi fuerunt ponderis & insignis utilitatis. Sed quid ad illa Joannes? fortè cum modernis protestantibus contra hanc maternam tutelam protestatur, illam tanquam suam matrem agnoscere dubitat, debitum sanctissimæ Deiparæ & futuræ Patronæ honorem denegat, & ut aliam vilissimam mulierculam despectui habet? non, planè non, absint ab hoc discipulo ejusmodi cogitationes & detractiones in vilipendium castissimæ Virginis vergentes, summâ potiùs ad hoc

Christi verbum perfusus lætitiâ,
 teste textu Evangelico, *Ex illâ
 horâ accepit eam Discipulus in
 sua.* Probè noverat illa magna
 Evangelistarum Aquila, quam
 immensus in passione & morte
 Redemptoris nostri lateat thesau-
 rus, & quòd una ejus guttula ad
 redimendum totum genus hu-
 manum fuerit sufficiens, quo ta-
 men non obstante maternæ huic
 clientelæ à Magistro sibi oblatae
 lubentissimè se submittit, certus,
 hoc Virginis Mariæ patrocinium,
 fiduciæ in sanguine & meritis
 Christi positæ planè non contra-
 rari, sed optimè inter se conve-
 nire, ideòque in illo ipso momen-
 to, quo ex ore Christi tria hæc
 verba mysterii & solatii plena bi-
 bu-

bulis excepit auribus, illam in Matrem & Patronam suam maximo cùm desiderio & gaudio accepit. Ex illâ scilicet horâ, ô felix & ter felix hora, in qua Mariam in matrem nostram eligimus. Gratulor tibi, ô beatissime Evangelista, de magnâ illâ, quæ tibi sub umbrâ crucis Christi obtigit, felicitate, si enim mater Redemptoris pro te, quis contra te. Gratulor Ecclesiæ sanctæ Catholicæ, cui à sponso ejus mater in Patronam data est. Gratulor mihi met ipsi, qui eam tanquam dilectissimam meam elegi Patronam, & Advocatam apud Filium; si enim Maria est mater mea, JESUS Christus est frater meus, ac proinde ejus hæreditas

etiam mea est. Ut igitur hanc impetrare possim hæreditatem, peto à te, O Mater clementissima, per sacratissimum sanguinem illum, quem Filius tuus pro me effudit, ut me in filiorum tuorum numerum adoptare, & intercessione tuâ à Divina Majestate gratiam impetrare mihi velis, ne in omnibus meis cogitationibus, verbis & operibus quicquam, quod divinis tuisque oculis displiceat, committam & perpetrem. Sis Domina mea clementissima, ut tibi serviam, sis Patrona mea, ut tibi confidam, sis Regina mea, ut tibi obediam, sis mihi in afflictionibus consolatrix, in tentationibus auxilium, in peccatis refugium. Ora pro me peccatore

tore, filio & cliente tuo nunc &
in horâ mortis meæ.

Eja Mater illud agas,

Crucifixi fige plagas

Cordi meo validè. Amen.

Ave JESU, qui præsentem,

Cruci Matrem heu dolentem

Commendas discipulo.

Pari nos tuere curâ,

Per te constet mens secura

Quovis in periculo. Am.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelicâ post nomen JESUS:*

Qui matrem suam commen-
davit discipulo.

Ex quo Redemptor noster
circa sextam diei horam Joanni,
& omnibus fidelibus dilectissi-
mam suam Genitricem in ma-
trem dedit, vergente ad occa-

sum sole justitiæ, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, sol naturalis, teste Matthæo cap. 27. *obscuratus est, & tenebræ factæ sunt super universam terram, usque ad nonam,* ita, ut hæc tremuerit, & tota ferè natura in elementis titubantibus defecerit. Circa horam autem nonam finitâ solis ecclipsi, terræque motu, exclamavit Jesus voce magnâ dicens: *Eli Eli lama sabactani, hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me.* Tria illa, quæ Christus hætenus ex Crucis cathedrâ proposuit verba, plena solatii omnibus fidelibus & peccatoribus; sed quartum hoc, medium inter præmissa & sequentia, verbum plenum

num est non quidem desperatio-
nis (uti blasphemii quidam nova-
tores impiè somniant) sed sacro-
sancti horroris auditu mirandum,
& intellectui humano tam diffi-
cile, ita ut , nisi hoc verbum
ex infallibili Verbi incarnati ore
esset pronunciatum , fides mea
ferè vacillaret ; excedit enim
omnem fidem humanã, quòd Fi-
lius Dei unigenitus à Patre coele-
sti possit derelinqui. Circumfe-
rebat Salvator noster in cruce
undique & undique oculos suos
moribundos , quærens solatium,
quoniam verò aditus ad illud un-
dique erat clausus, oculos ad Pa-
trem elevat , exclamans: *Deus*
meus, Deus meus, ut quid dereli-
quisti me. Sed videtur æneum

esse coelum, quia indè neque solatium neque auxilium accepit. Laudâsti quondam, O Psalmo-graphæ, *te nunquam vidisse justum derelictum* Ps. 36. Sed ascende, quæso, montem Calvariæ, & audi ibi Filium Dei unigenitum, verum Justitiæ solem & authorem non tacito murmure, sed altâ voce, exclamantem: **Deus meus, ut quid dereliquisti me.** Itâne fieri potuit, ut Pater filium suum ante sæcula ex se natum Patri consubstantialem, & usque ad mortem crucis obedientem dereliquerit, de quo tamen ad Jordanem ex coelo contestatus est: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, & hunc in extremis illis angustiis & crucia-*

*Privi
tatibus
& sola
mit?
naragem
ud: O S
explicab
mente fi
tor, atto
que tibi
ideo cau
conquer
lictum, f
hoc du
derelict
Moyser
pude M
etiam qu
quitege
es Dor
Vatent*

ciatibus omni destitutum auxilio & solamine derelinquere potuit? O magnum divini amoris stratagema! quis comprehendet illud? O Sacramentum! quis rectè explicabit? O mysterium! quis mente suâ capiet? stas O peccator, attonitus ad hoc verbum, idque tibi videtur incredibile, & ideo causam, propter quam filius conqueratur, se à Patre esse derelictum, scire cupis? solvam tibi hoc dubium, causamque hujus derelictionis ostendam. Deus per Moysen conquestus est Deuter. 32. de Israëlitis non tantùm, sed etiam quovis peccatore, *Deum, qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es Domini Creatoris tui,* & per Vatem Jeremiam cap. 2. *Omnes*

dereliquistis me. Dereliquit Christus coelum, & venit in mundum, ut nos sanguine suo ab æterno vindicare possit interitu; in mundo dereliquit nobis omnia, scilicet corpus, sanguinem, vestes, animam, nihilominus per prophetam cogitur conqueri, omnes dereliquistis me. Sed scias, O peccator, qui Dominum & Redemptorem tuum tam perfidè dereliquisti, quod Deus te iterum derelinquet, cùm hora venerit ipsi nota, tibi ignota, in qua divitias tuas magno cùm labore & periculo partas, honores, amicos & proximos tuos derelinques. Ita enim minatur Deuter. 31. *Irasce-
tur furor meus contra peccato-
rem in die illâ, derelinquam eum*
Et ab-

Et abscondam faciem meam ab eo. O Ilias omnium malorum! non potest excogitari majus infortunium, quam peccatoris, quem Deus derelinquit iratus, ab eoque abscondit faciem suam. Quo te convertes, peccator, in hoc miserrimo rerum statu? Ad illum propera, qui derelictionem tuam in cruce à Patre derelictus luere voluit; & exclama: O Jesu! adjutor meus esto, ne derelinquas me, quando ab omnibus derelictus tradam spiritum meum, & mundum derelinquam. Ne derelinquas me, neque in vitâ neque in morte, ideo enim Pater tuus derelinquit te, ne tu frater meus derelinquas me. Cùm igitur veneris judicare, noli me miserrimum de-

316 *Meditatio vigesima octava,*
derelinquere, multò minùs con-
demnare, sed statue me à dexteris
inter oves tuas, & ab auditione
mala non timebo. Amen.

Ave JESU, qui dixisti,
Pater, quid me reliquisti,

Tantis in suppliciis?
Ne nos relinquant, ut ruamus,
Técum semper persistamus
Fortes in angustiis.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelicâ post nomen JESUS:*

Qui se derelictum à Patre cla-
mavit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM OCTAVUM.

Meditatio pro vigesimâ octavâ
die Mensis.

XXVIII.

*Christus in cruce sitiivit, & jussa
Patris consummavit.*

Quemadmodum magnus ille
Samson, postquam bellicosâ
& victrice manu suâ mille profli-
gavit Philisteos, exclamavit: en
siti morior, ita etiam dilectissi-
mus Redemptor noster, in quo
omnis ferè sanguinis ex venis eva-
cuatio extremam creavit sitim,
in cruce exclamavit, SITIO.
Prô! quàm magnum iterum A-
mo-

moris divini Myſterium ſub unico hoc verbo SITIO, latet! tunc O JEſu dulciſſime, de te ipſo Joannis 15. teſtatus es, Ego ſum vitis; & fitis? Tunc creâſti cœlum & terram, maria & fontes? & fitis? tunc es fons aquæ ſalientis in vitam æternam? & fitis? tunc es torrens voluptatis? & fitis? tunc dixiſti, ſi quis ſitiat, veniat ad me & bibat? & Tu nihilominus fitis? Chriſtus curſum ſuum & arduum illud opus, ſalutem totius generis humani concernens ferè abſolverat, ut igitur ſcripturam in omnibus impletet, clamat in cruce SITIO. Ita enim textus loquitur: *Sciens JEſus, quia omnia conſummata ſunt, ut conſumaretur ſcriptura, dixit, SITIO.*

Vas

Vas ergo positum erat plenum acetō; illi autem spongiam plenam acetō hyssopo circumponentes obtulerunt ori ejus. Locutus est in personâ JESU ipse David Psal. 21. *In siti mea potaverunt me aceto.* Hanc scripturam & in eâ latens mysterium, ut JESUS Patri in omnibus ad mortem crucis obediens ad amissim adimpleret, exclamat, se sitim in cruce sentire; & ecce quidam ex militibus astantibus nebulones arripiunt. Spongiam illam ex vase præsentē, aceto replent, & Christi labiis, ut potum illum amarulentum gustare, sitimque extinguere possit, vel potius ut scriptura impleatur, applicant. Non miror in magno nostro Bellatore sitim, quam ambul-

bulando, operando, conflagrando
facile conciliare sibi potuit, sed
potius in militibus extremam ad-
miror malitiam & crudelitatem,
qui, JESU sitiente, loco vini, quod,
moribundis in suppliciis delin-
quentibus dari solet, spongiam
aceto plenam offerre non dubi-
taverint. Exclamas, O mitissi-
me JESU! in cruce: SITIO, sed
dic mihi, quæso, quid sitis? A-
quam sitio; qualem aquam? la-
chrymarum tuarum. Itane effla-
gitas aquam lachrymarum mea-
rum? sed salsæ sunt, extinguen-
dæ siti minùs convenientes; ni-
hilominùs illas sitio, quia mihi
gratæ admodùm sunt, imò dul-
ciores vino & nectare. Ergone,
O Redemptor! sitis aquam lachry-

ma-

marum mearum? omnino sitio.
Quis igitur capiti meo dabit aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, ut linguam Salvatoris mei, salutem generis humani sitientem aliquot guttulis refrigerare possim. Non habeo, ô fons aquæ vivæ, ô torrens omnis voluptatis, alios nisi geminos hos oculorū meorum fontes, quos tibi ad extinguendam sitim, quam pro me in cruce passus es, quia alium à me potum non efflagitas, lubentissimè offero. Ecce fontem oculi dexteri, & ex eo stillantem lachrymarum aquam, ex quo fluent lachrymæ amoris ob beneficia, imprimis passionem & mortem tuam. Ecce fontem oculi sinistri, ex quo stillant lachrymæ

doloris ob facta mea sinistra, & plurima scelera in te commissa. Hisce duobus fontibus extingua sitim tuam. Obtulerunt tibi milites spongiam aceto repletam, longè meliorem mihi ostendit spongiam Chrysostronus in Ps. 50. dicens. *In codice, ô peccator, scripta sunt peccata tua: spongia peccatorum tuorum lachrymatua sunt, effunde lachrymas, & poteris ea delere.* Cùm igitur ô amantissime Jesu! lachrymæ peccatorum tibi tam gratæ & acceptæ sint, illas quanquam indignissimas tibi ex contrito corde offero, extingue his sitim tuam, ut tandem in novissimo die ex ore tuo verba illa expectatissima audire possim: *Sitivi, & dedisti mi-*

bi-

hi bibere, intra igitur in Regnum
cælorum, Amen.

Ave JESU, qui testaris
Sitim, felle sed potaris,

Tu, qui pascis omnia,

Fac æterna non sitire

Mundi, carnis fastidire,

Fugitiva gaudia. Amen.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatione
Angelicâ post nomen JESUS :*

Qui in cruce sitivit.

Sequitur jam sextum & penulti-
mum Christi in cruce verbum,
nec minùs solatii & gaudii ple-
num, quod Redemptor noster
& magnus Bellator ex sublimi
crucis pulpito altâ voce, ut ad-
stantes non tantùm, sed etiam
tota quasi universitas illud audire
potuerit, exclamavit dicens :
Consummatum est. Ego in cru-

ce pendens, O dilectissime Pater
animo meo totam scripturam
veteris Testamenti à primo in
Genesi capite usque ad ultimum
Machabæorum pervolvi, omnia,
quæ Patriarchæ de Adventu, Na-
tivitate, Passione & Morte futuri
Messiæ præfigurârunt, Prophe-
tæque vaticinati de illo sunt, ac-
curatissimè examinavi, omnibús-
que discussis circumstantiis tru-
tinavi, & reperi, omnia à me ad
ultimum usque esse impletum jo-
ta, nihilque, nisi mortem meam
in hoc momento instantem su-
peresse; quapropter triumphans
& spiritu exsultans jam meritò
exclamo, CONSUMMATUM EST.
Omne scilicet illud, quod à Vir-
gineo Matris meæ utero per to-
tam

tam vitam usque ad præsentem mortem efflagitare voluisti, obediens usque ad mortem crucis tibi præstiti, nihil, quod ad salvandum genus humanum necessarium fuit, intermisi, sed omnia ad amissim accuratissimè observavi, ita ut finitis omnibus laboribus & tormentis jure dicere possim: CONSUMMATUM EST. O verbum optabile, expectatissimum & lætissimum in Coelo Angelis, in limbo Patribus, & fidelibus defunctis, in terra omnibus peccatoribus resipiscentibus, horrendum verò omnibus infidelibus & peccatoribus pertinacibus, imprimis verò dæmonibus, quia cœlestis hic Hannibal ante portas vestras brevi aderit, & tanquam ma-

gnus triumphator post obtentam
victoriam, tartarorum vectes per-
fringet, elevabit portas inferna-
les, captivamque ducens captivi-
tatem spolia vestra eripiet, quia
magnum illud redemptionis opus
ad finem usque perductum est.
Redemptor noster jussa Patris
implens non acquievit circa ini-
tium hujus ardui negotii, sed om-
nia ritè observavit & absolvit;
tuum igitur officium est, O Chri-
stiane, si Christi vis esse discipulus,
ut non tantùm mandata divi-
na observare incipias, sed etiam ad
ejus exemplum in illorum semitâ
ambules, & in tuo piè vivendi pro-
posito usque ad ultimum halitum
constanter perseveres, finis enim
coronat opus, & qui usque ad

hunc

hunc perseveraverit, secundum
Matthæum cap. 10. salvus erit,
ideo

Perfer, & obdura, labor hic ti-
bi proderit olim.

Aliàs si à bono desistis proposito,
illud Lucae cap. 14. audies: *Hic
homo cepit ædificium, & non po-
tuit consummare.* Felicissimè,

ô Jesu Christe! cursum tuum ab-
solvisti, sanctissimam Passionem
consummâsti, eâque mihi, qui ex
propriis meis viribus circa virtu-
tes nihil omnino valeo, & bonum
quicquam perficere possum, gra-
tiam acquisivisti, ut præcepta di-
vina, modò debitam adhibere ve-
lim diligentiam, ritè observare,
Deum meum ex toto corde &
totâ animâ, proximum verò sicut

me ipsum diligere possim, largire igitur mihi hanc gratiã, ut per totum vitæ meæ spatiũ à viã illã latã & spatiosã, quæ ducit ad interitum & perditionem, declinare, & semitis mandatorum tuorum constanter insistere possim. Nemo mortalium propositum ad coelum iter feliciter consummare potest, nisi qui quotidie vitam suam emendare incipit, & de una virtute ad aliam ascendere indies decrevit. In præsentis igitur temporis momento mihi & viribus meis diffusus, confusus autem & innixus sanctæ tuæ gratiæ, virtute mei liberi arbitrij, deliberatissimo consensu statuo firmiter, & propono, nunquam imposterum amplius peccare, aut quicquam, quod

quod divinæ tuæ Majestati ullo modo displicet, committere, sed potius vitam tuam jam sanctissimè consummatam, quantum per tuam gratiam licet, imitari, habitum earum virtutum, quæ tibi præprimis placent, ac statui meo magis conveniunt, mihi conciliare, tuamque sanctissimam voluntatem, pro virili & posse, ad gloriam & honorem tuum, meam verò æternam salutem implere; quoniam verò hoc meum propositum sine tuo singulari auxilio exequi non possum, adjuva me, ô Salvator! tuaque assiste gratiâ, ut, quod jam decrevi, ricè consummare possim, eumque in finem largire mihi vivam fidem, nec non fortem & constantem

animum, ut, sicut tu per tuam naturam peccare non potes, ita nec ego per tuam gratiam peccare amplius possim. Amen.

Ave JESU consummasti,
Jussa Patris & donasti

Tua nobis merita,
Bene fac nos inchoare,
Sed & ritè consummare,
Tua beneplacita.

*Quinque Pater & Ave. Et in salutatio-
ne Angelicâ post nomen JESUS:*

Qui jussa Patris consumma-
vit.

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
VIGESIMUM NONUM.

Meditatio pro vigesima nona
die Mensis.

XXIX.

*Christus Patri animam commen-
dans in cruce moritur.*

UNigenitus Dei Filius apud
Joan. cap. 16. locutus est, *Exi-
vi à Patre, & veni in mundum,
iterum relinquo mundum, & va-
do ad Patrem.* Initium hujus mis-
sionis in concilio Ss. Trinitatis de-
cretæ, & à secundâ ejus personâ
ex filiali obedientiâ susceptæ, dile-
ctissimus noster Redemptor ex
immenso amore, quo genus hu-
manum amplexus est, fecit in sta-
bu-

bulo Bethlehemitico, secundum professionem enim fidei Catholicae, propter nos homines & propter nostram salutem descendit de coelis, & in carnatus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, ac ita HOMO FACTUS EST. Varias ab initio vitae usque ad ejus ultimum finem pro nostrâ salute egit scenas in stabulo, in praesepe, in foeno, in Ægypto, in templo & Synagoga, in domibus, in vicis, in comitis, in deserto, in oppidis, in montibus, in vallibus, in aedibus Annæ & Caiphæ, in pratorio Romani Præsidis Pilati, in Palatio Herodis, & tandem in patibulo Crucis. Diversas in hoc ludo tragico sustinuit personas, jacuit

in

in præsepi ut infans, fugit in Ægyptum ut exul, docuit in Synagoga ut Magister, sanavit in domibus, vicis, & plateis omnis generis morbos ut medicus, ministravit ut servus, sudavit in horto Gethsemani ut agonizans, comprehensus, vinculis & catenis ligatus ut fur, accusatus ut rebellis, flagellis cæsus ut mancipium, coronatus ut Rex, tandem passus & crucifixus est ut mortis reus. Finito cursu, consummatis Patris cœlestis jussis, impletis SS. Trinitatis decretis, & exantlatis omnibus laboribus pro generis humani salute susceptis, jam iterum relinquit mundum, & vadit ad Patrem, ad illum scilicet Patrem, de quo antea conquestus est, quod filium

lium suum dereliquerit; & ad hunc Patrem se convertens non voce submissâ & tremulâ, qualem aliàs in moribundis observare licet, sed altâ & magnâ ab omnibus præsentibus auditâ exclamat, & ait *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Me totum, O dilectissime Pater! pro mortalium salute tradidi militibus reliquisque tortoribus, in specie brachia mea catenis, & funibus, corpus flagellis, verticem coronæ spineæ, faciem sputis, humeros bajulos maledicto crucis ligno, manus & pedes clavis obtusis, ut omnia corporis mei membra hi crudelissimi milites pro suo libitu variâ crudelitatis carnificinâ cruciarent, laniarent,

di-

dilacerarent ; solum meum spiritum illis tradere nolui , sed mihi reservavi , spiritum illum , quo ab initio , quando fecisti cœlum & terram , nihil pretiosius , nihil præstabilius unquam creatum est , nec creari potuit , spiritum illum , per quem omnium tam hominum , quàm Angelorum spiritus spirant , ad quem omnes aspirant , in quo omnes respirant ; solum hunc spiritum mihi reservare , tibi que , ô Pater , eum in finem hoc momento tradere volui , ut post triduum corpori meo illum tanquam thesaurum depositum in resurrectione restituas , recipe igitur illum in manus paternas .

Ostendisti mihi , O dulcissime
Jesu , in hoc ultimo tuo verbo lo-
cum

cum omnium securissimum, & portum in futuro corporis naufragio tutissimum, cui moribundus animam meam in extremo vitæ articulo tutò concedere & tradere possim, manus scilicet Patris tui cœlestis; hoc unicum igitur peto & exopto à te, per labia tua jam clausa, ex quibus tot æternæ veritatis oracula profecta sunt, da mihi quamvis pessimo peccatori gratiam, ut in horâ ultimâ labiis tuis mea applicare, illa cum summâ consolatione & devotione exosculari, & in manus tuas spiritum meum exulem, & peregrinum unicè commendare possim. O Domine JESU Christe, labia mea jam aperies, & os meum annunciabit mortem tuam.

Ave

Ave JESU, qui sermonem
Morte claudens ad agonem
Patri tradis animam,
O mors tua nos emundet,
Vitam bonis fac foecundet,
Mortem det tutissimam, Am.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelicâ post nomen JESUS:

Qui Patri commendavit animam.

Finito hoc ultimo verbo Redemptor noster in cruce ad terram inclinat caput suum, quasi dicere voluisset: vale jam, O terra, in quâ per triginta tres annos in omni miserîâ ambulavi, quàmque lachrymis, sudore, & sanguine prodigè effuso toties irrigavi; vale aër, in quo spiritum Patri
Y com-

commendatum duxi; vale popule mi dilecte, quem sanguine meo redemi; vale Jerusalem, civitas mea quondam dilecta & electa, cujus plateas & vicos toties in sudore vultûs mei obambulavi; vale Synagoga & templum, in quo Evangelium de Regno Dei prædicavi; jam relinquo mundum & vado ad Patrem meum. Tandem adest momentum illud maximi momenti, momentum temporis omnium expectatissimum, sacratissimum, & felicissimum, in quo Christus dilectissimus Redemptor noster mortuus, ac ita summum omnium mysteriorum ab orbe condito usque ad infinitam æternitatem peractorum consummatum est. Hoc est momentum

mentum illud arduum, in quo mundus sanguine & morte Christi ab interitu æterno felicissimè vindicatur, & in florentissimum statum repositus est. Levate igitur ô peccatores, post præmissam veram contritionem capita vestra ad illum, qui in cruce ad vos caput suum inclinavit, levate secundùm monitû Luc. c. 21. Capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra, dum Redemptor noster mortem moriendo destruxit, psallite cum Psalmistâ Ps. 123. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium, laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Tu autem, O Pater coelestis, qui meritò propter peccata nostra

iratus es, aspice illum, de quo olim ad Jordanem de coelo contestatus es, *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Aspice hunc Filium tuum dilectissimum, & reminiscere non tantum, quinam sit, qui tam impia passus est, sed etiam, pro quo ejusmodi ignominiosam mortem in maledicto ligno passus est. Nonne hic est filius tuus innocentissimus, quem, ut me perditum peccatorem ab aeterna morte redimeret, atrocissimae tradidisti morti. Respice jam hunc natum tuum in crucis patibulo expansum & mortuum, respice hunc tanquam misericors & Pater misericordiae, cerne manus ejus innoxias sanctissimo manantes sanguini

guine, & tam pretiosissimo placatus lytro remitte omnia peccata, quæ manibus meis per totam vitam patravi, intuere pedes ejus clavis cruci affixos, qui nunquam steterunt in via peccatorum, sed semper ambulaverunt in lege tuâ, & per vulnera horum pedum viam iniquitatis, quam hæctenus per totum vitæ curriculum jugiter ambulavi, amove à me, perface gressus meos in semitis tuis, fac me constantissimè odio habere & omni modo vitare omnes vias impias, & iterum iterumque eligere & currere viam mandatorum tuorum, ut filio tuo uniri valeam in sæcula sæculorum, Amen.

JESU nostros ob reatus,

Insens duræ morti datus

Reis dona veniam.

Et per sacræ mortis fructum

Fac, ne sequar carnis ductum,

Mala morte peream.

Potens audi nos Creator,

Audi clemens ô Salvator!

Audi sancte Gubernator,

O Deus meus & omnia.

Quinque Pater & Ave. Et in salutatione Angelicâ post nomen JESUS:

Qui pro nobis in cruce mortuus est.

IHS

MYSTERIUM
PASSIONIS DOMINICÆ
TRIGESIMUM.

Meditatio pro Trigesima die
Mensis.

XXX.

*Christus post mortem & prodigia
ex latere lanceæ aperto sanguinem &
aquam effudit.*

Vix Redemptor noster in cru-
cis ligno mortuus oculos
suos tanquam geminos soles, quo-
rum alter terram gratiæ, alter ve-
rò cœlum gloriæ radiis suis illu-
strat, clausit, & ecce cœlum &
terra finitâ Domini passione cœ-
perunt pati, extinctis enim omni-
bus luminaribus atræ, spissæ, &
Ægyptiacæ tenebræ incubue-
runt

runt mundo, magna illa terrarum
 machina imis quassata sedibus ac
 fundamentis nutare & fluctuare,
 ejusque facies per extraordina-
 rium solis ac reliquorum planeta-
 rum cursum arrâ obrui eclipsi, to-
 ta trepidare natura, tumuli ape-
 riri, velumque in templo à sum-
 mo ad imum in duas partes discin-
 di coepit. Obstupescit attoni-
 tis auribus ad hunc magnum tu-
 multum, ad hanc foedam tempe-
 statem, ad hæc insolentia cœli
 prodigia, terræque motus centu-
 rio Romanus cum reliquis astan-
 tibus, teste enim Matthæo cap.
 21. *Hic & qui cum eo erant, cu-
 stodientes Jesum viso terra motu,
 & his, quæ fiebant, timuerunt
 valde dicentes: Verò Filius Dei
 erat*

erat iste. Et omnis turba eorum,
qui simul aderant ad spectaculum
istud, & videbant, quæ fiebant,
percutientes pectora sua rever-
tebantur. Mirum dictu, imò
detestanda mortalium pertinacia
& deploranda eorum cæcitas!
hic centurio, ut & reliqui milites
cruci adstantes, licet gentili super-
stitioni & idololatriæ addicti, ex
quo horrenda illa prodigia cœli
& terræ, mortem Christi antece-
dentia & subsequētia aspexe-
runt, non tantum in patiente Jesu
divinam ejus naturam agnove-
runt dicentes: verè Filius Dei erat
iste, sed etiam in tessera pœni-
tentiæ & contritionis percusse-
runt pectora sua. Tu autem O
Christiane, qui Christi nomen

ore profiteris, dum ejusmodi signa & prodigia in historia Passionis Dominicæ vel ipse legis, vel illa ex ambone recitata audis, non percutis pectus tuum tot flagitiis contaminatum, mota est terra ad mortem Christi, cor autem tuum ad hanc mortem manet immotum & in peccatis obstinatissimum; discinditur in Templo velum in duas partes, tu autem cor tuum variis sceleribus ab imo ad summum impletum per veram & feriam poenitentiam scindere intermittis; dissiliunt saxa & lapides, tuum autem cor manet lapideum, induratum, & in peccatis immobile. Prô scelus & opprobrium Christianorum! O Domine JESU Christe animarum perditata-

tarum amator ardentissime, qui
præ nimio erga nos miserrimos
amore non vis mortem peccato-
ris, sed magis ut convertatur &
vivat, concede mihi gratiam tuā,
ut ad exemplum hujus Centurio-
nis & consortium in vera contri-
tione pereutiam pectus meum,
& in eo latens cor illud impurif-
simum tanquam fontem & ori-
ginem omnium scelerum, quibus
Divinam tuam Majestatem, cui
omnia peccata etiam minima di-
splicent, toties offendi; quis mihi
dabit, ut præ acerbo propter pec-
cata commissa dolore omnes gut-
tæ sanguinis mei mutantur in me-
ras lachrymas, aut lachrymæ mu-
tentur in sanguinem, nec unquam
neque die neque nocte taceat pu-
pilla

pilla oculi mei; fiat, ah fiat magna velut mare contritio mea, quia Deo meo, quem tamen ex toto corde, & super omnia amare teneor, injurius fui, ejusque vindictam flagitiis meis provocavi, summumque hoc bonum contemptui habui. O clementissime Jesu! ex contrito corde doleo de omnibus peccatis contra te, & bonitatem tuam per totam vitam commissis, statuo ex hoc momento, te magis magisque amare, & impofterum sincerè æstimare; da mihi tantum hanc gratiam, ne in futurâ, quæ mihi adhuc restat, vitâ, quiesquam, quod divinis tuis oculis displicet, committam, imò da, ut te solum amem propter te, ad te suspirem, in te vivam, in te moriar. Amen.

Quem-

Quemadmodum Salvator noster magnam illam tragœdiam, quam in ipsius personâ patiente per mensem præsentem ad finem decurrentem triginta meditationibus, & in iis comprehensis profundis & sanctissimis mysteriis contemplati sumus, sanguinis profusione cœpit, in actûs primæ scenæ primâ hortum Gethsemane sanguineo sudore suo irrigando, ita eandem Tragœdiam cruore suo finire, ultimamque ejus guttam etiam post mortem pro nostrâ salute nobis relinquere voluit. Audiamus de hâc ultimâ sanguinis effusione ipsius Discipulum pectoralem tanquam testem præsentem omni exceptione majorem, qui hanc scenam susce-

pre-

premam ex oculari aspectu cap.
19. ita describit. *Judei ergo, quoniam
parasceve erat, ut non remanerent
in cruce corpora sabbatho, erat enim
magnus dies ille Sabbathi, roga-
verunt Pilatum, ut frangerentur
eorum crura, & tollerentur. Venerunt
ergo milites & primi quidem fregerunt
crura, & alterius, qui crucifixus est
cum eo, ad Jesum autem cum venissent,
ut viderunt eum jam mortuum,
non fregerunt ejus crura, sed unus
militum lanceam latus ejus aperuit,
& continuo exiit sanguis & aqua.
Et qui vidit testimonium perhibuit,
& verum est testimonium ejus,
& ille scit, quia vera dicit, ut
& vos credatis, facta enim sunt
hæc, ut scriptura*

im-

impleretur, os non comminuetis ex eo. Textus ille, quem Evangelista Joannes ad propriam ocularem inspectionem provocans, è sacra Scriptura, allegat, reperitur Num. 9. ubi Deus per servum suum Moysen populo Judaico ratione Agni Paschalis hanc legem promulgavit. *Non relinquent ex quo quippiam usque manè, & os ejus non confringent.* Ut igitur Jesus Christus Agnus Dei in crucis altari pro humano genere Patri cœlesti immolatus, omnia, quæ in lege veteri de passione & morte sua per Patriarchas & Prophetas prædicta, & in cæremoniis præfigurata erant, ad amissim & ultimam lineam usque, adimpleret, crurifragium illud, quo in
duo-

duobus illis latronibus cum Christo crucifixis mors propter instans Paschatos festum accelerabatur, morte præveniente declinare, & tanquam per Agnum Paschalem legis veteris præsignatus crura integra reservare voluit; & ideo milites ad Jesum venientes & videntes illum mortuum, non fregerunt crura, sed unus eorum lanceâ latus aperuit &c. Et hoc pacto sanguinis profusione, finita est funestissima Tragoedia, quæ in finito jam mense N. N. tam profunda nobis veræ fidei, firmissimæ spei, & extremi amoris Mysteria, uberrimamque meditando materiam suppeditavit.

Gratulor jam tibi, O dulcissime Jesu! de magna victoria,
quam

quam reportâsti, dum sanguine,
passione, & morte tuâ inferni ve-
ctes ferreos fregisti, portâsque
æternales elevâsti. Hyems jam
transiit, imber recessit, & Pater
tuus cœlestis omnem lachrymam
ab oculis tuis deterfit. Gratulor
etiam mihi de hoc vulnere lateri
Redemptoris mei infixo; scio
enim per apertum illius latus libe-
rum mihi aditum paratū ad sacra-
tissimum cor Jesu, in quo abscon-
diti sunt omnes thesauri scientiæ
& sapientiæ Dei, nec non merito-
rum Salvatoris mei. Hoc unicum,
O amantissime Jesu! loco specia-
lis gratiæ mihi, quamvis indignis-
simo mortalium, concede; ut
semper vulneri sanctissimi lateris
tui adhæream, & pretiosissimum

Z : milloq san-

sanguinem ex eo profluentem ex-
 hauriam, quo anima mea amore
 tui inebrietur; permitte mihi, ut
 exosculer sanctissimum cor tuum
 eique nomen meum inscribam;
 sit illud diversorium meum, ut
 hìc manducem, hìc bibam, hìc
 ambulem, hìc legam, hìc mediter,
 hìc requiescam, hìc vivam, hìc
 moriar, Amen.

Omnia tunc bona sunt, clau-
 sula quando bona est.

Permitte igitur mihi, O aman-
 tissime JEsu! ut finito, mense N,
 quinque vulnera lateri, nec non
 pedibus, manibusque infixis, pro
 impetrandis præcipuis virtutibus,
 in specie Humilitate, Castitate,
 Obedientia, Mansuetudine &
 Charitate, sequentibus rhytmis sa-
 lutare possim: Vul-

Pro
 Vulner
 Sunc

Ad

Salve Vu
 Christ
 Cor da m
 Om
 Simplex,
 Imò

Ad

Salve p
 Af
 Per te fia
 Ca
 Casto fla
 Tur

Ad r

Salve rub
 JEsu
 Olfac tua,
 Jul

Vulnera namque Dei,
Sunt medicina mei,

Ad vulnus dexteri Pedis,

Pro Humilitate.

Salve Vulnus gratiosum,
Christi fluens sanguine,
Cor da mihi fructuosum,
Omni carens crimine,
Simplex, humile, zelosum,
Imò gaudens ordine.

Pater & Ave.

Ad vulnus Pedis sinistri,

Pro Castitate.

Salve plaga peramanã,
Affluens solatio,
Per te fiat in me plena
Carnis castigatio,
Casto flagret mens serena
Tui desiderio.

Pater & Ave.

Ad vulnus manûs dextera,

Pro Obedientiã.

Salve rubens ex cruore,
Jesu plaga dextera.
O! fac tua, cum fervore,
Jussã quaram properè:

356 *Meditatio pro trigesima die Mensis.*

Geram corde, promam ore,
Præstem promptus opere.

Pater & Ave.

Ad vulnus manûs sinistra,

Pro Mansuetudine.

SAlve lævæ vulnus Christi,
Sanguine purpureum:

Fac me quovis casu tristi,
Mitem & pacificum:

Cunctis, quos tu redemisti,
Lenem & benevolum.

Pater & Ave.

Ad vulnus lateris,

Pro Charitate.

SAlve scissum cum dolore,
Jesu Cor dulcissimum,

Nobis patens ex amore,
Præsta mihi gaudium;

Et virtutum cum splendore,
Amoris incendium.

Pater & Ave.

EPI-

EPILOGUS

Ad benevolum Lectorem,

T*Riginta tantum
 praesens libellus exhibet
 Mystera Passionis Do-
 minica: quoniam vero in mensi-
 bus, Januario, Martio, Majo,
 Julio, Augusto, Octobri & De-
 cembri unus adhuc dies praeter tri-
 ginta illos superest, ne ille sine
 memoria hujus sanctissima Passio-
 nis vacuus transeat, benevulus
 Lector in hoc ultimo die vel preces
 illas postrema meditationi anne-
 xas prolubitu & temporis ratio-
 ne repetere, vel etiam exhortatio-
 nem*

nem in praefatione huic opusculo
 praemissa contentam, in qua ma-
 xima illa ex continua huius Pas-
 sionis meditatione redundans uti-
 litas ex sacri codicis *Et SS. Pa-*
trum documentis probatur, usq₃
 ad paragraphum, qui incipit (quo-
 niam verò hæc scribendi metho-
 dus *Et c.*) devotè perlegere, eam-
 que in honorem quinque vulne-
 rum tot orationibus Dominicis,
Et salutationibus Angelicis
 concludere poterit.

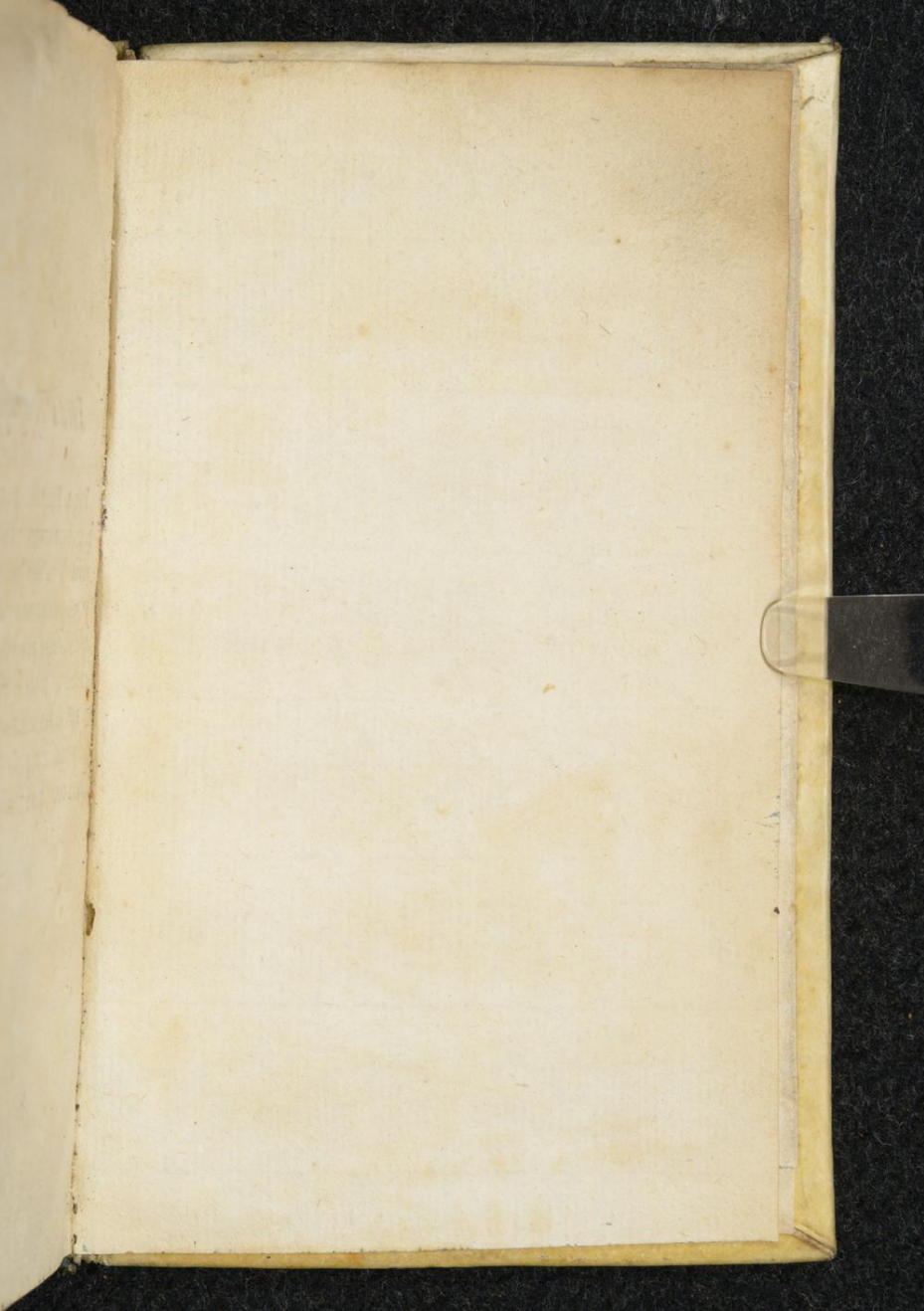
FINIS.

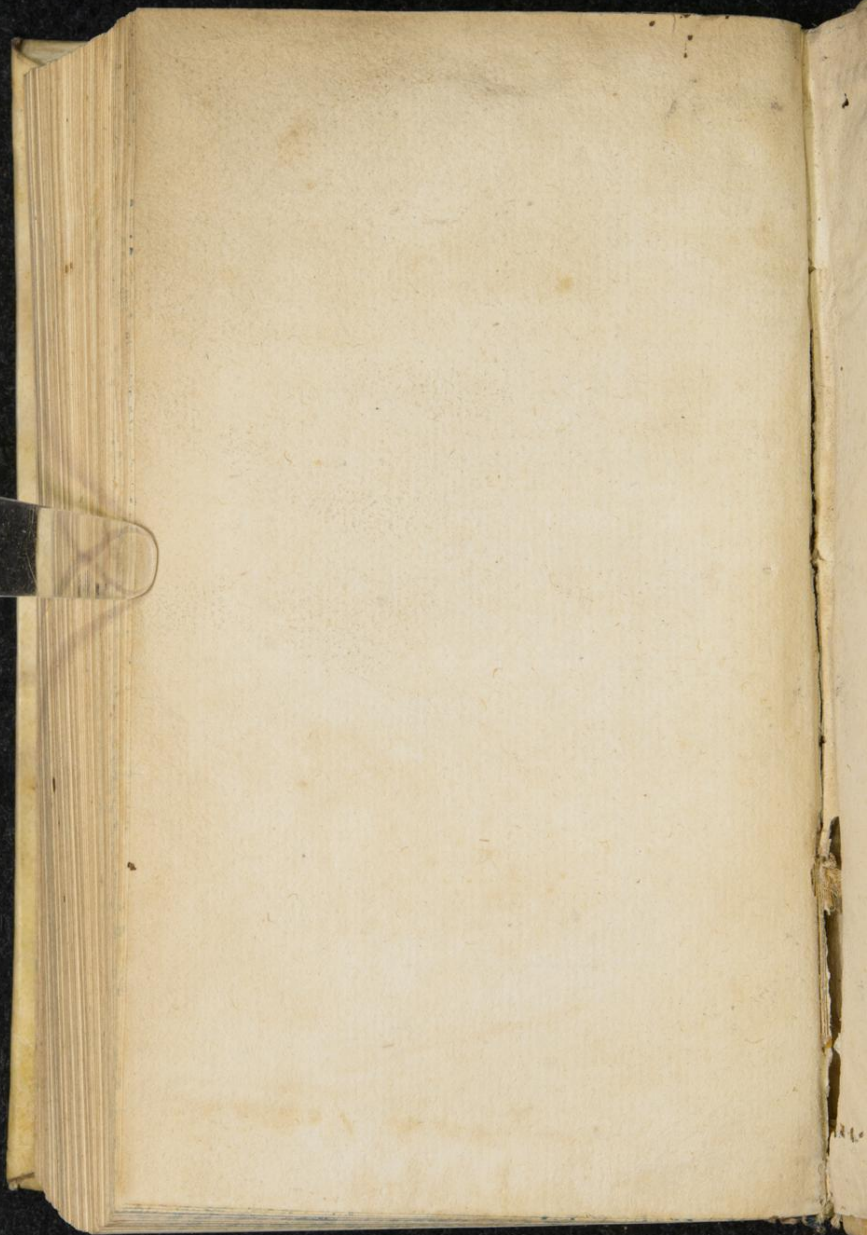

Err
 Pag. 3.
 p. 27. raum
 vim. p. 74
 p. 96. proft
 aperis, fuga
 excedit, p
 p. 158. l. fir
 ib. potest
 quid tu.

Errata Typographica.

Pag. 3. Patris sui. p. 4. ex fumoso.
p. 27. taumaturgis. p. 59. quot. p. 71. ra-
vim. p. 74. filuit Jesus. p. 81. animarent.
p. 96. prostratum. p. 97. lin. ult. fere. p. 102.
aperis, fugas. p. 111. dorso. ibid. & quod
excedit. p. 151. se ipsum. p. 154. & hic
p. 158. l. fin. debitum p. 175. facultatibus
ib. potestates. p. 181. l. fin. portæ. p. 192.
quid tu. p. 227. felle.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Red	Light Gray
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Purple	Dark Gray

TIFFEN Gray Scale © The Tiffen Company, 2007

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
		R	G	B				W	G	K				C	Y		M		

